

DINSDAG 21 APRIL 2009

VOORZITTER: HANS-GERT PÖTTERING

Voorzitter

(De vergadering wordt om 17.05 uur geopend)

1. Hervatting van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement, die op donderdag 2 april 2009 werd onderbroken, te zijn hervat.

2. Verklaring van de Voorzitter

De Voorzitter. – Geachte collega's, bij de zwaarste aardbeving in Italië van de afgelopen decennia zijn in de regio Abruzzo 295 mensen op verschrikkelijke wijze om het leven gekomen. De stad L'Aquila werd het zwaarst getroffen. Wij zijn allen zeer ontzet over het geweld van deze natuurramp en de tragische gevolgen daarvan. Er zijn maar liefst 40 000 mensen dakloos geworden door de hoofdaardbeving en de vele naschokken. Volgens schattingen is in de zwaar getroffen provincie L'Aquila een op de drie huizen verwoest of beschadigd. Namens het Europees Parlement wil ik in deze plenaire vergadering van de gelegenheid gebruik maken om ons diepe medeleven te betuigen aan alle slachtoffers van deze verschrikkelijke aardbeving.

Daarnaast wil ik namens alle aanwezigen hier onze oprechte deelneming en ons medeleven betuigen aan de families van de dodelijke slachtoffers en onze solidariteit met Italië, zijn burgers en overheden in deze tijd van verdriet. Onze gedachten gaan uit naar degenen die zijn omgekomen, de gewonden, de daklozen en iedereen die verder door deze ramp getroffen is. Ik wil u verzoeken te gaan staan om in stilte te gedenken.

(Het Parlement neemt staande een minuut stilte in acht)

Dank u wel.

3. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

4. Onderzoek geloofsbrieven: zie notulen

5. Geweld tegen vrouwen (schriftelijke verklaring): zie notulen

6. Ondertekening van volgens de medebeslissingsprocedure aangenomen besluiten: zie notulen

7. Rectificaties (artikel 204 bis van het Reglement): zie notulen

8. Mededeling van de Voorzitter: zie notulen

9. Ingekomen stukken: zie notulen

10. Vervallen schriftelijke verklaringen: zie notulen

11. Verzoekschriften: zie notulen

12. Van de Raad ontvangen verdragsteksten: zie notulen

13. Schriftelijke verklaringen (indiening): zie notulen

14. Kredietoverschrijvingen: zie notulen

15. Regeling van de werkzaamheden

De Voorzitter. – De definitieve ontwerpagenda die door de Conferentie van voorzitters is opgesteld overeenkomstig artikel 130 en 131 van het Reglement tijdens haar vergadering van donderdag 16 april, is rondgedeeld. De volgende wijzigingen zijn voorgesteld:

Dinsdag

De Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie heeft verzocht om het verslag van Gunnar Hökmark inzake een communautair kader voor nucleaire veiligheid van de agenda te schrappen.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de behandeling van het verslag-Hökmark over een communautair kader voor nucleaire veiligheid dient om twee redenen te worden uitgesteld. Ten eerste heeft de Commissie juridische zaken vastgesteld dat er aan het voorstel van de Commissie een vormfout ten grondslag ligt. De Euratom-regels schrijven voor dat de Commissie eerst advies had moeten inwinnen van een technisch comité alvorens met dit voorstel te komen. Tot twee keer toe heeft de Commissie dit verzuimd en de Commissie juridische zaken acht dit een vormfout die op basis van de bestaande wetgeving het intrekken en opnieuw indienen van het voorstel door de Commissie vereist. Ten tweede is er geen enkele reden om haast te maken, want deze normen zullen uitsluitend gelden voor centrales die misschien na 2015 worden gebouwd. Dus nogmaals, er is geen enkele reden om haast te maken en een tekst goed te keuren met zo'n enorme vormfout.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, ik denk vanzelfsprekend dat we tijdens deze vergaderperiode een besluit moeten nemen over deze kwestie. Daar zijn vele redenen voor. Ten eerste gaat het om een voorstel dat het Parlement eerder al heeft behandeld, en dat nu terugkomt. De Raad bespreekt het al sinds 2003. Nu is de tijd rijp om eindelijk een besluit te nemen. Wat de juridische situatie betreft heeft de groep deskundigen waar mevrouw Frassoni op doelt zijn standpunt ten aanzien van dit verslag medegedeeld, waarna aanpassingen werden aangebracht. Wat de erg grote meerderheid in de Commissie industrie, onderzoek en energie van de vertegenwoordigers van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie scheidt, is de vraag of dit een nieuw voorstel is dan wel een voorstel waar we al sinds 2003 aan werken. Ik denk dat alle anderen het ermee eens zijn dat dit een verslag is waar we al lang aan hebben gewerkt. We moeten ooit eens een besluit kunnen nemen, ook omdat in een groot aantal landen plannen worden gemaakt voor het bouwen van nucleaire installaties. Daarom is het volgens mij buitengewoon belangrijk dat we over een stabiel en sterk regelgevingskader beschikken voor de Europese Unie. Daarom stel ik voor dat wij vandaag voor het deze week in stemming brengen van de richtlijn over de veiligheid van nucleaire installaties stemmen.

(Het Parlement verworpt het verzoek)

Woensdag

De Voorzitter. – De Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa heeft verzocht om de stemming over de ontwerp-resoluties over het aanknopen van internationale onderhandelingen met het oog op de goedkeuring van het Internationaal Verdrag voor de bescherming van het Noordpoolgebied uit te stellen.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij hebben hierover al kort gedebatteerd bij de stemming tijdens de vorige plenaire zitting.

Het probleem is dat tijdens het debat met de Commissie en de Raad veel Parlementsleden van mening waren dat het niet gepast was om over de resolutie te stemmen, daarom is in dat stadium om uitstel verzocht.

Ik denk dat er op dit moment geen behoefte is aan een resolutie. Het Parlement heeft zich enkele maanden geleden over dit onderwerp uitgesproken en dat is absoluut voldoende; het is op dit moment niet nodig om dat opnieuw te doen. Het debat dat we met de andere instellingen hebben gevoerd, was nuttig, maar het is niet nodig om een resolutie op te stellen.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik moet u bekennen dat ik toch een klein beetje verbaasd ben, omdat deze resolutie bij de bespreking ervan nog door iedereen zinvol werd gevonden. En als ik iedereen zeg bedoel ik ook echt iedereen, mevrouw Wallis voorop.

Het klopt dat de Commissie daarna heeft aangevoerd dat de Europese Unie deel wilde uitmaken van de Arctische Raad, enzovoort. Ik van mijn kant wil alleen maar het volgende zeggen: geheel en al volgens de wens van de Commissie is deze nieuwe resolutie, waarin klip en klaar wordt gesteld dat wij een moratorium op boringen en een gedemilitariseerde zone in het noordpoolgebied willen, nou juist een heel belangrijke resolutie, nu de aangrenzende landen steeds nadrukkelijker neigen tot spierballenvertoon, inclusief militair machtsvertoon in dit gebied, om hun eigendom op te eisen en hun boorprospecten veilig te stellen.

Politiek gezien is het dus absoluut belangrijk om deze tekst in stemming te brengen, en deze ommezwaai van mevrouw Wallis – en trouwens ook van een deel van dit halfroond – mist elke grond gezien de debatten die we hebben gevoerd.

(Het Parlement stemt in met het verzoek)

Woensdag

De Voorzitter. – De Fractie Unie voor een Europa van Nationale Staten heeft verzocht om inschrijving op de agenda van een verklaring van de Commissie over de aardbeving in de Italiaanse regio Abruzzes.

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, nadat ik alle overige fracties en de leiders van de Italiaanse delegaties heb geraadpleegd, verzoek ik u namens mijn fractie morgen een debat over de aardbeving in de Abruzzes op de agenda te plaatsen. Ik denk dat de getroffen bewoners van die regio het intens medeleven van de Europese instellingen, uw persoonlijke condoleances en de inachtneming van een minuut stilte op prijs stellen. Zij zullen eveneens waardering hebben voor mogelijke steun voor de wederopbouw op financieel en wetgevend vlak. Daarom kan een debat in aanwezigheid van de Europese Commissie de nationale en plaatselijke instanties veel nuttige informatie verschaffen over wat de Europese Unie kan doen.

Gianni Pittella (PSE). – *(IT)* Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, namens de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement kan ik zeggen dat wij instemmen met het voorstel van mevrouw Angelilli. Ik dank Voorzitter Pöttering voor zijn woorden en het hele Parlement voor de intense solidariteit die het getoond heeft met de getroffen bewoners. Ook ik ben van mening dat het debat van morgenmiddag niet alleen opnieuw solidariteitsbetuigingen kan opleveren maar vooral ook concrete voorstellen, want naast het lenigen van de directe nood waarin de bewoners van de Abruzzes nu verkeren kan Europa een belangrijke bijdrage leveren aan de wederopbouw.

(Het Parlement stemt in met het verzoek)

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(FR)* Mijnheer de Voorzitter, ik stel even droef als verbitterd vast dat de mondelinge vraag met debat over roséwijnen en toegestane wijnbouwmethoden, die ik samen met mijn collega's van een groot aantal politieke fracties tijdig heb gesteld, niet op de agenda van deze week is ingeschreven.

Namens al deze mensen verzoek ik u om hier alsnog voor te zorgen. Ik heb immers gesproken met collega's, voorzitters van politieke fracties, waarbij ik de indruk kreeg dat ze ofwel niet goed waren geïnformeerd over dit verzoek, ofwel dat het is verzwegen.

Ik verzoek u dan ook om deze tijdige gestelde mondelinge vraag op de agenda van deze week in te schrijven.

De Voorzitter. – Mevrouw Lulling, ik heb zojuist begrepen dat de behandeling van roséwijn gepland staat in mei. Er zal dan voldoende spreektijd beschikbaar zijn, hetgeen vandaag niet het geval is.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – *(EL)* Mijnheer de Voorzitter, neemt u mij niet kwalijk, maar ik wil mijn beklag doen. Ik vraag mij namelijk af wat er terecht is gekomen van de mondelinge vraag met debat die ik had ingediend en die door 48 leden was ondertekend. Te uwer informatie wijs ik erop dat deze handtekeningen in een recordtijd bijeen waren gebracht en dat er ook nu nog collega's zijn die zeggen te willen ondertekenen. Het verbaast mij dat niemand mij heeft geantwoord en uitgelegd waarom, waar en aan de hand van welke criteria is besloten om geen gevolg te geven aan deze mondelinge vraag met debat.

Krijg ik nu plotseling te maken met een ander soort aardbeving? Is dit een nieuwe aardbeving, een aardbeving die ergens anders vandaan komt? Ik herhaal daarom nogmaals waar het om gaat. Gelet op de recente catastrofale aardbeving en de talloze slachtoffers die, zoals u ook zei, daarbij gevallen zijn en gelet op – zou ik zeggen – de enorme schade en verwoestingen van het cultureel erfgoed, wilde ik de Europese dimensie van dit verschijnsel belichten. Ik ben rapporteur geweest van het enige verslag dat ooit door een Europese

instelling is geschreven over aardbevingen, en daarom weet ik maar al te goed dat er op Europees niveau heel wat ondernomen kan en moet worden. Ik dank u en wacht op uw antwoord.

De Voorzitter. – Mijnheer Vakalis, een dergelijk verzoek moet een uur voor aanvang van de vergadering ingediend worden. Mij is meegedeeld dat dit niet gebeurd is. Het gaat om artikel 132. Ik stel voor dat wij dit in mei bespreken, anders kunnen wij niet verder op grond van het Reglement.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, wilt u alstublieft eerst het Parlement vragen of dit op de agenda moet worden gezet? U kunt daar toch niet alleen over beslissen? Vraagt u eerst eens of uw collega's het ermee eens zijn.

U kunt vast wel een paar minuten vrij maken om dit belangrijke onderwerp te behandelen, dat veel regio's in onze Unie aangaat, en dan wel op tijd, want mei is echt te laat.

De Voorzitter. – Mevrouw Lulling, het is niet zo dat de Voorzitter hier alleen over beslist, ik houd mij aan het Reglement. Artikel 132 is bepalend en wij moeten ons hieraan houden. Het verzoek had een uur voor aanvang van de vergadering ingediend moeten worden. Ik zal de Conferentie van voorzitters aanbevelen om deze zaak in mei te behandelen.

De Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie heeft verzocht om inschrijving op de agenda van een verklaring van de Commissie over de genetisch gemodificeerde maïs MON810.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, we verkeren echt in een surreële situatie want wij behoren tot degenen die nog geen beslissing hebben genomen. De meerderheid van de lidstaten wil niet afzien van de mogelijkheid moratoria in te stellen voor GGO's. De Commissie moet natuurlijk rekening houden met deze negatieve uitkomst, hoewel zij indien gewenst kan optreden. Dat is de stand van zaken!

Het lijkt me voor zo'n belangrijk thema opportuun te weten wat de Commissie wil doen: voortgaan met een wetsvoorstel, ermee stoppen, het intrekken of het indienen. Het enige wat wij willen is dat de Commissie ons publiekelijk tijdens een debat in het Parlement zegt wat ze wenst te doen!

Lutz Goepel (PPE-DE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, MON810 is in 1998 toegelaten in de Europese Unie. De lidstaten zijn niet verplicht het toe te laten. Elke lidstaat mag zelf bepalen of hij deze toelating goedkeurt, toepast of de teelt van deze maïs verbiedt.

Ik neem aan dat de meest recente uitspraak in de Bondsrepubliek Duitsland de reden was voor dit verzoek. Ik kan daarover het volgende zeggen: in 2005 is MON810 in Duitsland toegelaten, in 2007 is men gestopt met uitzaaien, en in december 2007 heeft Monsanto een plan ingediend voor algemeen toezicht op de teelt. Daarop is MON810 in 2008 wederom toegelaten, en nu een paar dagen geleden in Duitsland verboden.

Mevrouw Frassoni meent dat veel lidstaten tegen de teelt van dit gewas zijn: het zijn er maar vier – Frankrijk, Oostenrijk, Hongarije en Luxemburg, en nu ook Duitsland, dus vijf van de 27 lidstaten. Dit is een puur nationaal besluit op basis van subsidiariteit, dus mogen we het Parlement daar niet mee belasten.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank. Wij zijn ook tegen de aanpak zoals die door collega Frassoni is voorgesteld, maar om een andere reden dan collega Goepel, en daarom ben ik blij dat ik dit even kort mag toelichten.

We moeten uitgebreid van gedachten wisselen over dit onderwerp, maar ook over de vraag hoe we met genetisch gemodificeerde levensmiddelen willen omgaan. Voor overmorgen komen we daar echter niet meer aan toe. Daarom moeten we mijns inziens het nieuwe Parlement na de verkiezingen verzoeken uitvoerig te debatteren over het gebruik van genetisch gemodificeerde levensmiddelen. Dank u.

(Het Parlement verwerpt het verzoek)

(De agenda wordt vastgesteld)

16. Opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, zoals bekend vertonen de internationale handelsstromen een zorgwekkende neerwaartse trend. Met het oog op het gewenst economisch herstel is het daarom van fundamenteel belang dat er een onmiddellijke ommezwaai wordt bewerkstelligd in deze situatie. Volgens ramingen zal door de hogere leningskosten en de verminderde kredietverstrekking de handel met 10 à 15 procent afnemen. Het multilateraal initiatief voor handelsfinanciering, waartoe de G20 in Londen heeft besloten, is ongetwijfeld een positieve stap. Mijns inziens moet de Unie ook bij de praktische tenuitvoerlegging van het pakket van Londen een hoofdrol blijven vervullen en streven naar drie doelstellingen:

- ten eerste een gericht optreden van de multilaterale en regionale financiële instellingen,
- ten tweede een gecoördineerd overheidsoptreden op nationaal niveau en
- ten derde aanpassing van de relevante multilaterale regels.

Dit is de boodschap die ik de Europese Commissie wil meegeven voor de desbetreffende initiatieven.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, naar islamofobie riekende uitlatingen van de leider van een populistische, extreemrechtse partij in Nederland, de hand over hand toenemende aanvallen op Roma in de Tsjechische Republiek, ongehoorde, onacceptabele uitlatingen van de Iraanse president over de vorming van een racistische regering in Palestina, doelend op de oprichting van de staat Israël, tijdens een VN-conferentie over racisme, die juist bedoeld was om een lans te breken voor verdraagzaamheid en verscheidenheid.

Hoe kan ons Parlement, afgezien van de verontwaardiging, nu géén krachtig en symbolisch signaal laten uitgaan om een lans te breken voor deze verscheidenheid, voor de broodnodige verdraagzaamheid in een geglobaliseerde wereld, door dergelijke uitlatingen krachtig te veroordelen? Hoe kan ons Parlement de Europese Raad, de Commissie, nu níet verzoeken om een serieuze waarschuwing uit te laten gaan naar landen die zich laten leiden door deze logica van de agressie, ook al is die dan verbaal, aangezien de geschiedenis ons maar al te vaak heeft geleerd dat de daad helaas bij het woord werd gevoegd?

Mijnheer de Voorzitter, hoe zou ons Parlement tijdens deze zitting níet zijn stem kunnen verheffen tegen dergelijke racistische, xenofobe gedragingen, in deze tijden van economische crisis waarin de reflex van mensen om zich in zichzelf te keren, om terug te grijpen op protectionisme, helaas ontkiemt als zaaigoed in het voorjaar?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) De recente gebeurtenissen in Moldavië baren mij grote zorgen. De ernstigste gevallen betreffen mensenrechtenschendingen, arrestaties, ontvoeringen, martelingen, intimidatie en uitzetting van journalisten. De wil van de Moldavische burgers wordt geschofferd door de talrijke onregelmatigheden, hetgeen doet vermoeden dat er bij de verkiezingen gefraudeerd is. Voorbeelden hiervan zijn de extra lijsten, het drukken van extra stembiljetten, de intimidatie van de oppositie, het blokkeren van de toegang tot publieke televisiestations en de campagne die de staatsinstellingen hebben gevoerd voor de communistische partij. Hoewel er de afgelopen weken veel is geprotesteerd op Europese en internationale schaal, is de situatie in Moldavië helaas niet verbeterd. Ik hoop dat door de discussie deze week, het bezoek van de ad hoc delegatie aan Moldavië, maar vooral door de resolutie die naar verwachting tijdens de laatste vergaderperiode in mei zal worden aangenomen, het Europees Parlement een duidelijke boodschap zal afgeven dat de Europese Unie mensenrechtenschendingen niet tolereert en openlijk zal oproepen tot nieuwe verkiezingen in Moldavië.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, in de ochtend van 13 april, tijdens het paasweekend, heeft voor zonsopgang een enorme tragedie plaatsgevonden in het Poolse stadje Kamień Pomorski in de buurt van Szczecin. Meer dan twintig mensen, onder wie ook kinderen, zijn er levend verbrand in een gebouw. Deze tragische gebeurtenis was en is nog steeds een zeer pijnlijke ervaring voor heel Polen.

Ik zou hier vandaag in dit Parlement niet alleen de regeringen van alle lidstaten, maar ook de lokale en regionale overheden willen oproepen om dringend maatregelen te nemen die tot doel hebben de brandveiligheidsvoorschriften in alle woongebouwen te controleren, met name in gebouwen met sociale woningen. Ik denk in dit verband zowel aan het gebruik van geschikte bouwmaterialen als aan een strikt toezicht op de naleving van de brandveiligheidsregels. Het drama in Polen is een van de vele soortgelijke incidenten die zich jammer genoeg in Europa hebben voorgedaan. Ik hoop van harte dat deze brand en de slachtoffers van dit drama een luide waarschuwingskreet zijn voor de toekomst.

László Tóké (Verts/ALE). - (HU) In mijn toespraak van 23 maart heb ik het Europees Parlement en de Europese Commissie gevraagd op te komen voor het Roemeense stadje Verespatak (Roşia Montană), waar

de machteloze bevolking, het architectonische erfgoed en de natuurlijke omgeving worden bedreigd door het plan van een Canadees-Roemeense joint venture om een mijn te openen.

Onze angsten van toen zijn bewaarheid, want na twee jaar opschorting wil de nieuwe Roemeense regering nu de weg vrijmaken voor de investering, waardoor niet alleen voor de directe omgeving maar voor het hele gebied langs de Roemeens-Hongaarse grens een milieuramp dreigt vanwege de toepassing van op cyanidetechnologie gebaseerde productiemethoden in strijd met de Europese normen.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om me met een aantal collega's tot commissaris Stavros Dimas te wenden met het verzoek cyanidetechnologie te verbieden. Ik roep de Europese Commissie op om in de geest van het Europese milieubeleid een onderzoekscommissie naar Roemenië te sturen en op lange termijn zorg te dragen voor adequate Europese wetgeving inzake mijnbouw.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zou iets willen zeggen over wat er in de Fiat-vestiging in Brussel is gebeurd. Fiat heeft een ontvoering van haar managers uit de duim gezogen die nooit heeft plaatsgehad, louter om de positie van de vakbond te verzwakken. Op 9 april noch op enig ander moment is er sprake geweest van een ontvoering. Fiat heeft dat nieuws opzettelijk verspreid met het doel de werknemers die hun toekomst verdedigen door te strijden tegen 24 ontslagen, in diskrediet te brengen. Fiat weigert de vakbondsvertegenwoordigers te ontmoeten voor besprekingen of onderhandelingen. Het enige doel van het bedrijf is 24 werknemers te ontslaan, onder wie 12 vakbondsvertegenwoordigers. Ik zou het raadzaam vinden indien het Parlement niet alleen deze gebeurtenis besprak, maar ook de vijandige houding tegenover de vakbonden en het gebrek aan respect voor werknemersrechten van Fiat en van talloze grote Europese multinationals. Die ondernemingen eerbiedigen de rechten van werknemers niet, terwijl zij juist voordeel hebben bij de regels, en vaak ook bij de subsidies, van de nationale overheden en de Europese Unie.

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, enkele dagen geleden heb ik samen met een grote groep collega's uit het Europees Parlement de zuidoostelijke grenzen van Europa bezocht.

Wat wij in het bezochte gebied hebben gezien en beleefd, geeft ons geen enkele reden tot trots. Er wonen Europese burgers op kleine eilanden waar de bevolking uit niet meer dan 120 à 130 zielen bestaat. Elk van deze eilanden krijgt dagelijks 150, 200, 250 illegale immigranten te verwerken. Wegens het gebrek aan infrastructuur worden ze echter gedwongen om allemaal samen onder erbarmelijke omstandigheden te leven.

Er wordt hier in deze zaal continu gesproken over Darfoer, Zuid-Sudan, Myanmar, enzovoort en volkomen terecht, maar wij moeten toch op een gegeven moment ook eens naar de Europese burgers kijken die daarginds wonen! Zij zijn niet minder Europeaan dan de mensen in Parijs, Madrid of Berlijn. Daarom beschouwde ik het als mijn plicht, mijnheer de Voorzitter, om dit naar voren te brengen, en ik hoop dat u iets zult ondernemen.

Slavi Binev (NI). - (BG) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Bulgaarse maatschappij wordt geconfronteerd met een dreigend gevaar. Het is namelijk zo dat de politiemacht, die de burgers zou moeten beschermen, zich meer en meer schuldig maakt aan politieke afpersing en het werken voor criminelen. De avond voor paaszonidag werd de 64-jarige Petko Petkov, een raadslid van de gemeente Burgas, op de grond geduwd en geslagen door twee politiemensen in uniform. Dit gebeurde voor de kerk ten aanschouwen van een groot aantal getuigen. In het officiële politierapport de volgende dag werd het incident helemaal niet genoemd. Dit is opnieuw een voorbeeld van politiegeweld tegen leden van de *Attack*-partij volgend op de mishandeling van het Parlements lid Dimitar Stoyanov, en een gemeenteraadslid uit Sofia. Naar niet één van deze aanvallen is een onderzoek gestart.

Een ander voorbeeld van bewuste passiviteit van de politie in gevallen waarin zij 'onder orders' staat, is het feit dat niet één ontvoering in Bulgarije geregistreerd is, terwijl er al vijftien gevallen zijn geweest, twee daarvan eveneens deze maand. Onze maatschappij is in de greep van angst en onmacht. Politiemensen in Bulgarije staan nu te boek als corrupte zakenmensen. Als de ambtenaren van de politie in feite criminelen zijn, tegen wie moeten wij ons dan beschermen en wie neemt het op voor de burgers? Deze vraag is nog altijd niet beantwoord.

Richard James Ashworth (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de aandacht van het Parlement vragen voor de illegale blokkade van de havens Calais, Boulogne en Duinkerken aan het Kanaal door Franse vissers vorige week. Deze collectieve actie heeft de vrachtstroom via deze vitale trans-Europese route ernstig

verstoord. Het heeft de industrie enorme kosten en vertragingen opgeleverd en gezorgd voor grote ongemakken voor de inwoners van Zuidoost-Engeland.

Dit is een telkens terugkerend probleem, ik verzoek de Commissie daarom om haar bevoegdheden aan te wenden en ervoor te zorgen dat deze belemmering van het vrije verkeer van goederen en personen binnen de Europese Unie onder controle wordt gebracht. Ik wil de Commissie ook nog deze vraag stellen: is er, naar haar opvatting, bij de toekenning van 4 miljoen euro aan de visserijsector door de Franse overheid sprake van staatssteun, die in dat geval zou moeten worden bestempeld als een verstoring van de mededinging en een inbreuk op de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, uit de recente negatieve ontwikkelingen in Moldavië volgen een aantal zaken die belangrijk zijn om aan de orde te stellen. Een eerste belangrijk punt is de reactie van het Parlement op de schendingen van fundamentele waarden van de Europese Unie. Deze schendingen zijn door de Moldavische autoriteiten begaan tijdens represailles tegen jongeren en journalisten volgend op protesten tegen de verkiezingsuitslag. Als wij hiertegen niet krachtig stelling nemen, zou dat de geloofwaardigheid van de EU in dit opzicht schaden.

Ten tweede noem ik de reactie van de EU op de procedureschendingen door de Moldavische autoriteiten bij de uitvoering van met ons gemaakte afspraken en de discriminatie van Europese burgers op grond van nationaliteit. Ook hierbij staan de geloofwaardigheid en autoriteit van de EU op het spel.

Als derde punt wijs ik op de solidariteit binnen de EU in het licht van de valse beschuldigingen tegen een van haar leden. Deze zijn mogelijk geuit als voorwendsel om de militaire situatie in de regio te bevriezen, hetgeen in strijd is met belangrijke toezeggingen in dit opzicht.

Ten vierde zal de reactie van de EU opnieuw het verschil in status onderstrepen tussen landen die in 1940 een soortgelijk lot ondergingen en de richting aangeven van de toekomstige betrekkingen tussen de EU en Rusland.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, als iemand binnen uw kiesdistrict op frauduleuze wijze een uitkering ontvangt, wordt hij daarvoor vervolgd en hangt hem mogelijk gevangenisstraf boven het hoofd.

Soms lijkt het bij ons anders te werken. Afgelopen november werd publiekelijk in de kranten vermeld dat een van de leden van dit Parlement, Den Dover, een bedrag van 750 000 Britse pond, bestemd voor het personeel, had verstrekt aan een bedrijf van zijn vrouw en dochter en daarnaast een deel van dit geld had gebruikt voor de aanschaf van dure auto's en andere persoonlijke zaken.

Door de meeste mensen wordt Dover beschouwd als een dief, een oplichter die in de gevangenis thuishoort, en ik nodig u uit, mijnheer de Voorzitter, om ons te vertellen hoeveel van dat geld al is terugbetaald.

Dit Parlement zou een lichtend voorbeeld van openheid, eerlijkheid en transparantie moeten zijn, maar in plaats daarvan lijkt er een soort code van geheimhouding te gelden die de ware omvang van het misbruik van vergoedingen door leden verborgen houdt. Het feit dat wij weigeren om dezelfde principes van financiële doorzichtigheid in te voeren als die welke wij van elke andere Europese instelling verwachten, is beschamend voor ons allemaal.

De Voorzitter. – Mijnheer Davies, u kunt ervan uitgaan dat ook in dit geval overeenkomstig de wet zal worden gehandeld.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de maand april is opnieuw een goede gelegenheid om stil te staan bij de gevolgen van beide totalitaire regimes. We herdenken het bloedbad van Katyń, de moord op duizenden Poolse officieren die als oorlogsgevangenen in de kampen van Ostaszków, Starobielsko en Kozielsko opgesloten werden en in maart 1940 op bevel van Lavrenty Beria ter dood veroordeeld werden. We herdenken deze maand ook het uitbreken van de opstand in het getto van Warschau in 1943 als een teken van protest tegen de massale deportatie van joden naar vernietigingskampen door de Duitse bezettingstroepen.

Het drama in het getto wordt overwonnen door de Mars der Levenden van vandaag, die ervoor zorgt dat we deze gebeurtenissen niet vergeten en verhindert dat ze zich in de toekomst herhalen. Helaas hebben de daders van het bloedbad van Katyń zich nog steeds niet voor de rechter moeten verantwoorden en zijn ze nog altijd niet veroordeeld. De goedkeuring door het Europees Parlement van de schriftelijke verklaring over de proclamatie van 23 augustus als Europese herdenkingsdag voor de slachtoffers van het stalinisme en het nazisme is echter een hoopgevend teken.

Den Dover (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik begrijp dat de heer Davies mogelijk een toespraak heeft gehouden over een situatie die over mijzelf gaat, en ik zou daar graag op willen reageren. Ik heb alleen de laatste tien woorden gehoord. Hij heeft mij de afgelopen twintig minuten in ieder geval een e-mail gestuurd waarin hij aangaf van plan te zijn zich erover uit te spreken.

Het enige wat ik wil zeggen is dat ik de grote ophef rondom mijn uitgaven voor parlementaire assistentie, waaraan de afgelopen negen tot twaalf maanden in de media veel aandacht is besteed, als aangrijpend heb ervaren. Ik heb mijn stukken bij de rechtbank van eerste aanleg ingediend en ben dus van plan deze strijd grondig aan te pakken. Naar ik begrepen heb, maak ik in deze rechtzaak een goede kans en daarnaast zijn er voorlopige maatregelen getroffen, hetgeen betekent dat er geen geld hoeft te worden betaald totdat de rechtbank al het bewijs heeft gehoord en de juiste beslissing heeft genomen. Ik verzoek het Parlement om uitstel en bedank u voor deze gelegenheid.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, wat is de betekenis van 36 jaar EU-lidmaatschap voor Groot-Brittannië? Het betekent dat wij ons land niet meer zelf regeren. Tussen de 75 procent en 85 procent van onze wetten zijn afkomstig van de EU en niet van ons eigen parlement. De EU kost Groot-Brittannië ten minste 56 miljard Britse pond per jaar – of als equivalent daarvan jaarlijks 900 Britse pond per man, vrouw en kind. Verder is de controle van onze landsgrenzen niet meer in onze handen, met een onbeperkte en onbeheerste immigratie als gevolg.

Als gevolg van de EU-wetgeving inzake mensenrechten kunnen wij onszelf niet meer effectief beschermen tegen buitenlandse criminelen, illegale immigranten en pseudo-asielzoekers. Door het Europese aanhoudingsbevel en de verstekprocedures hebben wij onze meest fundamentele bescherming tegen onrechtvaardige arrestatie en gevangenneming verloren.

Het EU-lidmaatschap is een ramp voor Groot-Brittannië. Het is een pijnlijke en onnodige wond die Groot-Brittannië zichzelf heeft toegebracht. De enige oplossing voor dit probleem is de onvoorwaardelijke opzegging van het EU-lidmaatschap door Groot-Brittannië.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, een aantal weken geleden heeft een monsterverbond van Tsjechische sociaaldemocratische voorstanders van de EU, EU-tegenstander president Klaus, en de communisten de val van de regering-Topolánek veroorzaakt. Nu wordt gewerkt aan de vorming van een overgangsregering, die vanaf mei tot na de nieuwe verkiezingen in oktober de regeertaken moet waarnemen. Ik hoop dat dit nieuwe kabinet het tot nog toe erg goed waargenomen voorzitterschap van de Raad door Tsjechië tot een einde brengt en bijdraagt aan de noodzakelijke ratificatie van het Verdrag van Lissabon in Tsjechië. Dat zou een belangrijk positief signaal voor Europa zijn.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) De laatste maanden heeft angst opnieuw de kop opgestoken in de provincie Vojvodina in Noord-Servië, waar verschillende nationaliteiten, met name Hongaren, wonen. Ofschoon ons Parlement zowel in 2004 als in 2005 een resolutie heeft aangenomen inzake de fysieke en mentale aanvallen op niet-Servische bewoners, en een voorbeeld heeft gesteld door een onderzoeksmissie uit te zenden naar de regio in 2005, duren het geweld, de intimidatie en de vernedering van de minderheden aldaar – in de eerste plaats de Hongaren – onverminderd voort en lijkt de situatie zelfs te verergeren.

Sinds het begin van het jaar zijn er vijftien psychologische en vijf fysieke aanslagen gepleegd, waarvan twee ernstig. Helaas heeft men weinig vertrouwen in de politie. Dit wordt bevestigd door het feit dat er tot nu toe bij dergelijke etnische aanslagen geen enkele opgelegde straf daadwerkelijk ten uitvoer is gebracht, wat duidt op het inadequaat functioneren en helaas, zo kan na vele jaren ervaring worden geconstateerd, op een te milde houding van justitie. Dit wordt ook bevestigd door het feit dat de Servische meerderheid tot op heden niet in staat is onder ogen te zien dat de tienduizenden mensen die zonder veroordeling of individuele schuld zijn geëxecuteerd, moeten worden herdacht.

Hoe lang kan de Europese Unie nog tolereren dat mensen die van oudsher in een gebied wonen en een Europese taal spreken, aan het begin van de 21e eeuw fysiek en psychologisch worden geterroriseerd in een potentiële lidstaat? Is onze reputatie dan zo weinig waard?

Jo Leinen (PSE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, gisteren is in Genève de antiracismeconferentie van de VN van start gegaan. Er nemen 22 EU-landen deel, en vijf landen hebben besloten niet deel te nemen. Dit tast het imago van eensgezindheid van de Europese Unie bij zo'n belangrijke gebeurtenis aan.

Nu lees ik dat een aantal landen overweegt in de loop van de week toch nog naar Genève af te reizen, en daarom wil ik u vragen het Tsjechische voorzitterschap zover te krijgen dat we als EU ten aanzien van deze antiracismeconferentie de rijen sluiten.

Het kan toch niet zo zijn dat een vreselijke toespraak van de Iraanse president verdeeldheid zaait in de EU en de VN verzwakt. Dat mag niet het resultaat van deze toespraak zijn, en daarom ben ik van mening dat we nogmaals moeten proberen – ook naar wens van secretaris-generaal Ban Ki-moon – om te bereiken dat alle 27 EU-landen en de EU als geheel het slotdocument van de conferentie steunen en miljoenen mensen over de hele wereld die het slachtoffer zijn van racisme en discriminatie de helpende hand toesteken. Dank u.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, tijdens de laatste plenaire vergadering heb ik u met klem gevraagd de door het Parlement aangegane verplichtingen te respecteren wat betreft het publiceren van de gegevens over de aanwezigheid van de leden bij de parlementaire werkzaamheden. U, mijnheer de Voorzitter, hebt mij toen verzekerd dat dit punt bij de eerstkomende vergadering van het Bureau besproken zou worden. Welnu, die eerstvolgende vergadering vindt over 40 minuten plaats maar volgens mijn informatie staat dit punt niet op de agenda van de Bureauvergadering die om 18.30 uur begint. Er is nog maar net iets meer dan een maand te gaan tot de verkiezingen voor het Europees Parlement en het Parlement heeft zich ertoe verplicht de gegevens en informatie over de aanwezigheid van de leden bij de parlementaire werkzaamheden te publiceren. Er zal nauwelijks nog gelegenheid zijn, ik weet niet of er nog één Bureauvergadering kan plaatsvinden om de kwestie formeel te behandelen. De secretaris-generaal had trouwens toegezegd een rapport te maken op basis waarvan het Bureau een besluit had kunnen nemen. Gezien dit alles stel ik u, mijnheer de Voorzitter, de volgende vraag: kunnen de Europese burgers, de Europese kiezers, deze informatie krijgen vóór de Europese verkiezingen in juni, zoals dit Parlement heeft verzocht, bepaald en besloten, of komen we daarentegen onze eigen verplichtingen en besluiten niet na?

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). - (HU) Gisteren is er een nieuwe socialistische Hongaarse regering gevormd. Ik wil het nu niet hebben over de politieke consequenties hiervan, maar over het feit dat deze nieuwe regering geen enkel vrouwelijk lid telt. Het is toch wel vreemd dat zich in 2009 in Europa een regering kan vormen waar geen van de veertien ministers vrouw is. In de Scandinavische landen bestaat meer dan de helft van de regering uit vrouwen. Frankrijk benadert dit aantal. In Duitsland is meer dan eenderde van de regering vrouw. Dit is de gangbare norm in Europa.

In dit Parlement hebben we de afgelopen vijf jaar elf verslagen aangenomen over de gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Dit is een belangrijk doel dat is gebaseerd op Europese waarden, maar het is niets waard als het niet in de praktijk wordt gebracht. Ik roep dus mijn collega's op, in dit geval mijn collega's van de Sociaal-democratische Fractie, hun invloed aan te wenden zodat deze belangrijke en nobele aspiraties ook in de praktijk worden gebracht in de landen waar dit nog niet is gebeurd.

Neena Gill (PSE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik was onlangs in Birmingham en ging daar van deur tot deur – een typisch Britse manier van campagne voeren. Ik ontdekte tot mijn verbazing dat van de mensen die ik sprak, niemand ook maar enige notie had van het feit dat er over minder dan zes weken Europese verkiezingen zullen plaatsvinden.

U weet ongetwijfeld dat volgens de statistieken in het Verenigd Koninkrijk slechts 16 procent van de bevolking op de hoogte is van de verkiezingen. Dit probleem gaat echter ook u aan, daar deze statistieken in de andere lidstaten niets beter zijn. Het is zelfs zo dat 30 procent niet van plan is deel te nemen aan de komende verkiezingen. Dit gebrek aan interesse is evenzeer de verantwoordelijkheid van het Parlement als van ieder ander. De miljoenen die besteed zijn aan voorlichting van de burgers waren tevergeefs.

Wat ik met name frustrerend vind, is dat de beloofde advertentie ter promotie van de verkiezingen een zeer averechtse werking heeft gehad. De advertentie over het evenwicht tussen werk en privé is verkeerd gevallen bij werkende vrouwen en groepen die borstvoeding willen bevorderen. Dit is weer een schot in eigen doel. Mijnheer de Voorzitter, u moet snel iets aan deze situatie doen. De beledigende advertentie moet worden verwijderd en er moet een eenvoudige boodschap uitgaan die de mensen vertelt waarom ze aan de komende verkiezingen moeten deelnemen. Deze boodschap moet zichtbaar zijn en gemakkelijk te begrijpen.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik wilde het over hetzelfde hebben, namelijk de opkomst bij de volgende Europese verkiezingen, die naar het zich laat aanzien niet bijster hoog zal zijn. Een van de redenen daarvoor is dat de verkiezingscampagne die het Parlement op touw heeft gezet, niet spectaculair genoeg is, maar de belangrijkste reden is dat aanvallen worden gepleegd op de verworvenheden van de Europese Unie, op bijvoorbeeld de sociale markteconomie, een model dat na eeuwenlange ontwikkeling tot stand is gekomen en nu vruchten afwerpt voor de werknemers van de Europese

Unie. De burgers hebben een negatieve kijk op de ontwikkelingen die, naar het zich laat aanzien, niet aangenaam of tevredenstellend zullen zijn. Het is dan ook jammer dat wij hier met elkaar zitten bekvechten over vraagstukken waarover, in het belang van de Europese burgers, eensgezindheid zou moeten bestaan.

Catherine Guy-Quint (PSE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, als lid van de Begrotingscommissie heb ik op 14 en 15 maart jongstleden met Costas Botopoulos de gebieden op de Peloponnesos bezocht die in de zomer van 2007 het zwaarst door de branden werden getroffen. We hebben tot onze grote verbazing geconstateerd dat het toegezegde bedrag van 89,7 miljoen euro uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie deze gebieden nog niet heeft bereikt.

Wij vragen dan ook in alle ernst de aandacht van de Commissie hiervoor en willen graag weten waar de uitvoering van de besluiten van de begrotingsautoriteit stopt. Waarom heeft deze hulp, die al maanden geleden is goedgekeurd, nog steeds geen effect van betekenis gesorteerd in deze gebieden, waar de behoefte aan Europese solidariteit zich steeds sterker doet voelen?

Afgezien van de controle achteraf door de Commissie zouden wij graag uitleg van de Griekse regering krijgen over de aanwending van deze Europese hulp. De urgentie is hoog, zowel vanuit humaan als economisch oogpunt. Twee jaar wachten is echt veel te lang.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - (RO) Ik wil graag aandacht vragen voor de toenemende ongewenste ontwikkelingen sinds vorig jaar in Armenië en nu ook in Georgië en Moldavië. Nader beschouwd hebben deze drie landen twee zaken gemeen: zij zijn alle drie lid van het Oostelijk Partnerschap en vertonen elk een soortgelijk scenario. Ik denk dat dit onze aandacht verdient.

Afgelopen week heeft president Voronin van Moldavië zelfs gezegd dat hij uit het Oostelijk Partnerschap wil stappen zodat hij zijn omstreden acties tegen de mensenrechten in Moldavië kan doorzetten. Ik ben van mening dat de Europese Unie nauw moet samenwerken met de Raad van Europa en de OVSE.

Jim Allister (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de verheerlijking van terrorisme neemt vele vormen aan. Als echter een lid van dit Parlement zich lovend uitlaat over ordinaire moordenaars, die in hun gewelddadige acties gestuit werden door rechtmatige veiligheidsdiensten en zo hun verdiende loon kregen, dan gaat zij daarmee in tegen alles wat dit Parlement ooit heeft verklaard tegen terrorisme en degenen die terrorisme goedpraten en verdedigen. Dit is echter precies wat de Brún, lid van Sinn Féin, op paaszondag deed toen zij de terroristen van de IRA respectabel, onzelfzuchtig en eervol noemde. Terrorismen is op geen enkele manier respectabel of eervol, vroeger niet en nu niet. Elk Parlementslid dat op een dergelijke verwerpelijke wijze lof uitspreekt over moordenaars, moet zich schamen!

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) President Ahmadinejad schaadt met zijn populistische en nationalistische hardliners-retoriek de naam en het imago van Iran aanzienlijk. Hij bedreigt ook de gematigde westelijke islam en verspreidt daarover negatieve stereotiepen.

We moeten vastberaden reageren op zulke provocaties. Door de veroordeling van Roxane Saberi heeft het Iraanse regime aangetoond dat het eigenlijk zwak en laf is. In zijn verbale confrontatie met de VS kiest het gijzelaars uit, deze keer een vrouw, een journaliste, om zijn volk ideologisch te mobiliseren. Het heeft lak aan alle democratische normen.

Fundamentele mensenrechten en de strijd voor het recht op informatie behoren tot de basis van de Europese Unie. De vierde macht, de media en pers, is een belangrijk hulpmiddel om democratische normen vorm te geven. Een regime dat journalisten vreest, gaat in de eerste plaats tegen hen tekeer. Ondemocratische regimes zijn altijd angstig waardoor journalisten er worden vervolgd, opgesloten, gemarteld en zelfs vermoord.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Op 1 mei is het vijf jaar geleden dat we met verscheidene Midden- en Oost-Europese landen lid werden van de Europese Unie. Toen zag het ernaar uit dat alle nieuwe lidstaten de basisbeginselen van de Europese Unie en het verbod op discriminatie zouden naleven, en de diversiteit van talen en de rechten van nationale minderheden zouden beschermen en respecteren.

Toch kan het ook na vijf jaar EU-lidmaatschap gebeuren dat de meerderheidstaal op openlijke en discriminerende wijze in bescherming wordt genomen tegen het taalgebruik van van oudsher bestaande minderheden, zoals momenteel het geval is in Slowakije, waar een taalwet uit 1995, die toen ook al op ernstige internationale kritiek kon rekenen, opnieuw van kracht is geworden. Dit wetsontwerp brengt het gebruik van de minderheidstaal op elk terrein van het leven in gevaar, zo ook bij de van oudsher bestaande Hongaarse minderheid van een half miljoen mensen. In plaats van taaldiversiteit te bevorderen en de identiteit van de minderheid te bewaren, worden er taalcontroleurs en inspecteurs op de minderheden afgestuurd om

ze met grove geldbedragen te beboeten als ze zich niet houden aan de wetbepalingen die vanuit Brussel gezien alleen als krankzinnig kunnen worden bestempeld. Daarom vraag ik de EU-commissaris voor meertaligheid om tussenbeide te komen en ook in Slowakije meertaligheid in de praktijk te brengen.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) De tien nieuwe lidstaten maken nu vijf jaar deel uit van de Europese Unie. Het is tijd om de balans op te maken. Ook onze termijn nadert zijn einde. Aanvankelijk bestond er wantrouwen bij de oude lidstaten, maar dit werd gaandeweg minder en na een tijdje bleek zelfs dat de nieuwe lidstaten bij bepaalde kwesties, zoals de dienstenrichtlijn of de vrijheid van werk, de voorvechters waren van de hervorming van de Europese Unie. Daarom denk ik dat we kunnen zeggen dat deze periode van vijf jaar een heel belangrijke leertijd is geweest. Tegelijkertijd moeten we erop wijzen dat er nog steeds discriminerende maatregelen bestaan jegens de nieuwe lidstaten. Ik volsta ermee te vermelden dat de boeren in de nieuwe lidstaten ook dit jaar slechts 60 procent krijgen van het bedrag dat de boeren in de oude lidstaten ontvangen. Wel moet ik zeggen dat de toetreding tot de Europese Unie een win-winsituatie was, en langs deze weg wil ik het Europees Parlement dan ook bedanken dat het ons, leden uit de nieuwe lidstaten, in zijn gelederen heeft opgenomen. We hebben ons hier de afgelopen vijf jaar volledig gelijkwaardig gevoeld.

VOORZITTER: LUISA MORGANTINI

Ondervoorzitter

De Voorzitter. – Het punt is afgehandeld.

17. Interne markt voor elektriciteit - Agentschap voor samenwerking tussen energieregulators - Toegang tot het net: grensoverschrijdende handel in elektriciteit - Interne markt voor aardgas - Voorwaarden voor toegang tot aardgastransmissienetten - Etikettering van banden volgens de brandstofefficiëntie - Energieprestaties van gebouwen (herschikking) (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

– de aanbeveling voor de tweede lezing (A6-0216/2009) van mevrouw Morgan, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD));

– de aanbeveling voor de tweede lezing (A6-0235/2009) van de heer Chichester, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD));

– de aanbeveling voor de tweede lezing (A6-0213/2009) van de heer Vidal-Quadras, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1228/2003 (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD));

– de aanbeveling voor de tweede lezing (A6-0238/2009) van de heer Mussa, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van Richtlijn 2003/55/EG (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD));

– de aanbeveling voor de tweede lezing (A6-0237/2009) van de heer Paparizov, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor de toegang tot aardgastransmissienetten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1775/2005 (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD));

– het verslag (A6-0218/2009) van de heer Belet, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de etikettering van banden met betrekking tot hun brandstofefficiëntie en andere essentiële parameters (COM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD));

– het verslag (A6-0254/2009) van mevrouw Țicău, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de energieprestaties van gebouwen (herschikking) (COM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)).

Eluned Morgan, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit energiepakket is het resultaat van jarenlang hard werk waarin het Parlement trots mag zijn op de veranderingen die nu zullen worden doorgevoerd. Een punt om bijzonder trots op te zijn, is het feit dat we de energieverbruikers in de EU voor het eerst centraal hebben gesteld in het energiedebat en dat het probleem van energiearmoede nu op Europees niveau wordt onderkend. Het inherente belangenconflict dat optreedt als een bedrijf zowel de opwekking als de transmissie van elektriciteit in handen heeft, is aangepakt. Bovendien is het regelgevingsregime voor de energiemarkten versterkt.

De Elektriciteitsrichtlijn, waarvoor ik als rapporteur fungeerde, is onderdeel van een pakket van vijf maatregelen ter verbetering van het functioneren van de elektriciteits- en gasmarkten in heel Europa, teneinde ervoor te zorgen dat de markten beter geïntegreerd zijn en eerlijker en minder discriminerend te werk gaan.

Ik wil mijn dank betuigen aan de andere rapporteurs voor hun enorme bijdrage aan dit pakket, en ook de schaduwrapporteurs, de Commissie en het Tsjechische voorzitterschap voor hun hulp om te komen tot een conclusie in het soms zeer uitdagende debat.

In de wetgeving is een scala aan nieuwe maatregelen voor consumentenbescherming opgenomen, waaronder de garantie dat consumenten binnen een termijn van drie weken van leverancier kunnen veranderen, de instelling van een solide en onafhankelijk systeem voor de afhandeling van klachten en het recht op compensatie indien de serviceniveaus niet worden gehaald. Deze wetgeving zorgt er verder voor dat in 2022 elk huishouden gebruik zal maken van zogeheten 'slimme meters'. Met deze slimme meters kunnen consumenten hun energieverbruik beter beheersen, de energie-efficiëntie verhogen, de energiekosten verlagen en de CO₂-emissies verminderen.

Op initiatief van het Europees Parlement bevat de nieuwe wetgeving ook speciale beschermingsmaatregelen voor kwetsbare afnemers van energie. Daarnaast zal het onderwerp energiearmoede nu voor het eerst serieus moeten worden genomen.

Ik zou commissaris Piebalgs willen vragen of hij wil toezeggen dat het energiekader van de EU voortaan niet meer alleen gericht zal zijn op voorzieningszekerheid, duurzaamheid en concurrentievermogen, maar als vierde punt ook op betaalbaarheid bij alle toekomstige voorstellen inzake energiebeleid. Een door de EU gesteund verslag heeft recentelijk uitgewezen dat niet minder dan 125 miljoen burgers te maken hebben met energiearmoede. De lidstaten moeten nu passende maatregelen nemen om honderden, zo niet duizenden doden in de armste gezinnen in Europa te voorkomen. Er zal ook een einde komen aan de discriminerende prijsbepaling bij meters op basis van vooruitbetaling.

Het meest controversiële deel van het pakket betrof de vraag of er behoefte bestond aan een volledige ontvlechting van de eigendom binnen de energiemarkten – met andere woorden een algehele scheiding van de transmissiesystemen en de opwekking. De markt is in sommige lidstaten zodanig gestructureerd dat er sprake is van een monopoliepositie van de transmissiesysteembeheerders, die ook de middelen voor elektriciteitsopwekking in handen hebben. Hierdoor worden andere spelers op de markt ontmoedigd, hetgeen de concurrentie ondergraaft. Het Parlement heeft nu een compromis aangenomen waarbij een beheerder zowel eigenaar van de transmissie als van de opwekking mag zijn, mits dit gepaard gaat met extra controles en balansen om te waarborgen dat het inherente belangenconflict dat hierdoor ontstaat, wordt weggenomen. Velen van ons gingen met tegenzin akkoord met dit compromis aangezien wij verwachten dat er een scheiding komt op groothandelsniveau, en dat deze geïntegreerde bedrijven zich zullen splitsen, ongeacht deze richtlijn.

De inspanning van de Commissie om het misbruik van sommige bedrijven aan het licht te brengen, begint haar vruchten af te werpen. Zo zijn bijvoorbeeld bedrijven zoals E.ON en RWE akkoord gegaan met de verkoop van hun transmissienetwerken na instelling van een antitrustonderzoek. Verder zullen de nationale regelgevende instanties versterkt worden.

Ik wil eenieder voor zijn medewerking bedanken; ik vind dat we trots mogen zijn op wat we voor de consumenten in de EU hebben gedaan.

Giles Chichester, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik hoop dat dit pakket een duurzaam kader schept en niet slechts 'werk in uitvoering' is. Naar mijn mening is de toekomstige rol van het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators cruciaal voor de totstandkoming van de lang verwachte interne markt voor gas en elektriciteit.

Tijdens de dialoogonderhandelingen werd het mij duidelijk dat de verbeteringen die ik namens het Parlement naar voren bracht, essentieel zijn voor eerlijke en effectieve energiemarkten. Ik heb ernaar gestreefd een agentschap op te zetten met meer onafhankelijkheid en besluitvormingsbevoegdheden. Met name om effectief te kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van één concurrerende energiemarkt, zal het agentschap meer bevoegdheden moeten hebben om grensoverschrijdende kwesties aan te pakken en een effectieve samenwerking aan te moedigen tussen transmissiesysteembeheerders (TSB's) en de nationale regelgevende instanties (NRI's).

Als het agentschap meer bevoegdheden krijgt, zal het echter ook meer verantwoording moeten afleggen en meer transparantie moeten bieden. Ik denk dat als algemeen uitgangspunt moet gelden dat we de onafhankelijkheid van het agentschap moeten versterken zodat het zowel effectiever als geloofwaardiger wordt doordat het extra verantwoording moet afleggen, in het bijzonder aan het Parlement. Dit is wat er naar mijn verwachting zal gebeuren.

Wellicht is het zo dat een aantal van de rollen die we het agentschap hebben toegekend, meer raadgevend dan concreet klinkt. We hebben echter getracht mogelijkheden te creëren voor innovatieve regulering door de aandacht te vestigen op gebieden waarop actie nodig is, maar waarvoor het agentschap niet de passende bevoegdheden heeft.

Ik wil allereerst de nadruk leggen op de verhoogde mate van verantwoording waarover we onderhandeld hebben. De directeur zal voorafgaand aan zijn of haar aanstelling en tijdens zijn of haar ambtstermijn voor de betreffende commissie van het Parlement verschijnen om een verklaring af te leggen en vragen te beantwoorden. Op dezelfde wijze kan de voorzitter van de raad van regulators voor de betreffende commissie verschijnen en verslag uitbrengen van de werkzaamheden. Het Parlement heeft het recht gekregen om twee van de leden van de raad van bestuur aan te wijzen. Dit alles stelt het agentschap in de gelegenheid zich in het publieke domein uit te spreken over onderwerpen naar keuze.

Wat betreft de rollen die ik eerder noemde, denk ik aan het monitoren van de interne markten voor gas en elektriciteit, het bevorderen van de ontwikkeling van netcodes, het bevorderen van de tenuitvoerlegging van richtsnoeren inzake trans-Europese energienetwerken, het toezicht houden op de vorderingen bij de uitvoering van projecten om nieuwe interconnectiecapaciteit te scheppen, de besluitvormingsbevoegdheid inzake vrijstellingen van de vereisten voor investeringen in infrastructuur, het monitoren van de uitvoering van de tienjarige netwerkinvesteringsplannen en de bevoegdheid om adviezen en aanbevelingen te verstrekken aan TSB's en nog andere aspecten die ik omwille van de tijd niet zal opsommen. Met dit alles zal het agentschap volop de gelegenheid krijgen om veranderingen teweeg te brengen.

Tot slot hebben we vereisten voor een gestroomlijnde besluitvorming geïntroduceerd. Ik hoop dat het agentschap opgewassen is tegen de uitdagingen die we gesteld hebben. We hebben verder voor de Commissie de mogelijkheid gecreëerd om een verslag op te stellen over de werking van het agentschap en om, op basis van ervaring, suggesties te doen voor aanvullende taken en rollen die het agentschap zou kunnen vervullen.

Ik wil mijn corapporteurs, de andere twee instellingen en de commissaris in het bijzonder bedanken voor hun grote en constructieve inspanningen bij de totstandbrenging van het definitieve compromispakket. Ik hoop dat het feit dat ik ben uitgenodigd om als tweede en niet als vijfde te spreken, aangeeft hoe belangrijk en zwaarwegend dit voorstel is.

Alejo Vidal-Quadras, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik mijn welgemeende dank betuigen aan de rapporteurs, de schaduwrapporteurs, commissaris Piebalgs en ambassadeur Reinišová voor de uitstekende samenwerking gedurende de eerste drie maanden van dit jaar. Deze samenwerking is de motor geweest achter het succesvolle resultaat waarover we deze week zullen stemmen. De onderhandelingen waren langdurig, complex en soms taai, maar ik denk dat we tot een akkoord zijn gekomen waarover alle partijen tevreden zijn.

Wat betreft het totale pakket, zoals het in de onderhandelingen tot stand is gekomen, mag het Parlement trots zijn op de definitieve tekst. Ons bijzonder sterke akkoord in eerste lezing over de ontvlechting van eigendom gaf het team van onderhandelaars een sterke positie bij de besprekingen. Daardoor hebben we een veel strikter regelgevend kader tot stand kunnen brengen, met name in landen met het model van de onafhankelijke transmissieexploitant (ITO-model), waar de nationale regulerende instanties meer bevoegdheden zullen krijgen en onafhankelijk zullen opereren van zowel overheden als de industrie. Door deze nieuwe rol wordt het risico van concurrentieverstorend gedrag verkleind, met name in situaties waarin verticaal geïntegreerde bedrijven hun positie misbruiken om investeringen in nieuwe capaciteit stop te zetten.

Er is verder overeenstemming bereikt over de beoordelingsclausule, op basis waarvan wij over een aantal jaren kunnen nagaan of alle modellen voldoen aan ons doel, namelijk het bereiken van een volledig concurrerende en gelegaliseerde markt. We hebben bovendien de bepalingen inzake de bescherming van consumenten vergaand uitgebreid, onder andere op het gebied van informatie over rekeningen en betere regels om van leverancier te veranderen.

Tot slot nog een ander groot succes: de invoering van een nieuwe bepaling in de derdelandenclausule. Volgens deze bepaling kan de certificering van een transmissiesysteembeheerder (TSB) van een derde land nu ook worden geweigerd als de voorzieningszekerheid van de Unie als geheel, of van een afzonderlijke lidstaat, niet zijnde het land waar de certificering is aangevraagd, gevaar loopt.

Ten aanzien van de elektriciteitsverordening zou ik willen opmerken dat deze verordening een cruciale rol speelt, aangezien zij de lidstaten de instrumenten in handen geeft om de interconnectiecapaciteit binnen de Unie significant te vergroten. Zo kunnen de lidstaten bindende netcodes ontwikkelen en vaststellen die door alle transmissiesysteembeheerders bij leveringen moeten worden toegepast. Daardoor wordt een van de belangrijkste obstakels voor de totstandkoming van de interne elektriciteitsmarkt weggenomen.

De overeengekomen tekst versterkt bovendien de rol van het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators in dit proces, overeenkomstig de eerste lezing in het Europees Parlement. Ik moet toegeven dat het Parlement had gehoopt op een veel ambitieuzer agentschap. Wij zien dit echter pas als de eerste stap in een langdurig proces gericht op de integratie van regelgevingskaders.

We zijn erin geslaagd een nieuwe bepaling op te nemen die erin voorziet dat het agentschap de basiscriteria mag voorstellen die zullen worden meegenomen in de verlening van vrijstellingen voor nieuwe interconnecties. Dit is met name relevant aangezien dit een van de belangrijkste obstakels is waar nieuwe investeerders in capaciteit tegenaan lopen als zij te maken hebben met verschillende lidstaten. Het moeten volgen van verschillende regelgevingsprocedures kan leiden tot verwarrende resultaten en investeerders afschrikken –neem bijvoorbeeld het Nabucco-project.

Bij deze verordening wordt tevens het Europees netwerk van transmissiesysteembeheerders voor elektriciteit (ENTSB) opgericht en worden de rollen daarvan gedefinieerd. Dit netwerk dient de netcodes op te stellen en in te dienen bij het agentschap en bovendien gecoördineerde mechanismen te ontwikkelen voor noodsituaties zoals de recente black-outs op Europese schaal.

Tot besluit wil ik graag het technische personeel bedanken. Hoewel we aan het begin van de onderhandelingen soms twijfelden aan de goede afloop, zijn we er dankzij hun inspanningen in geslaagd deze overeenkomst te bereiken.

Antonio Mussa, rapporteur. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, beste collega's, ik dank het Tsjechisch voorzitterschap, de Commissie, de voorzitter van de Commissie industrie, onderzoek en energie, mevrouw Niebler, de collega's die met mij rapporteur zijn voor dit energiepakket, de schaduwrapporteurs en het secretariaat van de commissie met al zijn ambtenaren, voor de samenwerking en de getoonde kundigheid bij de behandeling van dit dossier.

We kunnen en moeten allemaal trots zijn op het bereikte resultaat. Dat geldt in ieder geval voor mij, als ik denk aan de verrichte inspanningen na het erven van de richtlijn betreffende de interne markt voor aardgas, met een aantal problemen die niet makkelijk waren op te lossen. Ik ben verheugd dat ik mijn tweede mandaat als Europees afgevaardigde heb kunnen laten samenvallen met de afsluitende fase van dit pakket, dat ik als één van de belangrijkste dossiers beschouw van deze zittingsperiode ten gunste van de Europese burgers, onze kiezers.

De aardgasrichtlijn die in 2011 in werking treedt, levert belangrijke nieuwe ontwikkelingen op voor de sector. We dienen te onderstrepen dat de ITO-optie een belangrijk resultaat is dat een garantie vormt voor de opening van de markten en voor reële progressie richting een systeem dat de Europese Unie echt in staat

stelt met één stem te speken op het gebied van energie. Het ITO-systeem is het echte novum van dit pakket en we kunnen stellen dat het Europees Parlement op dit vlak het beste resultaat heeft behaald.

De nieuwe richtlijn kent veel belang toe aan de regulerende instanties voor gas en aan het Agentschap. Deze richtlijn legitimeert de rol van regulatoren, met name in landen waar die instanties hun activiteiten nog moeten starten. Het is derhalve van fundamenteel belang dat hun rol en bevoegdheden beschreven zijn, want regulatoren krijgen de moeilijke taak de gemeenschappelijke energiemarkt te controleren.

Een andere schakel is er tijdens het driehoeksoverleg bijgekomen en betreft de ontheffing van de gemeenschappelijke regels voor de zogenaamde gesloten systemen, zoals luchthavens, ziekenhuizen, stations, industrievestigingen, enzovoort, die vanwege hun specifieke kenmerken vallen onder een gunstiger regeling. Dat is een bewijs van de aandacht die de nieuwe richtlijn heeft voor de eisen van de Europese burger.

Juist de Europese burger zal mijns inziens echt baat hebben bij deze richtlijn, want met intelligente meters krijgt hij toegang tot alle informatie betreffende de rekening en kan hij de beste aanbieder en de gunstigste leverancier uitkiezen. Weliswaar zal het nog jaren duren alvorens de effecten van deze liberalisering zichtbaar zullen zijn, maar de komst van nieuwe marktdeelnemers zal onmiskenbaar leiden tot lagere tarieven en gunstiger marktvoorwaarden voor de burgers van de Unie.

Een ander belangrijk element is de erkenning van Europese transmissienetssystemen waarmee de zekerheid van de gasvoorziening voor de Europese burgers is gegarandeerd. Daarvoor zijn de versterking van de bestaande en het creëren van nieuwe infrastructuurvoorzieningen nodig, zoals hervergassings- en opslaginstallaties, die de motor zullen zijn van dit derde pakket. Nodig is het openen van een concurrerende markt, die een garantie vormt voor langetermijninvesteringen en -contracten van de bedrijven in deze sector. Dat geldt met name voor de nieuwe lidstaten, waar het aanleggen van nieuwe infrastructuur problemen van eeuwenlange afhankelijkheid zou kunnen oplossen.

Er is rekening gehouden met de bescherming van de zwakste consument door de nationale en regionale regulatoren de mogelijkheid te geven de gasvoorziening op de meest kritieke momenten te garanderen. Het gelukkige resultaat van de aardgasrichtlijn en van het hele energiepakket vestigt nogmaals de aandacht op de rol van Europa en zijn instellingen voor de Europese burgers.

Atanas Papanizov, rapporteur. – (BG) Mevrouw de Voorzitter, geachte commissaris, ik wil allereerst zeggen dat ik buitengewoon blij ben dat het Europees Parlement en de Raad overeenstemming hebben bereikt over het derde energiepakket, waaronder de verordening betreffende de voorwaarden voor de toegang tot aardgastransmissienetten, waarvoor ik als rapporteur fungeer. Ik noem in dit verband de bijdrage van het Tsjechische voorzitterschap en de actieve steun van de Europese Commissie in de zoektocht naar gemeenschappelijke oplossingen.

Ten aanzien van de toegang tot aardgastransmissienetwerken zijn de doelstellingen van het derde energiepakket gehaald. De basis is gelegd voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijke Europese energiemarkt, gestoeld op regels die in detail beschreven staan in de bindende netcodes. Er is vooruitgang geboekt bij de ontwikkeling van regionale samenwerking. Naast het Europees netwerk van transmissiesysteembeheerders en de regelgevende instanties zal nu ook het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators een belangrijke rol spelen.

Zo wordt de voorzieningszekerheid aanzienlijk vergroot en wordt de aanleg van een nieuwe infrastructuur aangemoedigd. Hiertoe stelt het netwerk van Europese beheerders een tienjarig plan op voor investeringen in het netwerk, waarvan de uitvoering wordt gecontroleerd door de nationale regelgevende instanties en het Agentschap. Zo krijgen alle marktdeelnemers de kans om deel te nemen aan de opstelling van de netcodes, gebaseerd op duidelijk omliggende procedures, en daarop wijzigingen voor te stellen indien deze vanuit de toepassing in de praktijk nodig blijken. De voorwaarden voor concurrentie tussen leveranciers worden aangescherpt aan de hand van strengere regels over voorlichting en transparantie van de activiteiten van transmissiebeheerders.

Mijn dank gaat in het bijzonder uit naar degenen die deelgenomen hebben aan de onderhandelingen voor de voorstellen die ik heb opgesteld over het tienjarige investeringsplan en de ontwikkeling van regionale samenwerkingsinitiatieven. Ik ben blij dat wij door de onderhandelingen een beter evenwicht hebben bereikt tussen de bevoegdheden van het Europees netwerk van transmissiesysteembeheerders, het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators en de Europese Commissie, zodat er een soepele, efficiënte en concurrerende markt kan ontstaan.

Ik wil graag benadrukken dat er nauw is samengewerkt bij het tot stand brengen van de vijf wetgevingsonderdelen van het derde energiepakket. Er is tevens een algemeen kader gecreëerd waarin individuele elementen elkaar kunnen aanvullen en versterken. De actieve samenwerking met de corapporteurs heeft tot uitstekende resultaten geleid: mevrouw Morgan, de heer Mussa, de heer Vidal-Quadras en de heer Chichester. Ik wil ook de schaduwrapporteurs bedanken die aan elk stadium van de onderhandelingen hebben bijgedragen met constructieve en zeer nuttige suggesties. Een speciaal woord van dank wil ik ook richten tot de voorzitter van de Commissie industrie, onderzoek en energie en zijn secretariaat.

Mevrouw de Voorzitter, 2009 ging van start met de onderbreking van gasleveringen aan Bulgarije en Slovenië, en een sterke afname van leveringen aan andere landen in Midden- en Oost-Europa. Als ik kijk naar het derde energiepakket, de onverwachte voorstellen van de Europese Commissie inzake nieuwe inhoud voor de richtlijn betreffende de veiligstelling van de gasvoorziening, en de projecten voor verbinding van de gastransmissienetwerken met steun van het economisch herstelplan, zal de Europese Unie aan het einde van 2009 elke mogelijke leveringsonderbreking aan kunnen omdat we over meer materiële middelen en meer solidariteit beschikken. Gezien de resultaten die geboekt zijn, vind ik het gerechtvaardigd om al mijn collega's in dit Parlement op te roepen om in tweede lezing de gemeenschappelijke tekst goed te keuren die samen met de Raad is opgesteld en aan u is gepresenteerd.

Ivo Belet, rapporteur. – De etikettering van energiezuinige autobanden zit hier vandaag een beetje vreemd geprangd tussen de elektriciteit en het gas. Niettemin gaat het over belangrijke en zeer tastbare maatregelen die voor alle consumenten, alle automobilisten, de meesten onder ons in Europa, rechtstreeks van belang zijn.

Het is een concrete ingreep die weinig of niets kost en die een wezenlijke bijdrage zal leveren tot het behalen van onze ambitieuze klimaatdoelstellingen. De band van een auto - ik weet niet of u dat weet - is verantwoordelijk voor 20 tot 30% van het totale brandstofverbruik van een auto. Het is dus logisch dat daar een enorm potentieel voor energie-efficiëntie en voor besparingen ligt.

Wat gaan wij concreet doen? Wij gaan alle autobestuurders, het gros van de bevolking dus, proberen ertoe te bewegen om voortaan aandacht te schenken aan de energiezuinigheid en de geluidsemissie van de banden. Wij verplichten niemand, we informeren enkel, zoals wij dat vandaag ook doen met ijskasten bijvoorbeeld, aan de hand van een duidelijk etiket, een label of een sticker. Wie wil er als consument nog met een B- of een C-band rondrijden als hij ook met een milieuvriendelijke A-versie kan rondrijden? Een A-versie die bovendien op termijn nog voordeliger is voor de portemonnee. Dat is pure winst, zoals dat heet, winst voor de consument en winst voor het milieu vooral.

Eén cijfer: uit de effectevaluatie blijkt een potentieel aan besparingen tot anderhalf miljoen ton CO₂. Dit komt overeen met de verwijdering van de CO₂-uitstoot van om en nabij één miljoen personenauto's op de Europese wegen. Als deze maatregel eenmaal op kruissnelheid is, betekent dit dat de CO₂-uitstoot van één miljoen personenauto's wordt weggenomen. Dat is toch indrukwekkend!

Er is uiteraard ook winst voor de bandenfabrikanten zelf. Wij hebben uiteraard - dat is logisch - bij de totstandkoming van deze maatregel met de sector zelf overlegd. Het mag hier toch gezegd worden: het heeft geen zin om aan een sector die bijzonder zwaar te lijden heeft onder de crisis in de autosector, nieuwe regelgeving op te leggen als die extra geld kost en bureaucratische overlast met zich meebrengt. Dat zijn argumenten die hout snijden en die je niet zomaar aan de kant kunt schuiven. Deze etiketteringsrichtlijn is ook een goede zaak voor de fabrikanten van kwaliteitsautobanden. Daarom hechten wij zoveel belang aan de controle op de implementatie, die essentieel is voor het creëren van gelijke concurrentievoorwaarden, maar dan op hoog niveau.

Het spreekt voor zich dat de milieuvriendelijkheid nooit ten koste mag gaan van de veiligheid en daarom hebben wij ook in deze zin geamendeerd. Veiligheid blijft uiteraard criterium nummer één bij een autoband.

Nog een woord over het criterium geluidsemissie. Dat zit er ook in, dat weet u, omdat geluidsoverlast een van de grote ziektes van deze tijd is. Het is daarom een goede zaak, daarvan ben ik overtuigd, dat wij in dit verband een voorzichtig en haalbaar criterium hebben ingebouwd om ook de geluidsoverlast verder terug te dringen, maar zoals gezegd nooit ten koste van de veiligheid van de auto en de autoband.

Een laatste woord over de tijdslijn, de *timing*. Wij hebben hier volgens mij een ambitieus maar toch redelijk compromis bereikt. Wij rekenen er uiteraard op dat, zoals met de CO₂-emissies van de auto's zelf, de constructeurs van de autobanden op dit terrein al veel vroeger met producten op de markt zullen komen die aan de milieuvriendelijkste normen zullen beantwoorden.

Silvia-Adriana Țicău, *rapporteur*. – (RO) Geachte commissaris, dames en heren, gebouwen zijn verantwoordelijk voor 40 procent van het primaire-energieverbruik en 40 procent van de broeikasgasemissies. Daarom is de spoedige uitvoering van maatregelen ter verbetering van de energieprestaties van gebouwen de meeste betrouwbare, snelle en minst kostbare manier om de broeikasgasemissies te verminderen. Door de energieprestaties van gebouwen te verbeteren, kunnen wij bovendien een belangrijke bijdrage leveren aan het economisch herstel van de EU door het creëren van ruim 250 000 nieuwe banen, door de investeringen voor de bevordering van hernieuwbare energiebronnen en energie-efficiënte gebouwen en tot slot door verbetering van de levenskwaliteit van de burgers in Europa dankzij lagere energiekosten.

Het nieuwe voorstel van de Commissie voor herziening van de bestaande richtlijn noemt de afschaffing van de 1 000 m²-drempel, de instelling van bepaalde minimumeisen voor energieprestaties van gebouwen en de invoering van een proces voor samenvoeging van de minimumeisen die op nationaal niveau zijn vastgesteld. Het voorstel omvat verder de bevordering van gebouwen die lokaal dezelfde hoeveelheid hernieuwbare energie produceren als zij aan primaire energie verbruiken, en beperking van de financiering uit openbare middelen tot de bouw van gebouwen die voldoen aan de minimumeisen voor energieprestaties.

Het Parlement heeft de volgende belangrijke amendementen ingediend: uitbreiding van het toepassingsgebied tot centrale verwarming en koelsystemen, vergroting van het belang van gestandaardiseerde energieprestatiecertificaten voor gebouwen, opzetten van een gemeenschappelijke methodologie om de minimumeisen voor energieprestaties vast te stellen, waarborgen dat overheden de aanbevelingen in het energieprestatiecertificaat uitvoeren binnen de geldigheidsperiode, de invoering van nieuwe bepalingen inzake het verstrekken van informatie aan consumenten en het geven van training aan auditors en deskundigen, het verstrekken van bouwvergunningen per 2019 voor gebouwen die lokaal ten minste dezelfde hoeveelheid hernieuwbare energie produceren als er aan energie uit conventionele bronnen wordt verbruikt, en de invoering van nieuwe bepalingen voor de inspectie van verwarmings- en koelsystemen.

Ik nodig mijn collega-afgevaardigden uit om de tentoonstelling te bezoeken die gewijd is aan dit soort gebouwen – energieneutrale gebouwen – en wordt gehouden in het Europees Parlement in samenwerking met het WWF.

Hoewel de richtlijn betreffende de energieprestaties van gebouwen sinds 2002 in werking is, laat de tenuitvoerlegging in de verschillende lidstaten te wensen over. De lidstaten wijten deze falende uitvoering met name aan een gebrek aan financiële middelen. Daarom heeft het Europees Parlement voorgesteld om maatregelen inzake de energieprestaties van gebouwen te financieren uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. Het Parlement heeft verder voorgesteld om een Europees fonds voor energieprestaties van gebouwen op te richten en hernieuwbare energiebronnen te bevorderen door een bijdrage van de EIB, de Europese Commissie en de lidstaten. Andere voorstellen van het Parlement zijn de mogelijkheid van een verlaagd btw-tarief voor diensten en producten in verband met de energieprestaties van gebouwen en de ontwikkeling van nationale programma's ter verbetering van de energie-efficiëntie van gebouwen met behulp van financiële instrumenten en bepaalde fiscale maatregelen.

Tot slot wil ik de schaduwrapporteurs bedanken, het technisch personeel van de Commissie industrie, onderzoek en energie en het GBVB-personeel van deze commissie voor de uitstekende samenwerking. Ik ben benieuwd naar de reacties van mijn collega-afgevaardigden.

Andris Piebalgs, *lid van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het is niet eenvoudig om in vijf minuten tijd het antwoord van de Commissie te geven op zeven uitstekende verslagen, maar ik wil niet nalaten van deze gelegenheid gebruik te maken om alle rapporteurs te bedanken: mevrouw Morgan, mevrouw Țicău, de heer Chichester, de heer Vidal-Quadras, de heer Mussa, de heer Paparizov en de heer Belet – en alle schaduwrapporteurs. Ik wil eveneens mevrouw Niebler bedanken, die bijzonder hard gewerkt heeft om dit verslag in zeer korte tijd op te stellen.

Laat ik beginnen met de interne energiemarkt omdat we onszelf twee jaar geleden een ambitieus doel hebben gesteld: het tot stand brengen van een werkelijk concurrerende en werkelijk Europese energiemarkt ten behoeve van de burgers van de Europese Unie. Het middel om dit doel te verwezenlijken, is het derde pakket betreffende de interne energiemarkt voor gas en elektriciteit.

Dit pakket staat op het punt om te worden aangenomen en daarmee zal het doel worden bereikt. Door de dialoog is overeenstemming bereikt over het compromis. De Commissie staat volledig achter dit compromis. Als het morgen in de plenaire vergadering wordt aangenomen, zal de Europese Unie daarmee over een helder

regelgevingskader beschikken dat nodig is om een goed werkende interne markt te garanderen en de dringend noodzakelijke investeringen te bevorderen.

De regelgeving zal allereerst de grensoverschrijdende handel in energie bevorderen door de oprichting van een agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators, dat bindende besluiten mag nemen en de regelgevende instanties aanvult. Daardoor kunnen grensoverschrijdende zaken op passende wijze worden afgehandeld en kan in de EU één echt Europees netwerk worden opgebouwd.

Ten tweede worden door de regelgeving grensoverschrijdende samenwerking en regionale samenwerking en investeringen bevorderd. Er komt een nieuw Europees netwerk voor transmissiesysteembeheerders, die samen netcodes en veiligheidsnormen zullen ontwikkelen, en zich verder zullen bezighouden met de planning en coördinatie van de investeringen die op EU-niveau nodig zijn.

Ten derde zorgt de regelgeving voor een effectiever regelgevend toezicht door de nationale regelgevende instanties, die een grotere mate van onafhankelijkheid verkrijgen en over alle nodige middelen zullen beschikken.

Ten vierde zal de regelgeving ervoor zorgen dat de opwekking en de transmissie van energie effectief worden ontvlecht om belangenconflicten op te heffen, netinvesteringen te bevorderen en discriminerend gedrag te voorkomen.

Deze regelgeving zal verder leiden tot grotere transparantie. Dankzij meer transparantie krijgt elke partij gelijke toegang tot informatie, wordt de prijsstelling doorzichtiger, ontstaat er meer vertrouwen in de markt en wordt marktmanipulatie voorkomen.

Het gaat er niet alleen om dat de interne markt goed functioneert, maar meer in het algemeen dat de EU is opgewassen tegen de uitdagingen die voor ons liggen op het gebied van energie, de klimaatverandering, de toegenomen afhankelijkheid van ingevoerde energie, de voorzieningszekerheid en de mondiale concurrentiepositie.

Een goed werkende interne markt is met name een cruciaal onderdeel in de strijd van de EU tegen de klimaatverandering. Zonder een concurrerende elektriciteitsmarkt kan een regeling voor de emissiehandel nooit goed functioneren, en ook onze plannen voor hernieuwbare energie zullen dan geen succes hebben.

Het bereikte compromis vormt daarbij een goed evenwicht tussen de standpunten van het Parlement en de Raad. De rapporteurs hebben u al medegedeeld op welke kernpunten het politieke compromis het gemeenschappelijk standpunt van de Raad van januari 2009 heeft aangescherpt.

Ik zou op enkele kernpunten willen ingaan.

Het Parlement heeft gepleit voor versterking van de consumentenbescherming en bestrijding van de energiearmoede; beide punten zijn nu verwerkt in de wetgevingsteksten. Het doel is om tegen 2020 80 procent van de consumenten te voorzien van slimme meters, waarmee consumenten precies op de hoogte zijn van hun verbruik en efficiënter met energie kunnen omgaan. De bevoegdheden en onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties zijn versterkt, de bevoegdheden van het agentschap zijn uitgebreid en de regels voor een effectieve ontvlechting zijn efficiënter gemaakt.

Het belangrijkste is wel dat er in de markt ook ontwikkelingen gaande zijn. Veel bedrijven hebben hun bedrijfsvoering aangepast en gaan nu anders om met netwerken en consumenten. Ik was vandaag op de beurs in Hannover en zag dat er met slimme meetsystemen goede vooruitgang geboekt wordt en dat bedrijven deze nieuwe besluiten accepteren.

Energie-efficiëntie is zonder meer een van de kernpunten van het Europees energiebeleid. In de bouwsector kan de energie-efficiëntie nog vergaand worden verbeterd, waardoor tegelijkertijd nieuwe banen worden gecreëerd en de groei wordt gestimuleerd.

Ik wil het Parlement van harte bedanken voor zijn steun aan de door de Commissie voorgestelde herschikking van de richtlijn inzake de energieprestaties van gebouwen. Uit de debatten en voorstellen blijkt dat het Parlement dezelfde beleidsdoelstellingen nastreeft en de huidige prestaties vergaand wil verbeteren. Het betreft geen gemakkelijk beleidsterrein gezien de grote mate van subsidiariteit, we zullen daarom een goed evenwicht moeten vinden. De richtlijn voorziet in een kader voor de verbetering van de energieprestaties van de EU-gebouwen.

Er wordt een uitgebreide toelichting gegeven, waardoor de richtlijn effectiever kan worden ingezet. Zo zijn bijvoorbeeld de principes met betrekking tot de 'kostenoptimale' methode, de vereisten voor controlemechanismen en vele andere zaken gedefinieerd.

Een ander belangrijk punt wordt gevormd door de financieringsinstrumenten. Deze spelen een cruciale rol in de bevordering van energie-efficiëntiemaatregelen, maar moeten in de desbetreffende wetgeving en initiatieven worden geregeld. Bijgevolg is de gebouwenrichtlijn beperkt in wat zij kan betekenen op financieel en fiscaal gebied.

De Commissie heeft een nieuw element in de richtlijn ingevoerd: zeer efficiënte gebouwen, of deze nu zeer-lage-energiegebouwen, energieneutrale gebouwen of de nieuwe generatie gebouwen worden genoemd.

Het is van essentieel belang om hierbij ambitieus, doch realistisch te zijn, en de nodige flexibiliteit in acht te nemen gelet op de verschillende klimaat- en economische omstandigheden binnen de EU. Het invoeren van uniforme vereisten zoals bij energieneutrale gebouwen zou in dit geval niet passend zijn en te ver voeren.

Harmonisatie is van groot belang voor de interne markt. Ik sta volledig achter de wens van het Parlement om één methodologie toe te passen bij de berekening van de kostenoptimale niveaus voor de vereisten. Het verplicht stellen van een gemeenschappelijke methodologie voor de berekening van de energieprestaties zelf, zou echter contraproductief kunnen zijn, en kan leiden tot jarenlange vertraging van de uitvoering van de richtlijn vanwege de complexiteit van de bouwvoorschriften van de lidstaten.

Deze regelgeving is al met al dus zeer complex, maar ik heb er alle vertrouwen in dat het Parlement dit rechtsinstrument zal steunen.

De rapporteur heeft ook aangegeven dat autobanden in het wegtransport een belangrijke rol kunnen spelen in het verlagen van de energie-intensiteit en de emissies. Het gecombineerde effect van dit voorstel en de regelgeving inzake bandentypegoedkeuring zou kunnen resulteren in een brandstofbesparing van circa 5 procent voor alle voertuigen in Europa tegen 2020. Dit voorstel geeft consumenten gestandaardiseerde informatie over het brandstofrendement. Verder krijgen consumenten informatie over de grip op nat wegdek, nog een belangrijke parameter voor banden, en de rolgeluidemissies. Op deze manier zorgt de etikettering ervoor dat beter presterende banden op de markt worden bevorderd. Verder wordt zo voorkomen dat alleen bepaalde aspecten worden verbeterd ten koste van andere.

Het verslag waarover deze week wordt gestemd, brengt een aantal belangrijke verbeteringen aan in het eerste voorstel, zoals de wijziging van de richtlijn in een verordening, waardoor de omzettingkosten dalen en de etikettering voor iedereen op dezelfde datum in werking zal treden. Nu ook sneeuwbanden onder de etikettering vallen en hiervoor zo spoedig mogelijk een specifieke indeling wordt aangenomen, zullen ook bestuurders die te maken hebben met sneeuw en ijs op de weg hiervan profiteren.

Het is belangrijk dat het etiket zo goed mogelijk zichtbaar wordt. Hierover zijn de meningen verdeeld. Wij hopen dat u instemt met ons voorstel om het label geïntegreerd aan te brengen op de sticker die op dit moment bij elke band wordt geleverd. Op deze sticker staat informatie vermeld zoals de afmetingen, de belastingindex, etc.

Ik denk dat we met deze regelgeving op het gebied van energie grote vooruitgang hebben geboekt. En het belangrijkste is wel dat we hierin de steun hebben van onze burgers en de industrie. Op de beurs in Hannover hebben we gezien dat veel bedrijven grote waarde hechten aan energie-efficiëntie, niet alleen op de terreinen die in de regelgeving zijn opgenomen, maar ook op andere gebieden. Dat betreft bijvoorbeeld andere toepassingen voor eindverbruik en de productie van instrumenten voor andere bedrijfstakken.

Energie-efficiëntie, energie en Europa: deze kernwoorden vatten samen wat we met deze regelgeving hebben bereikt. Ik wil alle betrokkenen bedanken en in het bijzonder alle leden van het Europees Parlement die hieraan hun steun hebben gegeven.

Tot slot een woord van verontschuldiging, ik zou zeker nog vijf minuten kunnen volmaken, maar bij een tweede spreekbeurt zal ik mij beperken tot één minuut spreektijd. Ik wil u bedanken dat ik mijn toespraak heb mogen afmaken.

Rebecca Harms, rapporteur voor advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer Piebalgs, hartelijk dank voor dit bondige betoog. Volgens mij kan vooruitgang het beste worden gemeten aan de hand van de doelstellingen die bij het begin van het debat zijn gesteld. Voor zover ik mij herinner kwam onder andere Neelie Kroes destijds met de analyse dat de marktmacht

in steeds meer landen van de Europese Unie in handen is van steeds minder *players* – grote energieconcerns –, en dat ondanks meerdere liberaliseringspakketten op Europees niveau. De concentratie in de energiesector, zowel op het gebied van gas als van elektriciteit, neemt dus toe. Daarom was ik er erg verheugd over dat de Commissie bij het begin van het debat, en later ook het Europees Parlement hebben gezegd dat de scheiding van de opwekking van energie en het energienet het meest effectieve instrument is tegen deze concentratie – juist ook in de elektriciteitssector.

Ik durf er hier vandaag met u om te wedden dat we de consument zonder deze scheiding – hetgeen u aanvankelijk bepleitte – niet werkelijk kunnen beschermen tegen willekeurige prijzen op de energiemarkt. Ik zou er ook op durven wedden dat dit Parlement binnen afzienbare tijd opnieuw over dit instrument gaat debatteren. Want dat waartoe we nu besluiten is ontoereikend om deze macht, deze hegemonie van een handjevol energieconcerns te breken. Het is niet toereikend om te voorkomen dat de prijzen voor elektriciteit en gas ondanks de steeds grotere winsten in de energiesector steeds verder stijgen. Onze maatregelen zullen niet tot meer transparantie en consumentenbescherming leiden, zoals veel collega's hier vol goede bedoelingen beloven.

Ik moet toegeven dat veel collega's hier flink hun best hebben gedaan. Helaas moet ik ook constateren dat de concerns en een aantal lidstaten het pleit hebben gewonnen, en niet de Europese politici met hun vooruitziende blik. Ik hoop dat u de weddenschap aangaat; dan praten we over vier jaar over de volgende stap in het liberaliseringsproces, maar dan zal het echt over ontvlechting gaan.

Gunnar Hökmark, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik zou mevrouw Morgan willen bedanken voor haar verslag over de elektriciteitsmarkten. Als schaduwrapporteur heb ik heel plezierig met haar samengewerkt, en ik denk dat we wel kunnen zeggen dat we het voor elkaar hebben gekregen om de energiemarkten te liberaliseren. We hebben op zijn minst een aantal belangrijke stappen gezet en op die manier de markt geopend. Ik denk dat we wel kunnen stellen dat het verslag over elektriciteit ook een leidende rol speelde bij de ontwikkeling die we hier vandaag bespreken.

Ik denk dat het belangrijk is om te stellen dat dit ook ingaat tegen degenen uit verschillende landen die beter beschermde grenzen zouden willen hebben met betrekking tot de energiemarkten. We voeren een debat in Zweden met degenen die een protectionistische houding aannemen met betrekking tot de uitvoer van elektriciteit. Maar dat zou al hetgeen we door middel van een open elektriciteitsmarkt zouden kunnen bereiken, belemmeren en schade berokkenen.

Juist door het openen van de markten kunnen we iets doen aan klimaatverandering en zorgen voor een optimale benutting van hernieuwbare energiebronnen en kernenergie. We kunnen ook zorgen voor een goede energievoorziening in de gehele Unie, waardoor landen en markten worden verenigd. Ik denk dat we belangrijke maatregelen nemen met dit energiemarktpakket. Hoewel er nog meer moeten worden genomen, hebben we al aan de energiezekerheid van Europa en aan de strijd tegen de klimaatverandering bijgedragen.

Edit Herczog, *namens de PSE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het derde energiepakket gaat over het versterken van de sector om niet alleen te zorgen voor meer zekerheid en transparantie, maar ook voor duurzame en betaalbare energie voor alle Europese burgers en ondernemingen. Het gaat om het aangaan van de uitdagingen met betrekking tot energie die voor ons liggen. Het gaat om het verminderen van de afhankelijkheid van de lidstaten van leveranciers in één land. Het gaat om meer klant- en consumenttevredenheid. Het gaat om het voorkomen van verstoringen op de markt, vooral tussen de landen die goedkoop produceren en de landen die goedkoop zouden willen inkopen, niet per se dezelfde landen. Het gaat om het aantrekken van investeerders op energiegebied.

Het Europees Agentschap zal een belangrijk rol spelen en zoals mijn collega, rapporteur Chichester, heeft gezegd hebben we een sterk en onafhankelijk agentschap tot stand gebracht en hebben we de rol van het Europees Parlement kunnen vergroten om de doelstellingen die ik hierboven heb genoemd, te halen. Ik vond het geweldig om samen te werken. Ergens is het jammer dat we dit energiepakket aan het afronden zijn.

Anne Laperrouze, *namens de ALDE-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, beste collega's, in september 2007 presenteerde de Europese Commissie haar derde energiepakket, dat gaat over de werking van de interne markt. De discussie spitte zich al heel snel toe op de scheiding tussen de productie en de levering van energie. Een belangrijk punt, maar niet het enige.

De kwestie van de eigendom van de netwerken, die naar mijn idee onvoldoende uit de verf kwam tijdens de eerste lezing, lijkt nu meer aandacht te hebben gekregen. Het lijkt mij een goede zaak dat er nu verschillende opties naast elkaar bestaan, waaronder de fameuze derde weg, die er niet alleen sterker, maar ook duidelijker

op geworden is. Dat ik dit een goede zaak vind lijkt me duidelijk, aangezien ik mede-opsteller was van dit amendement.

Waar ik dus erg blij mee ben, is dat dit derde pakket over veel meer gaat dan ontvlechting van eigendom alleen. Er is echt vooruitgang geboekt: meer rechten voor de consument, meer bevoegdheden voor de regulators, meer samenwerking tussen regulators, tienjarige investeringsplannen, meer transparantie om de ontwikkeling van energie uit hernieuwbare bronnen te bevorderen, meer samenwerking op technisch vlak tussen netbeheerders, en ook instrumenten voor een efficiënter verbruik, zoals slimme meters.

Dit is een nieuwe stap in de richting van Europese solidariteit. De desbetreffende bepaling inzake "derde landen" mag dan misschien minder sensationeel lijken dan de oorspronkelijk door de Commissie opgestelde bepaling, maar zij geeft wel met zoveel woorden aan dat een lidstaat de certificering van een beheerder mag weigeren als die certificering een bedreiging vormt voor de eigen energievoorzieningszekerheid of die van een andere lidstaat.

Is er dan helemaal niets negatiefs te melden? Nee, of misschien toch, over het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators; wij hadden graag een sterk, onafhankelijk agentschap gezien, dat besluiten kan nemen zonder dat daarvoor de instemming van ons orgaan nodig is. Wij hebben het beroemde arrest-Meroni op onze weg gevonden. Laten we onszelf niet voor de gek houden, er moet, met name op institutioneel vlak, nog heel wat gebeuren voordat een echt Europees energiebeleid een feit is.

Het veiligstellen van de energievoorziening, de strijd tegen de klimaatverandering, de regulering van de markten, al deze doelstellingen moeten pragmatisch benaderd worden, niet dogmatisch.

De Europese burgers zitten niet te wachten op de toepassing van economische theorieën, wel op tastbare bewijzen dat de openstelling van de markten bepaalde voordelen oplevert: keuzevrijheid wat de leverancier betreft, en redelijke, stabiele en voorspelbare prijzen.

Ik bedank mijn geachte collega's, onze geachte commissaris en de Raad voor hun constructieve bijdragen.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, in het kader van dit debat zou ik namens de Fractie Unie voor een Europa van Nationale Staten vier kwesties onder de aandacht willen brengen.

Allereerst moeten we ons in positieve zin uitspreken over de oplossingen die tot doel hebben de productie en de verkoop van elektriciteit en gas te ontkoppelen van de transmissie ervan. Dit zou de weg vrijmaken voor mededinging tussen energieproducenten en als gevolg daarvan tot een verlaging van de prijzen voor deze diensten leiden.

Ten tweede is het belangrijk dat de afzonderlijke lidstaten van de Unie, die verplicht zijn om de ont koppeling van de productie van energie en de transmissie ervan in te voeren, voor een van de volgende drie modellen kunnen kiezen: een zo verregaand mogelijke ontvlechting van de eigendom, de overdracht van het netwerkbeheer aan een onafhankelijke systeembeheerder en de optie om de integratie van de productie en de transmissie van energie te behouden, maar alleen indien aan voorwaarden wordt voldaan die garanderen dat deze twee onderdelen van de onderneming in de praktijk onafhankelijk zullen opereren.

Ten derde moet de nadruk worden gelegd op de oplossingen die erop gericht zijn de positie van de consumenten op de elektriciteits- en gasmarkt te versterken, met name op de mogelijkheid om in maximaal drie weken tijd zonder extra kosten van energieleverancier te veranderen.

Ten vierde, en tot slot, zijn ook de oplossingen met een sociaal karakter het vermelden waard. Zij verbinden de lidstaten ertoe bijstand te verlenen aan verbruikers van gas en elektriciteit die hun energierekeningen niet kunnen betalen.

Claude Turmes, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst iets over het verslag-Țicău, de Groenen zullen voor stemmen: het draagt een groen stempel en ik dank het gehele onderhandelingsteam.

Ik wil het in de paar seconden die ik hier heb over interne markten hebben. Het is nu, vanavond, al duidelijk dat we een vierde pakket over liberalisering nodig hebben, met vijf punten: in de eerste plaats, de ontvlechting van de eigendom van pijpleidingen en netwerken; in de tweede plaats, toegang tot opgeslagen elektriciteit en gas; in de derde plaats, meer bevoegdheden voor het Europees Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators; in de vierde plaats, publieke eigendom van de elektriciteitsbeurzen, omdat dit anders nooit

gaat werken; en in de vijfde plaats hebben we een specifieke kartelwet nodig voor economieën die over de infrastructuur beschikken.

Hoewel Eluned Morgan krachtig heeft gestreden voor de consument, heeft de consument alleen voordeel bij een functionerende groothandelsmarkt. Enel neemt Endesa over, RWE neemt Nuon over en Vattenfall neemt Essent over. Het resultaat is een markt met 10 megaspelers die niet geïnteresseerd zijn in een agenda die zich bekommert om het milieu of de consument. Het wordt een kartel en om dit kartel aan te kunnen hebben we strengere wetgeving nodig. In die zin is deze avond een nederlaag, in gang gezet door de heer Reul, mevrouw Niebler en hun medestanders. Het is een grote overwinning voor de energieoligopolen en een nederlaag voor de consument in Europa.

Vladimír Remek, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (CS) Dames en heren, het is niet mogelijk in deze beperkte tijdsspanne het hele energiepakket te behandelen. Toch wil ik in de eerste plaats allen bedanken die hebben bijgedragen tot het opstellen van de voorliggende documenten. Laten we echter realistisch blijven. Het resultaat is nog verre van perfect. Desondanks denk ik dat er op dit moment niet meer kon worden bereikt. Het feit dat het mandaat van het huidige Parlement ten einde loopt, speelde daarbij beslist een rol. Persoonlijk wil ik het vooral hebben over het door de heer Chichester ingediende document betreffende de oprichting van een Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators. Als schaduwrapporteur heb ik me er onder meer voor ingezet dat het agentschap zou bijdragen tot de vorming van regionale markten. Tot nu toe is het echter niet mogelijk gebleken plannen uit te voeren die nog gunstiger zouden zijn, zoals de oprichting van een supranationale regulator voor heel Europa.

Ik heb me ook sterk gemaakt voor de bevestiging van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie om bij de besluitvorming in de Raad van Europese energieregulators het principe van “één lid, één stem” aan te houden. Dat is heel belangrijk voor de kleine lidstaten van de EU. Het streven van voornamelijk de grote lidstaten, zoals Duitsland en Frankrijk, om een zogenoemde gewogen stemverhouding door te drukken, zou de kleine lidstaten ernstig benadelen. Het aanhouden van het principe van “één lid, één stem” zou de Tsjechische Republiek, maar ook andere landen, bijvoorbeeld helpen tegenstand te bieden tegen pogingen van enkele grote nutsbedrijven om de markt te domineren. Wat dat betreft doet het mij genoegen dat mijn inspanningen niet vergeefs zijn geweest en dat beschouw ik ook als een succes van het Tsjechisch voorzitterschap.

Niet alle aspecten van het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators zijn tot in detail uitgewerkt. De vraag waar het agentschap zal zetelen is bijvoorbeeld nog open. Ik zou het een goed idee vinden als het agentschap in Slowakije zou komen, dat daar interesse in heeft getoond. De minst gelukkige variant zou de zogenaamde tijdelijke oplossing zijn dat het agentschap in Brussel blijft. Daar zijn al genoeg agentschappen, mede als gevolg van wat oorspronkelijk tijdelijke oplossingen hadden moeten zijn.

Jim Allister (NI). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, zo nu en dan hoor ik dat de gemeenschappelijke elektriciteitsmarkt van het eiland Ierland als voorbeeld wordt genoemd van zulke concepten in de praktijk. Afgaande op wat de consument het belangrijkste vindt – namelijk de prijs – moet ik concluderen dat dit geen succes is. Toen minister Dodds deze marktvorm lanceerde beloofde hij besparingen op efficiëntievlak en een versterkte mededinging om de groothandelskosten van elektriciteit te minimaliseren, waar de consument verreweg het meeste voordeel bij zou hebben. Dit klinkt inmiddels behoorlijk hol, vooral voor de consumenten uit Noord-Ierland die nu op de openbare tribune naar dit debat zitten te luisteren.

Naar mijn mening is het probleem deels gelegen in een ondoelmatige regelgevingsprocedure die te zeer gericht is op het bedrijfsleven en de steeds verder stijgende prijzen te veel tolereert, zelfs nu de olieprijs drastisch is gezakt. Betalingen op termijn tijdens de hoogconjunctuur, die de oorzaak zijn van de torenhoge prijzen van vandaag, laten de toezichthouder koud, waardoor consumenten die in moeilijkheden verkeren niet de steun krijgen die ze verdienen.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, waarde collega's, wij waren het erover eens dat we mensen meer energievoorzieningszekerheid moeten bieden, en ervoor moeten zorgen dat mensen over voldoende energie kunnen beschikken tegen een redelijke prijs. Waar we het niet over eens waren, was de vraag met welke instrumenten je dat het beste kunt bereiken.

Vandaag hebben we echter een resultaat dat er mag zijn, dat goed is, dat gedifferentieerd is. Het gaat immers om een ingewikkeld probleem waarvoor we geen pasklare oplossing hebben. De oplossing ligt in de uitbreiding van de investeringen in de energiesector, in netwerken, in koppellijnen, in nieuwe elektriciteitscentrales. Dat is een belangrijke kwestie, waarvoor ook het nodige kapitaal beschikbaar moet worden gesteld.

Omgekeerd moeten we er ook voor zorgen dat degenen die energie leveren, worden gecontroleerd en dat echte concurrentie tot stand wordt gebracht. Volgens mij hebben we er goed aan gedaan bij de organisatie van bedrijven gedifferentieerde modellen toe te staan en anderzijds te zorgen voor streng toezicht, een sterk agentschap, een nauwe samenwerking van regelgevende instanties, en ervoor te zorgen dat niet iedereen kan doen wat hij wil. Een gedifferentieerd aanbod – ook op basis van bijzondere nationale omstandigheden – is een goed idee waarmee we mits juist toegepast goed op de toekomst zijn voorbereid en flink vooruitgang kunnen boeken. Overigens – en ook dat is de waarheid – werd tijdens ons proces, tijdens de discussie in de lidstaten al duidelijk hoe veranderingen plaats hadden. De situatie ten opzichte van het begin van de enquête die de Commissie heeft uitgevoerd is immers veranderd. We hebben nu veel meer verschillende gegevens en feiten, en we hebben al de nodige vooruitgang geboekt, maar dat waartoe we nu besluiten zal ons nog verder vooruithelpen.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, waarde collega's, in kleinere kring heb ik al eens gezegd dat dit debat over het energiepakket niet per se een kwestie van zwart of rood, links of rechts was. Maar ideologie speelde wel degelijk een rol, zoals we vandaag weer hebben gezien. Ik hoop dat mijn collega uit Duitsland, mevrouw Harms, er met mij om wil wedden dat we over vier jaar niet met een vierde pakket op de proppen komen, maar dat we het redden met de instrumenten die we hebben: regulering van de markt, toegankelijker maken van netwerken, zoals Duitsland al voor elkaar heeft gekregen. Het kan geen kwaad eens te kijken naar positieve voorbeelden. Ik pleit ervoor nu eens niet iets nieuws te bedenken, maar te roeien met de riemen die we hebben en ervoor te zorgen dat de bestaande instrumenten worden toegepast.

Ten tweede pleit ik ervoor dat het pas opgerichte Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators voldoende bevoegdheid krijgt, doortastend optreedt en de *best practice* uit de lidstaten toepast. Als dat gebeurt, ben ik er zeker van dat we een goed resultaat bereiken.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, dit debat over het energiepakket voor de interne gas- en elektriciteitsmarkt is absoluut noodzakelijk. Om goed te kunnen functioneren, moet de regelgeving op dit gebied een antwoord geven op onder meer de volgende vragen: Zal er in de toekomst een gemeenschappelijke energiemarkt zijn in de Europese Unie of zullen we de nationale markten moeten coördineren? Met welke vorm van energie kunnen we de komende dertig jaar stabiele en toereikende leveranties aan een relatief lage prijs garanderen, wat belangrijk is voor de economie van de Unie en voor haar burgers? Welke energiebronnen zullen het broeikas effect het meest efficiënt tegengaan en de kosten voor het bestrijden van de klimaatverandering beperken?

De maatregelen die tot dusver op dit vlak zijn genomen, waren helaas niet transparant en overtuigend. Dit kan in de loop van de volgende vijftien jaar negatieve gevolgen met zich meebrengen voor onze burgers en onze economie.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, het derde energiepakket was in de eerste plaats bedoeld om de consumenten op ons continent te dienen. Daar zijn we duidelijk in geslaagd – de klant neemt de belangrijkste plaats in. We moesten echter ook rekening houden met de fundamentele belangen van de energieproducenten. Daarbij werden we geconfronteerd met twee belangrijke problemen.

Wat het eerste probleem betreft – de voorzieningszekerheid – hebben we ons doel bereikt. Naar mijn mening hebben we in vergelijking met het eerste en het tweede pakket aanzienlijke vooruitgang geboekt. De totstandkoming van een gemeenschappelijke energiemarkt is een feit en het solidariteitsbeginsel staat vandaag niet ter discussie. Als onze voorzieningsbehoeften dit vereisen, kunnen we ook investeren buiten de grenzen van de Europese Unie.

Het tweede probleem betrof het beginsel van vrije mededinging op de Europese energiemarkt. Hier zijn we niet volledig in ons opzet geslaagd. Het is dus wellicht noodzakelijk om na te denken over nieuwe, meer specifieke oplossingen. Van nu af aan moeten we er echter op toezien dat voor investeerders uit derde landen dezelfde voorwaarden gelden op de Europese markt als voor investeerders uit EU-lidstaten – en geen betere voorwaarden. We moeten er ook voor zorgen dat onze energieconcerns op wederzijdse basis kunnen concurreren en vrij kunnen investeren buiten de Europese Unie.

Ik zou willen benadrukken dat het derde energiepakket een zeer belangrijke politieke stap is en niet alleen een technische en economische aangelegenheid. Met het oog hierop dienen deze maatregelen als een groot succes voor de Europese Unie te worden beschouwd.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik geloof dat hier – ik was schaduwrapporteur van mijn fractie voor de gassector – een compromis is bereikt dat ook op de overige gebieden een compromis is waar wij ons in kunnen vinden, omdat niet ideologisch naar de markt is gekeken, maar praktisch. Een gemeenschappelijke Europese markt betekent vooral dat we de nationale regelgevende instanties meer kansen en bevoegdheden geven, dat we de criteria gezamenlijk op Europees niveau uitwerken, zodat niet een regelgevende instantie iets heel anders besluit dan de rest, en de ene regelgevende instantie afhankelijk is van de regering en de andere niet, en dat we een Europees Agentschap hebben dat samen met de Commissie daadwerkelijk kan werken aan de totstandbrenging van een Europese markt.

Het tweede, zeer essentiële element is de versterking van de rol van de consument. Dit element is in principe in meerdere bepalingen terug te vinden – al hadden het er wat mij betreft nog meer mogen zijn. Consumenten moeten bij deze belangrijke voorziening iets te kiezen hebben en rechten hebben, en er is transparantie nodig. Aan beide voorwaarden is voldaan, en daarom onderschrijf ik dit pakket.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Geachte commissaris, dames en heren, de afgelopen winter liet duidelijk zien hoezeer wij afhankelijk zijn van geïmporteerd gas en hoe deze afhankelijkheid gebruikt wordt als instrument in de buitenlandse politiek. Ik wil daarom in het bijzonder benadrukken dat wij zo snel mogelijk een verenigde, open en effectieve interne markt voor aardgas moeten opzetten in de EU. Verder moet er een regelgevingscode voor het netwerk worden opgesteld om een transparante grensoverschrijdende toegang tot toevoernetten te waarborgen, waardoor planning en ontwikkeling op lange termijn mogelijk worden. In de planning op lange termijn moeten zowel de gastoevoernetten als de regionale interconnecties worden opgenomen. De regelgeving moet worden verbeterd om een niet-discriminerende toegang tot de infrastructuur te waarborgen. Ik wil tegelijkertijd het belang onderstrepen van diversificatie van de energiebronnen door te zorgen voor reële stimulansen voor een meer wijdverbreide invoering van hernieuwbare energie. Aangezien 40 procent van het totale energieverbruik in de EU voor rekening van gebouwen komt, dient er extra aandacht te worden besteed aan het gebruik van hernieuwbare energie in gebouwen zodat deze voldoen aan de eisen inzake energie-efficiëntie, energiezuinigheid en isolatie. Er moet één systeem komen voor bundeling van de maatregelen van de EU en van de overheden op nationaal en lokaal niveau, evenals de financiële stimulansen. Dank u wel.

Ján Hudacký (PPE-DE). - (SK) Voor ik nader in zal gaan op enkele aspecten van dit verslag wil ik de rapporteur, mevrouw Țicău, en de schaduwrapporteurs graag bedanken voor hun goede samenwerking bij het tot stand brengen van dit verslag.

Voor mijn politieke fractie en mijzelf was het van belang dat dit verslag goede voorwaarden zou scheppen voor een spoedig definitief akkoord tussen de Commissie, de Raad en het Parlement over praktische maatregelen om de energie-efficiëntie van gebouwen in de diverse lidstaten te verhogen.

In verband hiermee moet ik zeggen dat ik kritisch stond tegenover sommige van de voorstellen, die neerkomen op onnodige bureaucratische maatregelen en te ambitieuze bindende doelstellingen voor verschillende lidstaten, en die de praktische uitvoering van zeer essentiële projecten uiteindelijk ernstig in de weg zouden staan. Een belangrijk aspect van dit verslag is het akkoord over een uniforme, geharmoniseerde methodologie voor de berekening van kostenoptimale energie-efficiëntie, op grond waarvan de lidstaten hun eigen minimumnormen zullen bepalen, en waarbij rekening wordt gehouden met regionale klimatologische verschillen.

Tot slot wil ik graag nog het aspect van de financiële steun noemen, die onontbeerlijk is voor de uitvoering van maatregelen voor het verhogen van de energie-efficiëntie in de diverse lidstaten. Ik ben het eens met het voorstel om in samenwerking met de Europese Investeringsbank een Europees fonds op te richten, dat de voorwaarden kan scheppen voor het verkrijgen van financiële middelen voor het vormen van nationale of regionale fondsen door middel van het zogeheten hefboomeffect. Ik sta ook achter het voorstel om een betere aanwending van de structuurfondsen voor de verhoging van de energie-efficiëntie in de diverse lidstaten te stimuleren.

Ter afsluiting wil ik nog één zeer belangrijk feit onder de aandacht brengen, dat betrekking heeft op de vlotte en nauwgezette beoordeling van maatregelen voor de verhoging van de energie-efficiëntie in de afzonderlijke lidstaten. De opbloei van de energiebesparende bouwsector heeft behalve een aanmerkelijke verlaging...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Mevrouw de Voorzitter, ik wil met name de rapporteurs bedanken die daar in gesprek zijn. Wij hebben een belangrijk stadium bereikt. We hebben de juiste weg ingeslagen, hoewel we er daarmee nog lang niet zijn, zoals al eerder is gezegd. Er is nog veel te doen.

Slimme meters, de noodzaak van een levensvatbaar en open energiesysteem, de noodzaak van echte concurrentie: dat zijn kernpunten die voor ons belangrijk zijn, dat geldt ook voor de rechten van de consument. Energiearmoede is een ernstig probleem geworden. De energieprijzen stijgen, energie is een duur economisch goed en daarom moeten de rechten van burgers worden beschermd. Daarom wordt energie tot een publieke zaak gemaakt door middel van dit wetgevingspakket. Wat mijn fractie, de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement, betreft laten we op deze manier zien dat wij de belangen van consumenten verdedigen en daardoor de markt zo transparant mogelijk maken. Laten we op deze weg verder gaan. Dank u.

(Applaus)

Neena Gill (PSE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, vanaf het begin van onze onderhandelingen over het verslag-Belet hebben we ondervonden dat alle belanghebbenden – van de bandenfabrikanten tot de milieulobbyisten – het in vergaande mate eens waren over de noodzaak van deze wetgeving. Ik zou de rapporteur graag willen bedanken voor de manier waarop hij dit specifieke verslag heeft aangepakt en de manier waarop hij met de schaduwrapporteurs heeft samengewerkt.

Ik ben van mening dat deze wetgeving juist nu nodig is. Ze zal de auto-industrie stimuleren in deze zeer moeilijke tijden. Onlangs heb ik Michelin bezocht in Stoke en de Jaguar Land Rover fabrieken in mijn kiesdistrict, waar ik gezien heb hoe onderzoek en ontwikkeling met het oog op groene technologie hier al heel gangbaar is. Elke steun die de sector tijdens de crisis ontvangt moet tevens de aandacht vestigen op de milieueisen waar de sector zich aan dient te houden.

Wetgeving als deze zal ervoor zorgen dat onze fabrikanten wereldleiders worden binnen de technologie die we zo dringend nodig hebben. Het is een win-winvoorstel, omdat het ook de consument zal helpen door nodige helderheid te verschaffen. Banden zijn niet goedkoop, maar toch zijn de meeste particuliere kopers gedwongen om één soort band te kopen. Deze informatie zal ertoe bijdragen dat de overstap wordt gemaakt naar producten die zowel emissies als geluidshinder verminderen. Door middel van dit voorstel kunnen we een werkelijk concurrerende markt in groenere producten in gang zetten.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Geachte commissaris, het eerste voordeel voor de burgers in de nieuwe vrijemarktstructuur ligt in de essentie van het begrip democratie. Waar ik op doel, is vrijheid. Markten die efficiënt opereren en waarop nieuwkomers energiediensten kunnen aanbieden aan de burger zijn een gunstig alternatief voor consumenten. Hun rol verandert daardoor van passieve afnemers van de diensten in actieve spelers op de markt. Zo kunnen zij bijvoorbeeld van leverancier wisselen als de diensten tekortschieten, bij stroomstoringen of als de prijzen te hoog zijn. De vrije keuze stelt consumenten in staat om actief bij te dragen aan de strijd tegen de klimaatverandering, aangezien zij kunnen kiezen voor leveranciers van hernieuwbare energie met lage CO₂-uitstoot. Het nieuwe pakket maatregelen omvat lagere prijzen, innovatieve producten en een betere kwaliteit van de dienstverlening. Nog een voordeel van de liberalisering van de energiesector voor burgers is de energievoorzieningszekerheid. Ik sta achter de tekst die in de nieuwe wetgeving is ingevoegd betreffende de bescherming van kwetsbare consumenten.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Het is positief dat het Europees Parlement de consument centraal heeft gesteld bij zijn onderhandelingen, want de interne markt heeft behoefte aan een consument met meer rechten die over duidelijke informatie beschikt. De consument moet kunnen kiezen uit de aanbieders van diensten en heeft daarom ook een intelligente meter nodig.

Ik ben tevreden dat we een akkoord over dit omvangrijke en technisch veeleisende pakket hebben bereikt. Ik ben echter van mening dat het uitgewerkte compromis over het ontvlechten van eigendom nog steeds ruimte biedt voor grote organisatorische verschillen tussen de elektriciteits- en gasmarkten in de diverse lidstaten. Ik hoop dat de mechanismen en bepalingen uit dit pakket, zoals de grotere onafhankelijkheid van nationale regulatoren, van nut zullen zijn bij het overwinnen van die verschillen en bij het vormen van een interne elektriciteits- en gasmarkt.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, gemeenschappelijke en gecoördineerde investeringen in energie-infrastructuur zijn essentieel voor het welslagen van een onderneming als de totstandbrenging van een uniforme energieruimte. Het is van doorslaggevend belang dat we de productiecapaciteit van de Europese krachtcentrales verhogen en het grensoverschrijdende netwerk ontwikkelen. Tegelijkertijd dienen we oog te hebben voor het milieu en moeten we de richtsnoeren van het

klimaat- en energiepakket in het achterhoofd houden. Een volgende uitdaging met betrekking tot de harmonisatie van de EU-energiemarkt is het garanderen van de voorzieningszekerheid van energiebronnen van buiten de Europese Unie.

Om economische redenen en met het oog op de voorzieningszekerheid is het niet alleen noodzakelijk om naar een sterkere diversificatie van de energievoorziening te streven, maar ook om meer inspanningen te leveren om het Europese energiesysteem verder te ontwikkelen. Tot slot bestaat de angst dat de volledige openstelling van de energiemarkt voor mededinging een bedreiging kan vormen voor de armste inwoners van de Unie, die in veel gevallen niet in staat zijn hun rekeningen normaal te betalen. In deze context is het de moeite waard om na te denken over mogelijke instrumenten die zouden garanderen dat deze mensen niet zonder stroom komen te zitten.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Mevrouw de Voorzitter, ik was schaduwrapporteur inzake de gasmarkt voor de Commissie interne markt en consumentenbescherming. Ik denk dat wij het er allemaal over eens zijn dat de bescherming van consumenten en burgers in Europa het belangrijkste resultaat is van het derde energiepakket. Het is de eerste keer dat deze teksten zo duidelijk zijn opgesteld. Ik wil met name verwijzen naar de definitie van energiearmoede en de verhindering van leveringsonderbrekingen, maar ook de mogelijkheid om kosteloos van leverancier te wisselen en de begrijpelijke, transparante afspraken. In de toekomst zal deze regelgeving echter gepaard moeten gaan met nog hardere garanties aan consumenten, beschermingsmaatregelen voor kwetsbare burgers, en nog meer transparantie en overeenstemming op het gebied van contractuele betrekkingen. Het volgende punt waarmee wij als afgevaardigden te maken krijgen, betreft de prijzen en de maatregelen voor regulering van de prijzen in een tijd waarin deze continu stijgen. Ik verwacht dat deze regelgeving zich verder in die richting zal ontwikkelen.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, geachte commissaris, ik wil u vooral met dit pakket feliciteren, dat een grote vooruitgang betekent voor onze burgers in Europa. Zij zullen het merken in hun portemonnee en op hun rekening. Ook voor kleine en middelgrote ondernemingen is dit een grote stap voorwaarts, omdat zij in tijden van economische en financiële crisis concurrerender moeten worden. Een energiepakket zoals dit is hiervoor het juiste middel.

Kenmerkend voor deze regulering is de oprichting van een regelgevende instantie op Europees niveau, die de eigen bedrijven in een lidstaat helpt in de overige 26 lidstaten hetzelfde te worden behandeld, waardoor energiebedrijven op de overige 26 markten geheel nieuwe kansen krijgen.

Wat de wetgeving ten aanzien van passief- en actiefhuizen betreft wil ik nog zeggen dat het feit dat we zorgvuldig omgaan met de efficiëntie van gebouwen, ons de hoop geeft dat in de toekomst ook hier nieuwe banen zullen worden gecreëerd.

De Voorzitter. – Mijnheer Stolojan, gezien uw aanwezigheid in dit debat en hoewel ik gezegd heb dat het aantal is overschreden, vind ik dat uw verantwoorde aanpak en uw aanwezigheid beloond moeten worden. Ik geef u daarom bij wijze van uitzondering één minuut het woord.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Mevrouw de Voorzitter, ik wil alle rapporteurs bedanken voor hun uitstekende werk. Ik weet zeker dat iedereen zich afvraagt waarom er nog geen interne markt voor elektriciteit of een interne markt voor aardgas is. Ik ben van mening dat elke lidstaat die de bepalingen van de Europese richtlijn nog niet heeft omgezet, dat zou moeten doen.

Ten tweede sta ik achter het besluit om het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators op te richten en ik wil het Europees Parlement er graag op wijzen dat Roemenië heeft aangeboden om te voorzien in de huisvesting van het agentschap.

Andris Piebalgs, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik beloof dat ik het erg kort zal houden. Ik ben tevreden over het aan te nemen pakket. Ideale wetgeving bestaat niet. Dit is wetgeving die via debatten en compromissen wordt aangenomen. We begonnen erg verdeeld, maar uiteindelijk nam de Raad het voorstel zo goed als unaniem aan.

Binnen de parlementaire Commissie industrie, onderzoek en energie was een grote meerderheid voorstander van dit compromis. We hebben het dus bij het rechte eind gehad.

Ik weet dat er nog veel werk verzet moet worden wat betreft de uitvoering, de voortzetting en de noden van het agentschap, maar we hebben onze burgers wel van de basisinstrumenten voorzien.

Allen hartelijk dank voor de verrichte werkzaamheden. We kunnen er echt trots op zijn.

Eluned Morgan, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik zou de collega's nogmaals willen bedanken voor hun medewerking. Ook wil ik Bethan Roberts en René Tammist bedanken, die zeer behulpzaam zijn geweest bij het opstellen van dit verslag.

Dit is mijn zwanenzang na vijftien jaar in het Europees Parlement, en ik ben verrukt dat we een dergelijke grote verbetering in de energiemarkten teweeg hebben gebracht namens de Europeanen. Het is verre van perfect, maar wel zeker een stap in de goede richting.

Ik denk dat de energiecrisis in de aankomende jaren heviger wordt, dus het is van cruciaal belang dat er een geschikt marktkader wordt opgezet en de juiste stimulansen worden gecreëerd voor de juiste investeringen. We hebben naar schatting een bedrag van 1 biljoen euro nodig om in de markten te investeren, om ervoor te zorgen dat het licht in de toekomst niet uitgaat.

Maar er moet nog veel meer gebeuren. Er zijn in de Europese Unie twaalf landen waar één bedrijf de elektriciteitsmarkt voor 70 procent domineert. We bevinden ons momenteel in de slechtst denkbare situatie. We denken dat we concurrentie hebben, maar eigenlijk hebben we een situatie waarin zeer grote bedrijven een enorme macht hebben en bepaalde markten domineren. De nationale regelgevende instanties en de mededingingsautoriteiten zullen maatregelen moeten nemen om ervoor te zorgen dat we niet op dezelfde manier door blijven gaan.

De echte uitdaging voor de toekomst ligt in de tenuitvoerlegging. Laten we niet vergeten dat er binnen de energiemarkten al veel EU-wetgeving bestond en dat het juist omdat deze wetgeving niet werd geëerbiedigd, nodig was om haar te herzien. Of we nu wel of niet een vierde pakket nodig hebben zal afhangen van de mate waarin de Commissie goed toezicht en de tenuitvoerlegging van deze nieuwe wetgeving door de nationale regelgevende instanties en de mededingingsautoriteiten, kan waarborgen. Dus laat de Commissie eens wat actie ondernemen, en ook de nationale regelgevende instanties.

Giles Chichester, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, mag ik eerst zeggen dat mijn collega, de heer Vidal-Quadras, zich verontschuldigt? Hij is niet in staat om zijn plaats in te nemen. Hij is verhinderd, maar heeft me gevraagd – wat erg aardig van hem was – om te zeggen dat we het er allebei mee eens waren dat ik namens onze fractie zou spreken.

Ik zou graag een of twee punten die in het debat ter sprake zijn gekomen nog eens willen aanstippen. Het eerste is de collega die bezorgd was dat we uiteindelijk te maken zullen hebben met een machtsconcentratie in een beperkt aantal nutsbedrijven. Mocht dat gebeuren dan heeft de Commissie de bevoegdheid om dat onder de mededingingsregels aan te pakken en we hebben een precedent in andere delen van de wereld, waaronder de Verenigde Staten, waar ze diepgewortelde monopolies of dominante marktmachten aan banden hebben gelegd. Dus dat is het allerlaatste redmiddel, mocht deze wetgeving mislukken.

Moeten we terugkomen voor een vierde pakket? Ik wil de commissaris eraan helpen herinneren dat ik hem heb verzocht om niet te snel aan een derde pakket te beginnen: dat het beter was om eerst af te wachten wat er met het tweede pakket kon worden bereikt als het eenmaal was uitgevoerd. Ik denk dat we de omzetting van dit pakket de tijd moeten geven: om het ten uitvoer te leggen en te kijken hoe het werkt voordat we besluiten dat er nog van alles moet gebeuren.

Ik moet zeggen dat mijn teleurstelling over het feit dat we er niet in zijn geslaagd om de kwestie van de ontvlechting van de eigendom aan te pakken, niet opweegt tegen mijn optimisme over de mogelijkheid van het agentschap om de bevoegdheden die we het hebben gegeven om de situatie aan te pakken, op een creatieve manier te gebruiken. Daarnaast zou ik mijn andere collega willen bedanken, die meer macht wil voor de energieregulators.

Marktkrachten gaan deze kant al op. Twee Duitse nutsbedrijven ontdoen zich van hun transmissiesystemen omdat ze zich hebben gerealiseerd dat ze daar beter van zullen worden.

Zou ik de argumenten voor concurrentie tot slot nog eens mogen noemen? Concurrentie betekent betere prijzen en diensten voor de consument, daarnaast brengt ze een efficiënter gebruik van middelen met zich mee. Daarom is concurrentie een goede zaak.

Antonio Mussa, rapporteur. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, uit deze gecombineerde behandeling komt een gevoel van grote tevredenheid naar voren, tevredenheid over het feit dat er met de totstandkoming van dit derde pakket van de Commissie industrie, onderzoek en energie belangrijke maatregelen voor de Europese burgers getroffen zijn. Het zal echt niet het laatste pakket maatregelen zijn, want zoals u weet bestaat er een sterke tendens in de richting van het gebruik van andere energiebronnen

zoals hernieuwbare en kernenergie. Het is echter zeker dat dit pakket de komende tien, vijftien, twintig jaar toereikend zal zijn waar het gaat om de vraag naar en de behoefte aan energie, en voorzorgsmaatregelen zal treffen voor en natuurlijk bescherming zal bieden aan de consumenten, met name de zwaksten onder hen.

Ik meen dat mevrouw Morgan, ondergetekende en alle andere leden een belangrijke rol hebben gespeeld bij de bescherming van de kwetsbare consument door de nationale en regionale regelgevende instanties een sterke positie te verschaffen. Op kritieke momenten kan die regulator energie dan wel niet gratis leveren maar in ieder geval wel de regelgeving wijzigen en de continuïteit van de energievoorziening mogelijk maken.

Het tweede kernpunt betreft het feit dat van alles wat de Commissie, de Raad en het Parlement hebben gedaan met betrekking tot dit essentiële pakket voor de energieverbruikers – denk eens aan wat er deze winter is gebeurd – de Europese bevolking niet op de hoogte is. Ik meen dat er niets erger is dan degenen aan wie dit omvangrijke stuk wetgeving ten goede komt, niet te informeren. Ik denk dat de Commissie, de Raad en het Parlement, nog voor zich bezig te houden met de toepassing van dit pakket, de consumenten moeten laten weten dat dit pakket bestaat en wat er voor hen is gedaan.

Atanas Paparizov, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, net als mijn collega's zou ik willen zeggen dat hoewel het derde energiepakket niet perfect is, het wel een hele goede basis is om onze gemeenschappelijke markt te ontwikkelen, vooral met betrekking tot gas, en voor het verbeteren van de zekerheid van de gasvoorziening.

Voor kleine landen binnen de Europese Unie, zoals mijn eigen land, is het heel belangrijk dat er een compromis wordt bereikt over ontvlechting van de eigendom, omdat het ons de zekerheid geeft dat we nog steeds onze energiezekerheid kunnen garanderen binnen het kader van het gehele pakket van de verbeterde regelgeving, transparantie, de derdelandenclausule en alle andere onderdelen van het pakket die ons de kans zullen geven om de kwestie van de energiezekerheid op de voorgrond te stellen.

Het pakket biedt de consumenten ook de garantie dat ze hun rechten kunnen uitoefenen en het schept een beter concurrentiekader voor de ontwikkeling van de energiemarkten en voor hun efficiënt functioneren. Dit pakket is afhankelijk van zijn uitvoering, zoals mijn collega Eluned Morgan zojuist heeft gezegd, en ik denk niet dat het vierde pakket de oplossing is. De oplossing is eerder een precieze tenuitvoerlegging en solidariteit onder de lidstaten bij het tot stand brengen van de markt, vooral door nieuwe initiatieven te ontwikkelen voor regionale samenwerking, met name voor de landen die het meest kwetsbaar zijn in energieleverantieopzicht en voor landen die, momenteel, onderdeel uitmaken van energie-eilanden.

Ivo Belet, rapporteur. – Over de etikettering van energiezuinige autobanden, een maatregel die ook in dit pakket is beland. Graag nog een woord over de kosten. Het gaat om een maatregel die de bandenindustrie en dus ook de consument eigenlijk bijna niets kost. Voor de fabrikanten zijn de kosten begroot op minder dan 1 eurocent per autoband en dat is dus verwaarloosbaar voor wie daarop kritiek zou hebben. De eventuele meerkosten van energiezuinige autobanden voor de consument zullen volgens berekeningen na acht maanden zijn terugverdiend. Dan begint de winst voor de automobilist en voor het milieu.

Dit gezegd zijnde, wil ik nog even nader accentueren dat het essentieel is dat deze maatregel op gelijke wijze wordt toegepast in alle lidstaten en voor alle producenten binnen en buiten de EU. Daarom gaat onze voorkeur ook uit naar een verordening in plaats van naar een richtlijn.

Nog één puntje ter afsluiting: wij beseffen dat op een aantal punten nog uiteenlopende meningen tussen een aantal fracties in dit Parlement bestaan, maar wij hopen toch dat wij deze maatregel morgen met een grote meerderheid zullen goedkeuren. Op kruissnelheid zullen wij met deze eenvoudige ingreep een besparing op de CO₂-uitstoot realiseren die gelijkstaat met het van de weg halen van één miljoen personenauto's. Het spreekt derhalve voor zich dat wij hiermee eerder vroeg dan laat moeten beginnen.

Tot slot een woord van dank aan de schaduwcollega's, aan Alix Chambris van de Europese Commissie en aan Alfredo Sousa Pinto van de EVP-Fractie, voor de prima samenwerking.

Silvia-Adriana Țicău, rapporteur. – (RO) Dames en heren, het voorstel tot wijziging van de richtlijn betreffende de energieprestaties van gebouwen is een van de belangrijkste maatregelen die door het Parlement zijn goedgekeurd, niet alleen vanwege de verbetering van de levenskwaliteit van de Europese burgers, maar ook vanwege de bijdrage aan het economisch herstel in de EU. De Europese burgers verwachten dat er actie wordt ondernomen en dat er concrete oplossingen komen voor de problemen en specifieke behoeften die zij hebben.

Ik ben persoonlijk van mening dat wij niet anders kunnen dan het maximumbedrag van de toewijzing van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling te verhogen tot 15 procent, welk bedrag door de lidstaten gebruikt mag worden ter ondersteuning van investeringen in energie-efficiëntie in woongebouwen. Zo krijgen de lidstaten meer flexibiliteit en kunnen zij de tussentijdse evaluatie benutten om na te gaan hoe de structuurfondsen worden gebruikt. Op basis daarvan kunnen de operationele programma's opnieuw worden gedefinieerd teneinde een betere absorptie van de structuurfondsen te bereiken.

Ik zou willen beklemtonen dat deze richtlijn veel te bieden heeft als het gaat om nieuwe werkgelegenheid: op Europese schaal zouden er 500 000 banen kunnen worden gecreëerd, hetgeen grote gevolgen heeft voor de regionale of nationale arbeidsmarkt.

Geachte commissaris, ik hoop dat u deze ontwikkeling zult blijven steunen, onder meer door de invoering van een minimumbijdrage uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling voor de energie-efficiëntie in gebouwen, in ieder geval in de toekomst. Ik wil opnieuw alle schaduwrapporteurs bedanken en het personeel van de Commissie industrie, onderzoek en energie, evenals de corapporteurs die ons hebben ondersteund en met wie wij uitstekend hebben kunnen samenwerken.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

De stemming over het verslag van mevrouw Țicău vindt donderdag 23 april 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Adam Gierek (PSE), schriftelijk. – (PL) Niet eens zo lang geleden stond het verkrijgen van een betonnen prefabwoning voor miljoenen mensen nog synoniem met een trapje hoger op de sociale ladder en een verbetering van hun levensstandaard. Door de goedkope energie maakte niemand zich zorgen over de verwarmingskosten.

Vandaag wonen bijna 100 miljoen mensen in gebouwen uit geprefabriceerde betonnen platen. Ik zou de Europese Commissie willen vragen om op EU-niveau uitgebreide financiële steun te verlenen voor de modernisering van deze gebouwen en van volledige woonwijken, met name in Midden- en Oost-Europa. Bij de tussentijdse herziening van het financieel kader voor de periode 2007-2013 zouden middelen moeten worden vrijgemaakt voor deze doelstelling. De bestaande, voor huisvestingsuitgaven geldende limiet van 3 procent van de middelen uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling is zonder enige twijfel te laag.

Door werk te maken van de grootschalige modernisering en renovatie van geprefabriceerde gebouwen en woonwijken in de Unie zullen niet alleen de verwarmingskosten dalen, maar zal ook de levensstandaard stijgen. Daarnaast zullen tienduizenden nieuwe arbeidsplaatsen worden geschapen en zal het energieverbruik verminderen. Dit zal zich rechtstreeks vertalen in een aanzienlijke daling van de uitstoot van broeikasgassen, die ons dichterbij een van de componenten van de "3x20"-doelstelling zal brengen.

De steun voor de modernisering van de bestaande geprefabriceerde gebouwen zou een van de taken moeten worden van het nieuwe Europees Parlement. De vraag naar dit soort diensten kan immers een belangrijke rol spelen bij het overwinnen van de huidige economische crisis, het terugdringen van de werkloosheid en het bestrijden van armoede.

Louis Grech (PSE), schriftelijk. – (EN) Energiekosten rijzen de pan uit, waardoor de energieregelateerde armoede door heel de EU sterk is toegenomen. Echter, de marktprijs van energie is slechts een deel van het probleem. De consument draagt nog een belangrijke extra financiële last vanwege de ondoelmatigheden en verstoringen van de energiemarkt. In Malta bijvoorbeeld hebben consumenten en bedrijven hun energierekening buitensporig zien stijgen toen de olieprijs op zijn hoogtepunt was, maar er vond geen verlaging plaats toen de olieprijs meer dan de helft zakte. We hebben een EU-breed beleid nodig om de consument en het MKB te beschermen tegen kwade praktijken van openbare nutsbedrijven met betrekking tot hun prijsstelling. Een mogelijke oplossing is een nationale onafhankelijke toezichthouder die de nodige checks and balances tot stand zou kunnen brengen ten aanzien van elk verkeerd of niet-transparant optreden van particuliere handelaars en/of overheidsorganen met betrekking tot eventuele prijsstijgingen van openbare voorzieningen zoals gas, elektriciteit, water, luchthaventoelagen enzovoorts.

Dit zou uitgevoerd moeten worden door de bestaande EU-wetgeving en richtlijnen over consumentenbescherming te verbeteren, vooral om het volgende te bereiken:

- Betere transparantienormen en prijsstijgingen die op redelijkheid zijn gebaseerd, alsook betere toegang en informatie wat betreft consumentenrechten.

- Minder kosten en minder bureaucratie voor consumenten die een echte zaak hebben om schadevergoeding te eisen.

András Gyürk (PPE-DE), schriftelijk. – (HU) Wij hechten er veel waarde aan dat het Europees Parlement het derde energiepakket al in de tweede lezing heeft goedgekeurd. De nieuwe regelgeving kan de concurrentie op de elektriciteits- en gasmarkt van de Europese Unie stimuleren. Vóór het aannemen van het voorstel kunnen we echter niet onvermeld laten dat de uiteindelijke regelgeving lang niet zo ambitieus is als het oorspronkelijke voorstel van de Commissie was.

Tijdens de onderhandelingen over het pakket heeft de ontvlechting van productie- en netwerkexploitatie-activiteiten de hevigste discussies losgemaakt. De uitkomst hiervan zal een fundamentele impact hebben op de structuur van de Europese energiemarkt. Ik ben van mening dat het door de lidstaten bereikte compromis niet zal leiden tot transparante wetgeving op dit gebied, aangezien de lidstaten maar liefst drie verschillende modellen voor ontvlechting kunnen toepassen. Dientengevolge zullen er aanzienlijke verschillen blijven bestaan die leiden tot de versplintering van de Europese energiemarkt.

Tegelijkertijd juich ik het toe dat verscheidene aanbevelingen van het Parlement in verband met consumentenbescherming terugkomen in het compromis van de Raad. Maatregelen zoals de mogelijkheid om binnen drie weken van leverancier te wisselen, meer gedetailleerde informatie op de factuur en de harmonisatie van schadevergoedingsprocedures maken de voordelen van de opening van de markt voor een groter aantal burgers tastbaar. Daarnaast is het een belangrijke ontwikkeling dat de nieuwe wetgeving de pogingen van andere landen om energie aan te kopen bemoeilijkt. Het is onder andere hieraan te danken dat het energiepakket, dat nu zal worden aangenomen, een belangrijke stap is op weg naar een gemeenschappelijk Europees energiebeleid.

Zita Pleštinová (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) De kosten en de betrouwbaarheid van de energievoorziening zijn niet alleen belangrijke factoren voor het concurrentievermogen van de EU, maar vooral voor het welzijn van haar inwoners. Daarom heeft het Parlement in zijn derde energiepakket de consument centraal gesteld. Het Parlement heeft de richtlijn betreffende de energieprestaties van gebouwen herzien en verbeterd, zodat de consument kan profiteren van deze belangrijke wetgeving. Het energieverbruik van gebouwen maakt zo'n 40 procent van het totale energieverbruik in de EU uit.

Projectontwikkelaars en bouwinspecteurs zullen op passende wijze door deze richtlijn worden gestuurd. Ik hecht veel belang aan de methodiek voor de berekening van de kostenoptimaliteit en de bepaling van minimumeisen met betrekking tot de energie-efficiëntie van onderdelen van de buitenschil en de technische systemen van gebouwen en de toepassing daarvan in nieuwe en bestaande gebouwen. De doelstellingen voor energieneutrale gebouwen zijn een belangrijk onderdeel van de herschikte versie van de richtlijn.

Ik ben voorstander van de oprichting van een Europees fonds voor energie-efficiëntie en hernieuwbare energie ter ondersteuning van de uitvoering van deze richtlijn. Tot nu toe was alleen in de twaalf nieuwe lidstaten een beperkte aanwending van de structuurfondsen toegestaan voor de verhoging van de energie-efficiëntie van gebouwen. Nu wordt deze mogelijkheid uitgebreid tot alle lidstaten. Tevens wordt het maximum aan middelen uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling voor dergelijke projecten verhoogd van 3 naar 15 procent.

Voor een geslaagde uitvoering van deze richtlijn is het van essentieel belang dat de lidstaten alle aspecten van de richtlijn bespreken met de vertegenwoordigers van plaatselijke en regionale organen en met consumentenorganisaties.

Katrin Saks (PSE), schriftelijk. – (ET) Ik wil de rapporteurs bedanken die gewerkt hebben aan de ontwerpen van het energiepakket, met name mevrouw Morgan, die veel belangrijk werk verricht heeft op het gebied van consumentenbescherming. Ik ben met name blij dat het nieuwe pakket ook aandacht besteedt aan de problematiek van de energiearmoede. De lidstaten die dat nog niet gedaan hebben, waaronder Estland waar ik vandaan kom, moeten een nationaal actieplan tegen energiearmoede opzetten ter vermindering van het aantal mensen dat onder energiearmoede lijdt. Dat is zeker in de huidige economische omstandigheden belangrijk. In Estland is er dringend behoefte aan een oplossing voor deze kwestie aangezien de kosten voor verwarming de afgelopen jaren sterk zijn gestegen. Het verlenen van directe steun aan kwetsbare consumenten, zoals dat gebeurt in het Verenigd Koninkrijk, is een belangrijke maatregel. Daarnaast is het zaak de energie-efficiëntie van gebouwen te verbeteren, dat zou met name in Estland veel effect sorteren.

Andrzej Jan Szejna (PSE), schriftelijk. – (PL) Europa moet het hoofd bieden aan tal van uitdagingen in verband met de vraag naar en het aanbod van energie op korte, middellange en lange termijn.

Wij hebben ons – als Europese Gemeenschap – zeer ambitieuze doelen gesteld. Tegen 2020 willen we zowel de uitstoot van broeikasgassen als het energieverbruik met 20 procent verminderen.

In dit verband ben ik van mening dat we bijzondere aandacht moeten besteden aan de kwestie van de energieprestaties van gebouwen, aangezien deze verantwoordelijk zijn voor maar liefst 40 procent van het totale energieverbruik in de Unie.

Daarnaast zou ik mijn steun willen verlenen aan de rapporteur. Ik ben van oordeel dat we een informatiecampagne op touw zouden moeten zetten om de burgers bewust te maken van de mogelijkheid om geld te besparen door het isoleren van gebouwen. Bovendien zouden we de regeringen van alle landen van de Gemeenschap moeten oproepen om subsidies beschikbaar te stellen voor dit initiatief. We zouden een lijst moeten opstellen van EU-wijde uniforme minimumnormen inzake de isolatie van gebouwen.

Ik schaar me ook achter het voorstel om het gebruik van de structuurfondsen uit te breiden tot werkzaamheden in verband met het bevorderen van de energie-efficiëntie van gebouwen in alle landen van de Gemeenschap. Dat geldt eveneens voor de verhoging van 3 tot 15 procent van de financiële middelen uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling voor projecten op dit gebied.

18. Wijziging van Verordening (EG) nr. 717/2007 (mobiele telefoonnetwerken) en van Richtlijn 2002/21/EG (elektronische communicatienetwerken) (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0138/2009) van mevrouw Vălean, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 717/2007 betreffende roaming op openbare mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)).

Adina-Ioana Vălean, rapporteur. – (RO) Mevrouw de Voorzitter, geachte commissaris Reding, dames en heren, het komt niet vaak voor dat een liberaal pleit voor ingrijpen in de markt door regulering van de prijzen, zelfs al betreft het slechts de vaststelling van een limiet. In het geval van roamingtarieven voor mobiele telefoons is deze actie echter nodig en wij kunnen dit alleen gezamenlijk doen, op het niveau van de Europese Unie. Het is nodig omdat de buitensporig hoge tarieven een belemmering vormen voor de vrijheid van verkeer en communicatie tussen de Europese burgers. Het wegnemen van dergelijke belemmeringen is een van de fundamentele doelstellingen van de Europese Unie en een van mijn persoonlijke doelen als Parlements lid. Daarom fungeer ik als rapporteur voor deze verordening, evenals voor het verslag van het Europees Parlement dat begin van de maand is goedgekeurd betreffende administratieve en juridische hindernissen die door de lidstaten worden opgeworpen en een belemmering vormen voor het vrije verkeer van de Europese burgers.

Deze verordening is bijvoorbeeld nodig voor kleine ondernemers die tijdens een zakenreis met collega's in eigen land willen overleggen om een probleem op te lossen. De verordening is ook van belang voor journalisten die een nieuwsverslag direct per e-mail versturen vanaf de plaats waar zij verslag doen. Zij is verder van belang voor jongeren die sms-berichten naar vrienden en vriendinnen sturen. Tot slot is de verordening belangrijk voor medewerkers die in het buitenland werken en de stem van hun kinderen over de telefoon willen horen. Al deze Europese burgers moesten en moeten vaak nog steeds drie of vier keer zo veel betalen voor het gebruik van hun mobiele telefoon enkel en alleen omdat zij zich enkele kilometers buiten hun eigen land bevonden, dit alles binnen de grenzen van de Gemeenschap.

Dankzij de verordening die morgen zal worden goedgekeurd, worden deze buitensporige prijzen aan banden gelegd. Met de limieten die in de verordening zijn vastgesteld, kunnen de aanbieders nog steeds aanzienlijke winstmarges behalen en lagere prijzen hanteren zonder verlies aan concurrentievermogen. Een complex probleem waarmee wij geconfronteerd worden, is de versnippering en werking van de markt voor mobiele telefonie in Europa.

Als consumenten een keuze maken voor een bepaalde aanbieder van mobiele telefonie, doen zij dat met name op basis van de nationale tarieven of de prijs voor een nieuwe mobiele telefoon, zij richten zich in veel mindere mate op de roamingtarieven. Als zij de grens over gaan naar een andere EU-lidstaat, moeten zij deze

roamingtarieven betalen, zelfs voor gesprekken die alleen maar worden ontvangen. De enige optie die consumenten dan hebben, is om niet te communiceren via hun mobiele telefoon. De concurrentie tussen aanbieders werkt in dit verband niet. De thuisaanbieder moet de aanbieder van het bezochte netwerk betalen voor verzending van het signaal.

Sommige landen, zoals toeristische bestemmingen, ontvangen grote aantallen bezoekers in een korte tijd, terwijl in andere landen meer burgers het land juist verlaten. Dat betekent dat er een scheve verhouding bestaat tussen vraag en aanbod, hetgeen verklaart waarom er zulke hoge brutotarieven worden gevraagd, zelfs tussen aanbieders onderling. Verder is het in sommige landen duurder om een netwerk voor mobiele telefonie op te zetten en te beheren dan in andere landen. Daarnaast krijgen kleinere exploitanten of nieuwe exploitanten op de markt vaak te maken met discriminerende prijzen van grote pan-Europese exploitanten. Uiteindelijk is het altijd de consument die moet betalen.

De verordening die morgen zal worden goedgekeurd, is een oplossing voor de korte termijn. We kunnen de prijzen niet tot in eeuwigheid blijven reguleren, aangezien dat van invloed is op de innovatie en mogelijk zelfs op het concurrentievermogen. Daarom is in de verordening bepaald dat de Europese Commissie andere methoden voor marktregulering moet analyseren. Een aantal van deze methodes wordt zelfs in de verordening genoemd. Na twee of drie jaar zullen we meer opties kunnen bespreken als er meer informatie beschikbaar is. Ik hoop dat we dan een wetgevingskader kunnen uitvoeren waarmee concurrerende roamingtarieven op de lange termijn worden gewaarborgd.

Los van dit aspect heeft het Parlement de verordening mijns inziens in vele opzichten verbeterd. We hebben de maximale bruto roamingtarieven voor dataverzending teruggebracht tot 0,50 euro per megabyte om het gebruik van deze dienst te stimuleren en een goede concurrentie in de sector te waarborgen. We hebben gezorgd voor transparantere richtsnoeren voor voorlichting van consumenten over roaming van mobiele internettoegang. We hebben verder de bepalingen ter beperking van de maandelijkse facturen voor roamingdatadiensten tot 50 euro aanzienlijk flexibeler gemaakt voor degenen die van deze optie gebruik willen maken. Verder wordt in tekstberichten die tegen een roamingtarief worden verzonden zodra de consument een buitenlands netwerk binnenkomt, een verwijzing opgenomen naar het unieke alarmnummer 112. We hebben de maximale tarieven voor ontvangen en geïnitieerde telefoongesprekken verlaagd, waarbij de winstmarge voor de aanbieders behouden blijft. We hebben bovendien gezorgd voor een verbod op aanbieders die doorgaan met het in rekening brengen van aanvullende kosten voor de ontvangst van voice mail-berichten in het buitenland.

Ik wil tot slot stilstaan bij alle inspanningen die in korte tijd geleverd zijn. Mijn dank gaat uit naar mijn collega-afgevaardigden van de andere fracties, commissaris Reding en haar medewerkers, ambassadeur Reinišová en vertegenwoordigers van de Tsjechische en Franse voorzitterschappen, de Raad, en niet te vergeten onze eigen medewerkers in het Europees Parlement. Dankzij hun samenwerking kunnen miljoenen burgers deze zomer profiteren van acceptabele roamingtarieven.

Viviane Reding, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik ben het helemaal eens met de rapporteur, die ik zou willen feliciteren met het snelle en efficiënte werk dat is geleverd.

We hebben hier te maken met een belemmering van de vrijheid van verkeer, want als je burgers die een grens oversteken afstraft via hun telefoonrekening, bereik je natuurlijk niet de interne markt waar we naar streven en die we tot stand willen brengen. Dus om deze vrijheid van verkeer aan onze burgers te kunnen verlenen, moeten we die belemmeringen wegnemen. Deze belemmeringen gaan een heleboel mensen aan. Er zijn in de Europese Unie grofweg 150 miljoen burgers die hun mobiele telefoon minstens een keer per jaar gebruiken voor roaming wanneer ze in het buitenland zijn, en daar betalen ze de hoofdprijs voor. Het zijn de studenten, de reizigers en de vakantiegangers, maar ook de grensarbeiders, de journalisten en de zakenmensen die benadeeld worden door de erg hoge communicatiekosten.

Daarom bedank ik het Europees Parlement voor zijn snelle gehoorgeving aan het voorstel van de Commissie. Ik geloof dat we het voor elkaar hebben gekregen om een voorstel in een EU-recordtijd ten uitvoer te brengen – slechts zeven maanden van voorstel tot uitvoering. Dit voorstel is uniek in zijn soort en uniek wat betreft de belangen van de Europese consument.

Ik zou graag even iets willen zeggen over de resultaten van het eerste roamingpakket. Op het gebied van spraakroaming heeft het voor de burger een prijsverlaging van 60 procent bewerkstelligd en 30 procent meer verkeer voor de sector. De sector heeft ook – en dit is interessant – een gelijkmatige stijging waargenomen van de penetratiegraad van de mobiele telefoons die burgers gebruiken. We hebben nu in Europa een gemiddelde penetratiegraad van 119 procent. Dat is een onbetwistbaar wereldrecord en nu de prijzen voor

roaming dalen, geeft dat de burgers die gebruik maken van hun mobiele telefoon vrijheid. Het levert de sector ook veel geld op, omdat hun business continu groter wordt. Tegelijkertijd dalen ook de nationale prijzen. Sinds de Commissie-Barroso de zaken in handen heeft, zijn de binnenlandse prijzen voor mobiele communicatie met ongeveer 35 procent gedaald. Dit is het antwoord voor degenen die beweren dat de nationale prijzen zullen stijgen, als we de kosten van roaming terugbrengen. Dat is niet het geval. De cijfers laten het tegenovergestelde zien.

We gaan nu een stap verder: als eerste natuurlijk op het vlak van spraakroaming. Ik denk dat het erg goed is dat we de plafonds terug blijven brengen zodat de concurrentie van de aanbiedingen onder die plafonds kan plaatsvinden. Het is heel belangrijk dat we hier sms-roaming aan toevoegen, omdat er in de Europese Unie jaarlijks 2,5 miljard tekstberichten worden verstuurd. Dit levert de sector ruwweg 800 miljoen euro op. Wie verstuurt die sms'jes? In de eerste plaats onze jongeren: 77 procent van de jongeren tot 24 jaar gebruikt tekstberichten wanneer ze in het buitenland zijn omdat dit makkelijker en goedkoper voor ze is. Ze worden dus geraakt wanneer ze voor roaming een buitengewoon hoge prijs moeten betalen in verhouding tot de kosten voor de exploitant. Dus: we verlagen die prijzen zodat sms'en een normale zaak wordt, of je nou thuis bent of in een buurland. Voor de consument is dit dus heel erg voordelig. De verlaging – waar het Parlement morgen over stemt – is voor sms'en 60 procent. Wat betreft het factureren per seconde bij oproepen met roaming: simpel gezegd, laat de mensen niet betalen voor wat ze niet gebruiken, laat ze alleen betalen voor wat ze werkelijk gebruiken. We zullen tevens de huidige verborgen kosten van 24 procent terugbrengen, zodat je alleen betaalt voor wat je werkelijk hebt opgebruikt. Ook voor dataroaming, waarvan we menen dat dit een toekomstige ontwikkeling is.

Maar terwijl we een toekomst willen waar we, ongeacht de plek waar we ons bevinden, films, krantenartikelen of foto's om naar vrienden te sturen kunnen downloaden, krijg je vandaag de dag met schokkende rekeningen te maken. Ik heb kopieën van rekeningen ontvangen van mensen die drie of vier dagen in een ander land waren en daarna duizenden euro's moesten betalen alleen omdat ze hun favoriete tv-programma of krantenartikelen hadden gedownload, iets wat ze normaal ook doen. Dit gaat nu ophouden, ook omdat er in de nieuwe verordening een cut-off limiet faciliteit komt die, op 1 juli 2010, een standaardlimiet wordt die automatisch zal worden toegepast, ter bescherming van onze consumenten.

Het is dus een geweldige dag voor Europa en voor de Europese consumenten. Dank aan het Parlement, dat zo snel heeft gehandeld. Ik denk dat de mensen buiten zullen inzien dat dit Parlement in dienst staat van de burger.

VOORZITTER: MAREK SIWIEC

Ondervoorzitter

Syed Kamall, *rapporteur voor advies van de Commissie interne markt en consumentenbescherming*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mag ik allereerst de schaduwrapporteurs van de Commissie interne markt van alle fracties, hun personeel en adviseurs bedanken? Ik denk dat we binnen de Commissie interne markt allemaal heel erg trots mogen zijn dat we consensus hebben bereikt over meer transparantie en manieren om het probleem van astronomisch hoge rekeningen uit de weg te ruimen. Astronomisch hoge rekeningen waren niet goed voor de reputatie van de mobiele exploitanten maar belangrijker nog, astronomisch hoge rekeningen waren ook niet goed voor de consument.

Wat prijsplafonds betreft heb ik echter nog wat twijfels. De vraag is welke consumenten baat zullen hebben bij deze Sovjet-achtige prijsplafonds. Aangezien slechts hooguit 35 procent van de consumenten daadwerkelijk gebruik maakt van roaming en het cijfer voor regelmatige gebruikers van roaming veel lager ligt en, zoals de commissaris zelf toegaf, deze wetgeving vooral een kleine groep van bevoorrechte consumenten ten goede zal komen, zoals ambtenaren van de Commissie, leden van het Parlement, lobbyisten en zakenmannen, moeten we maar hopen dat we de armen niet bestelen door ze op te laten draaien voor goedkopere telefoontjes voor de rijken.

Manolis Mavrommatis, *rapporteur voor advies van de Commissie cultuur en onderwijs*. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, waarde collega's, allereerst wil ik de rapporteur, mevrouw Vălean, evenals de rapporteur voor de eerste verordening betreffende roaming, de heer Rübig, van harte gelukwensen met de uitstekende samenwerking die wij in de Commissie cultuur en onderwijs – waarvan ik rapporteur voor advies was – hebben gehad bij de behandeling van het verslag. Dit vraagstuk is van groot belang, niet alleen voor de niet minder dan 150 miljoen consumenten maar ook de telecommunicatiesector.

Na de succesvolle toepassing van de eerste verordening, waarmee twee jaar geleden een begin werd gemaakt, moet het Europees Parlement nu een herziene verordening aannemen waarin ook de tarieven voor sms- en dataroamingdiensten zijn opgenomen.

Ikzelf wil vooral wijzen op de voordelen die de nieuwe verordening met zich meebrengt voor met name mensen die om beroepsredenen reizen. Mediaprofessionals moeten bijvoorbeeld heel vaak documenten downloaden op hun mobiele telefoon.

De herziening van de verordening is een soort veiligheidsklep om te voorkomen dat, zoals de commissaris ook zei, mobiele exploitanten buitensporige en ongecontroleerde tarieven aanrekenen, zoals zij tot nu toe hebben gedaan. Daarom ben ik van mening dat de aanneming van dit verslag de zoveelste overwinning zal zijn van het Parlement op het gebied van consumentenbescherming en een belangrijke stap vooruit zal betekenen, waarmee een nieuwe impuls zal worden gegeven aan de interne markt.

Tot slot hoop ik, mevrouw de commissaris, dat dankzij de eensgezindheid onder de instellingen de verordening nog deze zomer van kracht kan worden, zodat de reizigers worden beschermd tegen eventuele ondoorzichtige verplichtingen en buitensporige tarieven van mobiele exploitanten.

Paul Rübzig, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Dank u, mijnheer de Voorzitter. Ik wil met name rapporteur Vălean gelukwensen, maar ook commissaris Reding, die zich zeer heeft ingezet tijdens de onderhandelingen over de roaming II-verordening. Door deze onderhandelingen en natuurlijk ook door de doelstelling de binnenlandse tarieven en de tarieven die we in andere Europese landen betalen op één lijn te brengen, hebben we een belangrijke stap voorwaarts gezet.

Het is ook goed dat de nationale regelgevende instanties nu ook nog verantwoordelijk worden voor roaming. Doordat zij nu ook toezicht- en monitoringfuncties op zich nemen, wordt de transparantie gewoon vergroot. Transparantie is de belangrijkste voorwaarde voor het functioneren van markten. Tot nog toe was de transparantie op veel gebieden ontoereikend en was er overduidelijk sprake van marktmisbruik.

Het is een verkeerde zaak dat voor dataroaming vaak tot duizend keer zoveel werd gerekend. Ook het afrekenen per seconde bij inkomende gesprekken betekent in de toekomst een grote vooruitgang en kostenvoordelen voor de Europese burger.

David Hammerstein, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, als de markt niet werkt, moet er worden ingegrepen. We hebben alweer een taboe doorbroken: de vrije markt is niet langer heilig, en des te minder nu de Europese consument door de crisis zwaarder dan ooit in zijn beurs getroffen wordt.

Dit akkoord, dat tot doel heeft de buitensporige roamingprijzen voor telefoongesprekken en sms-jes aan banden te leggen, is een vooruitgang voor de consument, voor de communicatie tussen de Europese landen en voor het zinvolle, positieve Europa.

De telefoonrekening van miljoenen Europeanen zou omlaag kunnen, of het omgekeerde zou juist kunnen gebeuren: omdat een sms-je maar elf cent zou kosten, zouden mensen de hele dag door berichtjes kunnen zitten intypen en uiteindelijk even veel geld kwijt zijn.

Positief zijn vooral de regels voor gegevensoverbrenging die ervoor zorgen dat je na dertig seconden per seconde betaalt. De maximumtarieven voor sms-jes en voor dataverzending zouden wat lager hebben kunnen zijn, maar om dit akkoord te bereiken zijn we tot deze afspraak gekomen.

Ik zou commissaris Reding, mevrouw Vălean en de rapporteurs van alle fracties willen bedanken voor het feit dat we hiermee hebben laten zien dat de Europese Unie heel goed tot daden kan overgaan in tijden van crisis.

De Voorzitter. – We gaan dus een goede afsluiting tegemoet, dat is erg belangrijk, vooral met het oog op de komende verkiezingen. Ik geef nu mevrouw Țicău het woord volgens de "catch the eye"-procedure.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Mijnheer de Voorzitter, geachte commissaris, ik wil mijn collega-afgevaardigden feliciteren met het geleverde werk en het opgestelde verslag. Het Europees Parlement zet zich duidelijk in voor de belangen van de Europese burgers. Ik herinner mij van het vorige debat over verlaging van de roamingtarieven voor mobiele telefoons twee jaar geleden dat de meningen zeer uiteenliepen. Ik ben blij dat wij nu op één lijn zaten waardoor deze tariefverlaging in korte tijd kon worden aangenomen. Het is mijns inziens buitengewoon belangrijk om door te gaan met verlaging van de tarieven voor mobiele

telefoons en wel met grotere bedragen, zowel voor uitgaande als voor ontvangen telefoongesprekken. Met name de sms-tarieven dienen te worden teruggebracht.

Wij doen dit niet alleen voor de jongere generatie, maar voor alle mensen die reizen in de Europese Unie. Deze maatregel is enerzijds een vorm van bescherming voor consumenten, maar vormt anderzijds een goed voorbeeld van de wijze waarop de markt kan worden gereguleerd ten bate van de burgers in Europa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, mobiele telefonie en internet zijn symbolen van mobiliteit en vernieuwing geworden. Daarom zouden onze burgers ruime en gemakkelijke toegang tot telecommunicatiediensten moeten hebben. Ondanks de talrijke oproepen van de commissaris blijven de tarieven voor sms-roaming over het geheel genomen nog altijd aanzienlijk duurder dan de nationale tarieven voor deze diensten. We moeten al het mogelijke doen om deze situatie te veranderen. In dit opzicht heb ik veel waardering voor het werk van de Commissie en de commissaris.

De situatie is vergelijkbaar voor het internet. Waarom moet internetgebruik via een mobiele telefoon een luxe zijn? We zijn allemaal voorstander van een zo ruim mogelijke toegang tot het internet. Een verlaging van de tarieven voor dataroamingdiensten zou hier ongetwijfeld toe bijdragen. Dit is belangrijk, aangezien deze kwestie in hoge mate betrekking heeft op de jongste groep in onze samenleving.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, ik ben erg blij met de kant die we opgaan. Ik verwijs in dit verband naar de drastische prijsverlaging voor roaminggesprekken en de toegang tot het internet. Dit is een eerste stap en ik ben ervan overtuigd dat het daar niet bij zal blijven. Bovendien zijn dit factoren die tot een snellere uitvoering van de Lissabonstrategie kunnen bijdragen. Dit is belangrijk voor het onderwijsproces en de jonge generatie. Het is van groot belang dat internetfaciliteiten ook toegankelijk zijn voor relatief arme burgers of voor mensen met een laag inkomen. Dit is een stap in de goede richting. Dit nieuws zal zonder twijfel positief worden onthaald. Ik zou de Commissie hiervoor van harte willen bedanken.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Ik feliciteer van harte de rapporteur en mevrouw de commissaris. Enkele jaren geleden heb ik u, mevrouw de commissaris, verteld dat ik niet graag gestraft word omdat ik naar het buitenland telefoneer. Ik had niet verwacht dat mijn status als consument zo snel zou verbeteren, vooral dankzij deze richtlijn.

Deze richtlijn bewijst dat de Europese Unie met een gemeenschappelijk beleid dichterbij de burgers kan komen door ze voordelen te geven waar ze die het beste voelen – in hun portefeuille. Deze richtlijn staat voor meer Europa, ook voor meer concurrentievermogen en één economie. Dat is voor mij een van de belangrijkste verdiensten van deze Commissie en dit Parlement. Ik hoop enkel dat we in die geest en met dezelfde aandacht voor de consument ook in het volgende mandaat zullen werken. Nogmaals proficiat en bedankt.

Viviane Reding, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zou vooral de leden willen bedanken, die geweldig werk hebben geleverd. Als eerste natuurlijk de rapporteur, mevrouw Vălean, maar ook de rapporteurs van de andere commissies, de schaduwrapporteurs en de woordvoerders van de fracties. Ze hebben het mogelijk gemaakt, in slechts zeven maanden, dat een zeer belangrijk voorstel voor het vrije verkeer van burgers en het terugbrengen van buitensporige kosten werkelijkheid is geworden. Ik denk dat dit een belangrijk moment is voor de interne markt. Het is een belangrijk moment dat de burgers laat zien dat de leden van het Parlement hen serieus nemen.

Ik zou toch graag willen zeggen, als u het niet erg vindt, - met alle respect voor de heer Kamall, bijvoorbeeld – dat wanneer de markt niet goed functioneert, het aan het politieke leiderschap is om in te grijpen. Ik zou graag zien dat iemand hier in dit Parlement me zou kunnen uitleggen waarom er van een goed functionerende markt wordt gesproken, wanneer de kosten voor de exploitanten voor het overbrengen van een tekstbericht van het ene naar het andere land minder zijn dan 11 cent, terwijl de gemiddelde consument meer dan 28 cent moet betalen. Dan gaat er iets niet helemaal goed.

Dus als we nu een plafond van 11 cent vaststellen denk ik dat er voldoende bewegingsruimte is; dan is er voldoende ruimte voor de concurrentie om zich te ontwikkelen. Zoals de meesten in dit Parlement had ik graag gezien dat de markt goed functioneerde, zodat we dit niet zouden hoeven te doen. Laten we hopen dat we in de toekomst niet weer hoeven in te grijpen, en laten we hopen dat de markt na dit besluit daadwerkelijk zal functioneren in het belang van het bedrijfsleven, in het belang van de burger, in het belang van het vrije verkeer en in het belang van de interne markt, waar iedere burger kan reizen zonder geplaagd te worden door astronomische telefoonrekeningen.

Adina-Ioana Vălean, *rapporteur*. – (RO) Het verlagen van de roamingtarieven is absoluut noodzakelijk. Iedereen is het erover eens dat de markt niet werkt. Een punt van discussie is echter nog hoe wij deze markt kunnen reguleren.

De discussie betreft nu het voorstel van de Commissie om bepaalde maximumtarieven in te stellen. Is dit het beste instrument om in te zetten? We weten het niet, maar het is de enige optie waarover wij op dit moment beschikken. Ik hoop dat wij in de toekomst alternatieve methoden kunnen vinden.

Ik wil mij tot slot nog richten tot deze sector in zijn geheel. We moeten voorkomen dat de markt voor mobiele telefonie wordt neergezet als een markt waar consumenten meedogenloos worden uitgebuit. Een dergelijk beeld kan gevaarlijk zijn omdat deze sector succesvol is, zoals blijkt uit het scheppen van werkgelegenheid, de grote bijdragen aan begrotingen en de technologische innovatie. Daarom moeten degenen die zich bezighouden met het reguleren van de markt niet genoeg nemen met het resultaat dat wij bereikt hebben, maar streven naar verdere verbetering voor een positief effect op lange termijn.

Ik wil allen die aan dit verslag hebben meegewerkt, bedanken en ik hoop dat wij bij een andere gelegenheid nog eens van gedachten kunnen wisselen over dit onderwerp.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

19. Kwijtingen 2007 (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van de volgende verslagen:

- het verslag (A6-0168/2009) van de heer Audy, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007 (SEC(2008)2359 – C6-0415/2008 – 2008/2186(DEC));

- het verslag (A6-0159/2009) van de heer Liberadzki, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting voor het zevende, achtste en negende Europees Ontwikkelingsfonds voor het begrotingsjaar 2007 (COM(2008)0490 – C6-0296/2008 – 2008/2109(DEC));

- het verslag (A6-0184/2009) van de heer Casaca, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007, Afdeling I - Europees Parlement (C6-0416/2008 – 2008/2276(DEC));

- het verslag (A6-0151/2009) van de heer Søndergaard, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007, Afdeling IV – Hof van Justitie (C6-0418/2008 – 2008/2278(DEC));

- het verslag (A6-0152/2009) van de heer Søndergaard, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007, Afdeling V – Europese Rekenkamer (C6-0419/2008 – 2008/2279(DEC));

- het verslag (A6-0155/2009) van de heer Søndergaard, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007, Afdeling VI - Europees Economisch en Sociaal Comité (C6-0420/2008 – 2008/2280(DEC));

- het verslag (A6-0153/2009) van de heer Søndergaard, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007, Afdeling VII - Comité van de Regio's (C6-0421/2008 – 2008/2281(DEC));

- het verslag (A6-0156/2009) van de heer Søndergaard, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007, Afdeling VIII – Europese Ombudsman (C6-0423/2008 – 2008/2282(DEC));

- het verslag (A6-0154/2009) van de heer Søndergaard, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007, Afdeling IX – Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (C6-0424/2008 – 2008/2283(DEC));

- het verslag (A6-0157/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Stichting voor opleiding voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0437/2008 – 2008/2264(DEC));
- het verslag (A6-0158/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0442/2008 – 2008/2269(DEC));
- het verslag (A6-0160/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Politieacademie voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0444/2008 – 2008/2271(DEC));
- het verslag (A6-0161/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van Eurojust voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0436/2008 – 2008/2263(DEC));
- het verslag (A6-0162/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Geneesmiddelenbureau voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0435/2008 – 2008/2262(DEC));
- het verslag (A6-0163/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0439/2008 – 2008/2266(DEC));
- het verslag (A6-0164/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Toezichtautoriteit voor het Europees GNSS voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0446/2008 – 2008/2273(DEC));
- het verslag (A6-0165/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Spoorwegbureau voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0443/2008 – 2008/2270(DEC));
- het verslag (A6-0166/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0445/2008 – 2008/2272(DEC));
- het verslag (A6-0167/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0438/2008 – 2008/2265(DEC));
- het verslag (A6-0169/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Bureau voor wederopbouw voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0429/2008 – 2008/2256(DEC));
- het verslag (A6-0170/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0441/2008 – 2008/2268(DEC));
- het verslag (A6-0171/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Milieuagentschap voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0432/2008 – 2008/2259(DEC));
- het verslag (A6-0172/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0440/2008 – 2008/2267(DEC));
- het verslag (A6-0173/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0428/2008 – 2008/2255(DEC));
- het verslag (A6-0174/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0433/2008 – 2008/2260(DEC));

- het verslag (A6-0175/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0431/2008 – 2008/2258(DEC));
- het verslag (A6-0176/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Bureau voor de grondrechten van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0430/2008 – 2008/2257(DEC));
- het verslag (A6-0177/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0427/2008 – 2008/2254(DEC));
- het verslag (A6-0178/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0434/2008 – 2008/2261(DEC));
- het verslag (A6-0179/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Communautair Bureau voor visserijcontrole voor het begrotingsjaar 2007 (C6-0447/2008 – 2008/2274(DEC)); en
- het verslag (A6-0148/2009) van de heer Fjellner, namens de Commissie begrotingscontrole, over het financieel beheer van en het toezicht op EU-agentschappen (2008/2207(INI)).

Jean-Pierre Audy, rapporteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, geachte vicevoorzitter Kallas en geachte collega's, allereerst wil ik u, geachte vicevoorzitter Kallas, en uw collega's van de Commissie bedanken voor de aandacht die u hebt geschonken aan de parlementaire werkzaamheden in verband met de procedure voor het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Commissie en de uitvoerende agentschappen voor 2007. Mijn dank geldt ook de administratieve diensten.

Ook wil ik mijn waardering uitspreken voor de enorme hoeveelheid werk die door de Europese Rekenkamer onder leiding van zijn voorzitter, Vítor Caldeira, is verzet, en dit met beperkte middelen gezien de omvang van de taak.

Eerst in het kort even iets over de context van deze kwijting. 2007 is het eerste jaar van het nieuwe meerjaarlijkse financiële kader 2007-2013, waarin nogal wat nieuwe regels zijn ingevoerd. 2007 is eveneens het jaar van de laatste kwijtingsprocedure voor de huidige Commissie, die aan het begin van haar mandaat had toegezegd – via uw voorzitter, zoals u zich zult herinneren, commissaris – ervoor te zorgen dat zij een gunstige betrouwbaarheidsverklaring van de Europese Rekenkamer zou verkrijgen.

Welnu, de Rekenkamer geeft al veertien jaar een ongunstige verklaring af over de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen voor de overgrote meerderheid van de uitgaven, die naar zijn oordeel in significante mate, zij het in verschillende gradaties, gekenmerkt worden door fouten, ook al wordt – en daar moeten we blij mee zijn – voor de geconsolideerde rekening en de administratieve uitgaven wel een gunstige betrouwbaarheidsverklaring afgegeven.

Tot slot is 2007 het jaar van de laatste kwijtingsstemming vóór de verkiezingen voor het Europees Parlement. Tegen deze bijzondere achtergrond heb ik, afgezien van de talrijke reserves bij het beheer van de communautaire middelen in de ontwerpresolutie, met mijn verslag een analyse willen maken van de kwijtingsprocedure en een bijdrage willen leveren op de lastige weg die moet leiden naar een gunstige betrouwbaarheidsverklaring, waarbij ik me zeer wel bewust ben van de grenzen aan deze exercitie. Daarom ben ik zeer benieuwd naar het standpunt van de Commissie, de politieke fracties en mijn collega's hier in het Parlement die hun mening kenbaar zullen maken.

Nu dit dossier is afgerond, word ik heen en weer geslingerd tussen de overtuiging dat er sprake is van verbetering, zij het te weinig en te langzaam, en het feit dat de situatie van de afgelopen veertien jaar, namelijk het Europees Parlement verleent toch kwijting hoewel de Europese Rekenkamer geen gunstige betrouwbaarheidsverklaring afgeeft, niet langer houdbaar is.

Uiteindelijk zal de burger gaan denken dat het Parlement zijn controletaak niet naar behoren uitvoert. Daarom stel ik, gezien de ernst van de situatie, voor om snel een interinstitutionele conferentie te organiseren met alle actoren die bij het beheer en de controle van de communautaire middelen betrokken zijn, om zo breed mogelijk na te denken over de noodzakelijke hervormingen om zo spoedig mogelijk een gunstige

betrouwbaarheidsverklaring te verkrijgen. Ik ben zeer benieuwd naar de argumenten van sommige politieke fracties tegen dit denkproces.

Ook de rol van de lidstaten, die ongeveer 80 procent van de begroting van de Unie beheren, moet nadrukkelijk aan bod komen. Dit gedeeld beheer levert ons de meeste problemen op. In dit verband betreur ik het dat de bank van de Raad leeg is, en de regelmatige politieke afwezigheid van de Raad kan niet alleen maar afgeschoven worden op de huidige politieke problemen in de Tsjechische Republiek. Misschien moeten deze afwezigheid en deze stilte wel worden uitgelegd als onverschilligheid of, erger nog, als desinteresse.

Voor wat betreft het overzicht van het gedeeld beheer door de lidstaten beklemtoon ik niet alleen de rol van de nationale beheersverklaringen, maar ook die van de jaarlijkse controleoverzichten, die net zo belangrijk zijn in het traject naar een gunstige betrouwbaarheidsverklaring.

Verder stel ik, overeenkomstig artikel 248 van het Verdrag, voor om met betrekking tot de controle van het gedeeld beheer de nadruk te leggen op de samenwerking tussen de nationale controle-instanties en de Europese Rekenkamer.

Ook stel ik voor om de mogelijkheid te bestuderen dat de nationale controle-instanties in hun hoedanigheid van onafhankelijke externe controleurs en met inachtneming van de internationale auditnormen, nationale controleattesten betreffende het beheer van de communautaire middelen afgeven die vervolgens worden bezorgd aan de regeringen van de lidstaten, teneinde deze over te leggen tijdens het kwijtingsproces volgens een nog in te voeren geschikte interinstitutionele procedure.

Tot slot, mijnheer de Voorzitter, spreek ik mijn verbazing erover uit dat de geconsolideerde jaarrekening wordt ingediend met een negatief eigen kapitaal van 58 miljard euro, en ik stel dan ook voor te onderzoeken of een pensioenfonds kan worden ingesteld, zodat de financiële verplichtingen van 33,5 miljard euro jegens het personeel kunnen worden uitbesteed.

Ik sluit af met de opmerking dat het tijd is voor een hervorming van ons systeem, en ik denk echt dat dit moet gebeuren via een diepgaande en eerlijke dialoog van alle begrotingsactoren.

Bogusław Liberadzki, rapporteur. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, we voeren vandaag een debat over het Europees Ontwikkelingsfonds, dat de staten van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan betreft. Vanuit ons oogpunt zijn deze landen geen standaardregio's. Het zijn geen conventionele staten die door typische problemen worden getroffen. Wat de tenuitvoerlegging van het Fonds betreft, zijn in 2007 zowel de betalingen als de verplichtingen gestegen. Dat impliceert dat ook de efficiëntie is toegenomen. Dit is zonder enige twijfel een positief punt, waarmee ik mijn uiteenzetting zou willen beginnen.

Het fonds bestond uit twee delen: een deel dat door de Europese Commissie werd beheerd en een deel dat in handen was van de Europese Investeringsbank. Dit debat over het verlenen van kwijting heeft enkel betrekking op het deel dat door de Europese Commissie wordt beheerd, omdat het deel van de Europese Investeringsbank voorlopig niet aan kwijting onderworpen is. Op dit aspect zou ik later nog willen terugkomen.

Ons debat is gebaseerd op het standpunt van de Europese Rekenkamer. Zij heeft duidelijk te kennen gegeven dat de onderliggende verrichtingen van de ontvangsten en vastleggingen voor 2007 over het geheel genomen wettig en regelmatig zijn, maar heeft tegelijkertijd de aandacht gevestigd op het hoge fiduciaire risico voor de begrotingssteun als gevolg van de 'dynamische interpretatie' die de Commissie aan de subsidiabiliteitscriteria geeft. De controle heeft echter een materieel foutenniveau aan het licht gebracht en heeft aangetoond – daar zijn we het volmondig mee eens – dat het van essentieel belang is om de toezicht- en controlesystemen zo snel mogelijk te verbeteren. Dergelijke mogelijkheden bestaan en wij delen dit standpunt.

De steekproef die voor de audit is genomen, betrof zes landen en 250 verrichtingen. Op basis daarvan werd een zeer belangrijke vaststelling gedaan, namelijk dat de Commissie nog altijd niet in staat is om volledige boekhoudinformatie te verstrekken. Wij zijn zeer ingenomen met de verklaring dat vanaf februari 2009 een nieuw systeem in gebruik wordt genomen. Ik hoop dat de commissaris dit zal bevestigen.

Een volgende, erg belangrijke kwestie houdt verband met het onderscheid tussen woorden en daden bij het voorbereiden van overeenkomsten. Het opstellen en ondertekenen ervan leidt tot grote onduidelijkheid. De Commissie moet hier duidelijkheid over verschaffen, vooral omdat de ACS-landen op dit gebied ook verschillende benaderingen hanteren. Vanuit het oogpunt van het Europees Parlement is het uiterst belangrijk dat de beoordeling van de regelmatigheid niet alleen achteraf gebeurt, maar ook dat ze de vorm aanneemt van toezicht en controle om onregelmatigheden te voorkomen. Deze maatregel draagt eveneens bij tot de

beoordeling van de voordelen die we met de toegekende middelen tot stand brengen. Het gaat daarbij niet alleen om het aantonen van de regelmatigheid van de rekeningen, maar ook om het aantonen van de mate waarin de doelstelling wordt bereikt. In dit opzicht zouden we de aandacht willen vestigen op de noodzaak van samenwerking met de nationale parlementen die een goed begrip zouden moeten hebben van deze aangelegenheid. Dit is een kwestie van samenwerking met autoriteiten, regeringen en het maatschappelijk middenveld.

Een aspect dat van groot belang lijkt te zijn, is de kwestie van het toezicht op de middelen die door de Europese Investeringsbank (EIB) worden beheerd. Wij zijn van mening dat de EIB een instelling blijft die onmogelijk kan worden gecontroleerd. We bevestigen heel duidelijk in het verslag dat de EIB een bedrag van 2,2 miljard euro ter beschikking had. Het ging om openbare middelen die niet afkomstig waren van de financiële markten. De EIB lijkt bijgevolg de minst democratische Europese instelling die over openbare middelen beschikt.

Tot slot zou ik de commissaris hartelijk willen bedanken voor de goede samenwerking tijdens deze zittingsperiode. Verder zou ik de heer Łuckiewicz willen vragen om onze dank over te brengen aan de Rekenkamer. Daarnaast gaat mijn dank ook uit naar mijn collega's van de Commissie ontwikkelingssamenwerking, alsook van de Commissie begrotingscontrole, die op efficiënte wijze door de heer Bösch werd geleid.

Paulo Casaca, rapporteur. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de vicevoorzitter van de Europese Commissie, mijnheer de voorzitter van de Commissie begrotingscontrole, beste collega's, we staan voor de afsluiting van de ingrijpendste hervorming ooit van het Europees Parlement: zowel voor de leden als voor de medewerkers is er een nieuw statuut, de onaanvaardbare discriminatie in bezoldiging tussen de leden wordt beëindigd, de weinig transparante wijze waarop onze reiskosten worden vergoed behoort tot het verleden, evenals de discriminerende pensioenregeling.

Als rapporteur voor de kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Parlement, als lid dat al tien jaar deel uitmaakt van de Commissie begrotingscontrole en als woordvoerder van de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement ben ik erg trots op wat we hebben bereikt en meen ik dat het niet te veel gevraagd is dat onze publieke opinie kennis kan nemen van deze veranderingen waar zij zelf nadrukkelijk om heeft gevraagd.

Net als in het verleden ben ik nog steeds een groot voorstander van totale transparantie bij het gebruik van openbare middelen en ben ik het volledig eens met de adviezen van de Europese Ombudsman op dit gebied. Mijn negatieve houding ten opzichte van het gebruik van openbare middelen voor het dekken van particuliere risico's is evenmin veranderd. Ook ben ik nog steeds tegenstander van vrijwillige pensioenregelingen die voorbijgaan aan verschillen in bezoldiging en daardoor leiden tot ongelijke behandeling.

Het is voor mij onaanvaardbaar dat er overdreven generaliseringen gemaakt worden door te doen alsof alle Europese afgevaardigden recht zouden hebben op twee pensioenen.

Als rapporteur zou ik willen benadrukken dat ik na tien jaar als afgevaardigde in het Europees Parlement en kortere periodes als lid van het Portugese parlement en het regionale parlement van de Azoren, nu mijn parlementaire werkzaamheden beëindig zonder recht te hebben op enig nationaal, regionaal of Europees pensioen.

Ik zou willen opmerken dat degenen die menen dat het onthouden van volkomen gangbare rechten aan hun vertegenwoordigers een bijdrage levert aan een beter Europa, zich grondig vergissen.

Integendeel, ik ben ervan overtuigd dat de enige manier om het wantrouwen van de burgers tegen hun vertegenwoordigers weg te nemen gelegen is in het tot een absoluut minimum beperken van specifieke regels voor parlementsleden, aangezien zij zelf verantwoordelijk zijn voor het goedkeuren van dergelijke maatregelen. Ik geloof zelfs dat de enige kwestie waarover het Parlement zou moeten beslissen de plaats is die de leden moet worden toebedeeld in het organigram van het Europees openbaar bestuur.

Ik betreurt het gebrek aan duidelijkheid in het verleden bij het onderscheid tussen openbare plicht en particulier belang bij het pensioenstelsel. Ik acht het wenselijk dat het werk van al degenen, met name in onze Commissie begrotingscontrole, die onophoudelijk hebben gestreden voor precisie en transparantie in de Europese rekeningen wordt erkend.

Ik wil iedereen hier uit de grond van mijn hart hulde betonen. Tevens hoop ik dat het door onze commissie tot nu toe verrichte werk in de volgende zittingsperiode op even krachtige wijze en met dezelfde inzet als tot nu toe wordt voortgezet ten behoeve van een strenger, rechtvaardiger en solidairder Europa.

Het Parlement dat in juni verkozen wordt, zal functioneren met veel transparantere en billijker regels. Al degenen die vandaag hier zijn, hebben daarmee reden om feest te vieren.

De Voorzitter. – De volgende spreker is de heer Fjellner. De rapporteur, de heer Søndergaard, heeft vertraging op zijn vlucht en zal daarom later arriveren. Ik zal hem op een later tijdstip het woord geven.

Christofer Fjellner, rapporteur. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, ik ben onder de indruk dat u ten minste een poging deed om al deze decentrale agentschappen op te sommen. Het zijn er namelijk ontzettend veel. Ik zou willen beweren dat de kwijting voor de agentschappen, juist omdat hun aantal is toegenomen, steeds belangrijker is geworden. Ook hun begroting is gestegen en hun personeelsbestand gegroeid.

In totaal is het aantal agentschappen van 11 in 1995 gestegen tot momenteel 27. In 2007 bedroeg de begroting voor alle agentschappen 1 243 500 000 euro. In 1995 bedroeg de gemiddelde begroting van een agentschap 7 miljoen euro, maar vandaag is dat meer dan 22 miljoen euro. Het personeelsbestand is al even sterk gestegen. In 1995 werkten gemiddeld 38 personen voor elk agentschap, vandaag 155. Die stijging vind ik op zich opmerkelijk en iets waar we over na moeten denken: is dit een redelijk instrument en is dit soort stijging redelijk? Er worden ook grotere eisen aan ons gesteld wanneer we de kwijting behandelen en ze kost ons meer tijd en inspanning.

We hebben daarom gekozen om 21 van de agentschappen waar wij verantwoordelijk voor zijn in afzonderlijke verslagen te behandelen en ook een horizontaal verslag op te stellen waarin de problemen die de meeste agentschappen gemeen hebben, aan de orde worden gesteld.

Het doet mij plezier vast te kunnen stellen dat de meeste van de agentschappen een positieve betrouwbaarheidsverklaring hebben gekregen van de Rekenkamer. Ze werden dus op een correcte manier beheerd. Tezelfdertijd hebben veel agentschappen – in feite bijna alle – jaar na jaar problemen met grote overschotten en met de naleving van het financieel reglement en het personeelsstatuut. Het feit dat we jaar na jaar bepaalde kritiek uiten en er niets verandert, is iets waar we over na moeten denken. Dat betekent dat we meer na moeten denken over hoe we verantwoordelijkheid van de agentschappen afdwingen en hoe we ze eigenlijk leiden. In het horizontale verslag stel ik daarom, onder andere, voor om technische, vaste verlagingen door te voeren wanneer agentschappen de begroting onvoldoende gebruiken of wanneer ze er niet in slagen alle vacatures in te vullen. Bovendien wordt voorgesteld dat we een gemeenschappelijke ondersteuningsdienst zouden moeten hebben die de kleine agentschappen met de zware administratieve taken helpt. Ik denk namelijk dat dit erg belangrijk is.

Dit jaar besloten we om vier agentschappen die geen positieve betrouwbaarheidsverklaring kregen van de Rekenkamer en die met bijzonder grote problemen kampen, specifiek onder de loep te nemen: de Europese Politieacademie, de Toezichtautoriteit voor het Europees GNSS, wat we gewoonlijk Galileo noemen, het Europees Spoorwegbureau en Frontex. Het doet mij plezier vast te kunnen stellen dat aan drie ervan, Galileo, het Spoorwegbureau en Frontex, kwijting kon worden verleend na grondig onderzoek van alle informatie die ze ons hebben verstrekt.

Het is jammer genoeg nog steeds zo dat Cepol, met andere woorden de Europese Politieacademie, veel maar verre van alle informatie heeft verstrekt. Daarom kunnen we nog geen kwijting verlenen. Het resterende probleem is de kwestie van het particulier gebruik van geld van de EU-belastingbetalers voor het betalen van meubels, particuliere mobiele gesprekken en privéreizen. We hebben daarover informatie geëist maar niet allemaal gekregen. Daarom stellen de commissie en ik voor dat we het verlenen van de kwijting uitstellen tot Cepol daarover een volledige verklaring heeft gegeven. Bovendien is Olaf bezig met een onderzoek naar fraude in dit agentschap. Dat is ernstig en we moeten aantonen dat we dit serieus nemen en dit tot op de bodem uitzoeken. Daarom stellen we het verlenen van kwijting uit. Het is niet iets wat ik met plezier doe, maar ik zou willen beweren dat het de enige verantwoorde manier van werken is. Er moet open kaart zijn gespeeld voor we de kwijting kunnen verlenen.

Siim Kallas, vicevoorzitter van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit is de vijfde keer dat ik hier sta terwijl u zich opmaakt om over een kwijtingsresolutie van de Commissie te stemmen. En voor de vijfde keer moet ik toegeven dat we – ondanks de onbetwistbare vooruitgang in de uitvoering van de begroting – nog steeds geen positieve betrouwbaarheidsverklaring hebben.

In de voorliggende ontwerpresolutie (paragraaf 58), verzoekt de rapporteur...

(FR) "... de Commissie dringend [*sans délai*] haar voorstellen kenbaar te maken om een gunstige betrouwbaarheidsverklaring te verkrijgen".

(EN) Bij dezen onze voorstellen, '*sans délai*'.

Ik noem de drie redenen waarom we volgens mij geen positieve betrouwbaarheidsverklaring hebben verkregen, ook al was dit onze doelstelling bij het begin van het huidige mandaat van de Commissie.

In het begin hebben we er mogelijk te veel op vertrouwd dat de lidstaten zich iets zouden aantrekken van de negatieve publieke en politieke impact van een negatieve verklaring van betrouwbaarheid. Onze oproep tot actie wierp pas echt vruchten af toen we ons beleid van 'waarschuwen, oplossen of opschorten van betalingen' introduceerden. We waren dus in eerste instantie veel te aardig, en niet streng genoeg.

We hebben ons ook meer gericht op evolutie dan revolutie. We hebben meer drastische oplossingen, bijvoorbeeld voor vereenvoudiging, aan de kant geschoven bij onze poging de betrouwbaarheidsverklaring te verbeteren.

Vijf jaar voor ons actieplan was uiteraard niet genoeg. Sommige resultaten van ons actieplan beginnen nu pas zichtbaar te worden. De volgende Commissie zal de vruchten plukken, die we zonder actieplan niet hadden gehad.

Maar uw vraag luidde 'hoe en wanneer we een positieve betrouwbaarheidsverklaring kunnen garanderen'. Daarvoor wil ik u er eerst aan herinneren wat een zogenaamde 'negatieve betrouwbaarheidsverklaring' is.

Volgens artikel 248 van het Verdrag heeft de Rekenkamer de taak een verklaring voor te leggen 'waarin de betrouwbaarheid van de rekeningen en de regelmatigheid en de wettigheid van de onderliggende verrichtingen worden bevestigd'. Dit werd op het laatste moment aan het Verdrag van Maastricht toegevoegd zonder enige discussie over de gevolgen daarvan. Sindsdien is dit een groot probleem gebleken.

De zogenoemde negatieve betrouwbaarheidsverklaring maakt deel uit van het oordeel van de Europese Rekenkamer. Naar oordeel van de Rekenkamer vertonen de betalingen op andere uitgaventerreinen nog steeds fouten van materieel belang, zij het op verschillende niveaus. De Rekenkamer constateert tevens dat onze jaarrekening betrouwbaar is en geeft veel positieve en adequate opmerkingen over ons financieel beheer. De betrouwbaarheidsverklaring is dus niet bepaald anders geformuleerd dan gebruikelijk is bij auditadviezen.

Dit oordeel wordt echter sterk gepolitiseerd en vaak opzettelijk verkeerd geïnterpreteerd. Ik moet bekennen dat het me verbaasde hoe moeilijk het is gekozen politici en de publieke opinie ervan te overtuigen dat het begrotingsbeheer in de Europese Unie er veel beter voorstaat dan uit dit oordeel blijkt. We moeten dus proberen een einde te maken aan deze schadelijke politieke beoordeling van de inzet van Europese middelen.

Voor dringende, wat zekerder resultaten stel ik drie opties voor:

Optie één: Wijzig het Verdrag. Het publiek verwacht een gedegen financieel beheer, maar dit wordt in de huidige formulering van het Verdrag – automatisch en bijna onvermijdelijk – in geen enkel jaar sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Maastricht waargemaakt.

Tijdens de Intergouvernementele Conferentie inzake het Verdrag van Lissabon heb ik gekeken of artikel 248 van het Verdrag kon worden verbeterd. Samen met de Europese Rekenkamer hebben we gekeken of de Rekenkamer een realistischer taak kan krijgen, bijvoorbeeld een begrotingscontrole eens in de drie jaar in plaats van jaarlijks. We hebben de Rekenkamer gezegd rekening te houden met het feit dat de meeste controlesystemen van de Commissie meerjaarlijks zijn, waardoor fouten in de loop van de tijd kunnen worden gecorrigeerd. We hebben contact opgenomen met verschillende nationale delegaties: ze stemden allemaal in, maar vervolgens deed niemand iets.

Optie twee: Ik kom nu bij de tweede optie, de meest drastische kortste weg naar een positieve betrouwbaarheidsverklaring. Misschien moeten we onder het huidige Verdrag stoppen met de toewijzing van middelen aan beheerregelingen die zo ingewikkeld zijn dat we niet aan de huidige ondergrens voor fouten kunnen voldoen.

Als we met zijn allen een dergelijk ingewikkeld systeem niet aankunnen, moeten we het vereenvoudigen. 'Vereenvoudigen' is een populair woord. We moeten miljoenen transacties controleren. Hoe kunnen 480 auditors in Luxemburg – al zijn ze nog zo bekwaam – binnen een zeer ingewikkeld rechtskader in vredesnaam elk jaar een verklaring afgeven over de wettigheid en regelmatigheid van alle onderliggende verrichtingen op alle uitgavegebieden, in 27 lidstaten met 23 officiële talen?

Als je wilt dat vereenvoudiging snel en doeltreffend het foutenpercentage omlaag brengt, moet je mijns inziens het gedeelde beheer op sommige gebieden opgeven. Het aantal verrichtingen moet worden teruggebracht van miljoenen naar enkele duizenden.

Voor de structuurfondsen bijvoorbeeld betekent dit dat de huidige gedeelde verantwoordelijkheden duidelijk moeten worden gedefinieerd. Hiervoor kunnen de structuurfondsen bijvoorbeeld worden omgezet in begrotingssteun aan de armste regio's. Een subsidiabele regio of lidstaat krijgt in dat geval EU-middelen voor de nationale begroting, die moeten worden ingezet via nationale systemen, onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de minister van Financiën. Controle vindt plaats door de hoogste nationale controle-instellingen in de lidstaten.

Een lidstaat ontvangt één jaarlijkse tranche uit de EU-begroting, en legt op basis van de resultaten verantwoording af aan zijn eigen burgers en andere lidstaten. Subsidiabiliteitsvoorschriften, procedures voor het plaatsen van opdrachten en absorptiepercentages zijn dan niet langer een Europees probleem.

In dit radicale scenario zouden miljoenen projecten die te klein en te ingewikkeld zijn om onder objectief toezicht van Brussel te staan, buiten beschouwing worden gelaten. Dus zijn er ook geen kleine creatieve projecten meer die in de eurosceptische pers belachelijk kunnen worden gemaakt!

Optie drie: Als we het Verdrag of de uitleg van het Verdrag niet kunnen wijzigen, kunnen we misschien van gedachten wisselen over de vraag welk soort verrichting OK is. We kunnen realistische en kosteneffectieve ondergrenzen vaststellen voor 'wettige en regelmatige' verrichtingen.

Dit is de discussie over aanvaardbaar risico. Momenteel hanteert de Rekenkamer over de hele linie een uniforme materialiteitsdrempel van 2 procent. De Rekenkamer heeft zelf gevraagd om een betere risicoanalyse en politieke overeenstemming over het aanvaardbaar risico op verschillende begrotingsterreinen.

Om deze discussie weer een stap verder te brengen, ligt nu een mededeling van de Commissie ter tafel. Uw rapporteur stelt voor deze mededeling als een 'degelijke methodologische basis' te begroeten en vraagt om een verdere analyse en om gegevensverzameling, dialoog en concrete voorstellen. Ik zou erg ingenomen zijn met deze steun en stel voor dat we zo snel mogelijk spijkers met koppen slaan. De Raad lijkt nu ook bereid te zijn actie te ondernemen.

Op basis van uw algemene politieke steun wil de Commissie voorstellen per begrotingsonderdeel specifieke niveaus voor aanvaardbaar risico vast te stellen. Voor elk toekomstig uitgavenvoorstel wordt u gevraagd een zorgvuldig berekend risiconiveau te 'aanvaarden', zodat de Rekenkamer zijn materialiteitsdrempel op basis daarvan – hopelijk – kan aanpassen.

We moeten nu een begin maken. Als we op de herziening van het financieel reglement of de volgende financiële vooruitzichten na 2013 wachten, kan dit nog niet worden meegenomen in de kwijtingsprocedure voor de komende vijf jaar.

Dames en heren, u gaat vandaag stemmen over het verlenen van kwijting voor 2007, een jaar waarover de auditors nu zeggen dat 95 procent of meer van de betalingen op alle begrotingsterreinen behalve de structuurfondsen, vrij zijn van ernstige financiële fouten.

Dit is de beste betrouwbaarheidsverklaring ooit, en een verbetering ten opzichte van vorig jaar, voor een jaar met hogere betalingsniveaus, en een groter aantal lidstaten, de EU-27. Ons financieel beheer wordt steeds beter, en is in elk geval goed genoeg om kwijting te krijgen. Maar perfect kun je het niet noemen.

De EU is opgericht om vrede en welvaart te brengen. Tot nu toe is dat gelukt. Gezien de institutionele opzet van de EU is het uiteraard mogelijk dat bij de oprichting geen auditor aanwezig was, dus is deze niet perfect. Maar een perfecte audit is sowieso overal ter wereld een zeldzaam fenomeen.

Dank u voor uw aandacht, en stemt u vóór de kwijting. De Commissie zal zich niet zelfgenoegzaam opstellen.

Luca Romagnoli, rapporteur voor advies van de Commissie vervoer en toerisme. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de Commissie vervoer en toerisme is ingenomen met de nog steeds hoge bestedingspercentages voor de vastleggingskredieten en de betalingskredieten voor TEN-T-projecten, die beide bijna 100 procent bedragen, en verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat voldoende middelen beschikbaar worden gesteld uit de nationale begrotingen om gelijke tred te houden met deze inzet van de Unie.

De Vervoerscommissie is bezorgd over het lage bestedingspercentage van de vastleggingskredieten voor de beveiliging van het vervoer en voor de Toezichthoudende Autoriteit voor Galileo, alsmede over het lage bestedingspercentage van de betalingskredieten voor de interne markt en de optimalisering van vervoerssystemen en voor passagiersrechten.

De Vervoerscommissie is tevreden dat het maximumpercentage van de financiële steun voor grensoverschrijdende projecten is gestegen tot 30 procent en de minimumfinancieringsdrempel is gestegen tot 1,5 miljard euro. Voorts merk ik op dat de evaluatieprocedure voor de selectie van projecten is verbeterd en dat er meer toezicht wordt uitgeoefend. Ik betreur het evenwel dat de structuur voor de beschrijving van werkzaamheden niet is geharmoniseerd en dat het technisch en financieel toezicht niet is gestandaardiseerd.

Jan Andersson, rapporteur voor advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, het werkgelegenheidsbeleid maakt deel uit van het cohesiebeleid. Er zijn op dit gebied nog een aantal gebreken en tekortkomingen en nog een aantal zaken ten aanzien waarvan we een voorbehoud maken. Ongeveer 27 procent van het cohesiebeleid valt binnen de bevoegdheden van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken. Wat de betalingskredieten betreft, stammen de meeste uit de periode 2000–2006. Het is verheugend vast te stellen dat 100 procent van de betalingskredieten tijdens die periode werd besteed.

Wat soms problematisch is, is het gebrek aan bewijs voor algemene kosten en personeelskosten, alsmede het te hoog inschatten ervan. Daarom hebben we ook gepleit voor een meer gestandaardiseerde manier om die kosten aan te geven, in combinatie met betere controles in de lidstaten, die in de nieuwe programmeringsperiode beschikbaar zullen zijn en wat in de toekomst tot verbeteringen op dit gebied kan leiden.

Péter Olajos, rapporteur voor advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid. – (HU) Na 2006 viel mij de eer ten deel om het advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid op te stellen over de uitvoering van de begroting over het begrotingsjaar 2007 van de vijf Europese agentschappen die onder onze bevoegdheid vallen.

In zijn geheel genomen vind ik het algemene percentage van de uitgevoerde begrotingsposten op dit gebied bevredigend: 94,6 procent. Het uitvoeringspercentage van de vastleggingskredieten van het LIFE+-programma was bijzonder hoog met 98,87 procent. Bij de agentschappen sprong het Europees Milieuagentschap eruit, dat zowel wat betreft vastleggingen als uitbetalingen de 100 procent heeft gehaald en datzelfde geldt voor het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding. De begroting is echter nog wel voor verbetering vatbaar in het geval van het Europees Geneesmiddelenbureau, de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en het Europees Agentschap voor chemische stoffen. Van het laatstgenoemde was 2007 overigens het eerste jaar dat het in functie was. Als rapporteur voor advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid stel ik voor om de agentschappen van de Commissie op het gebied van milieubeleid, volksgezondheid en voedselveiligheid kwijting te verlenen voor de uitvoering van de begroting over 2007.

Jan Olbrycht, rapporteur voor advies van de Commissie regionale ontwikkeling. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, de Commissie regionale ontwikkeling heeft de resultaten van de werkzaamheden van de Rekenkamer niet alleen grondig geanalyseerd, maar ook actief meegewerkt aan het bijzonder diepgaande werk dat door de Commissie begrotingscontrole is verricht. Wanneer we deze resultaten vergelijken met die van de vorige kwijting, stellen we vast dat de Commissie aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt wat betreft het niveau van toezicht. Desalniettemin zijn we ons ervan bewust dat de eerste effecten van de invoering van het actieplan pas in de loop van de volgende jaren zichtbaar zullen worden.

Voor onze commissie is het belangrijk dat de resultaten uit het verslag van de Rekenkamer het besef van de relevantie van het cohesiebeleid in het kader van het overige EU-beleid niet in de weg staan en dat ze de doelstellingen van dat beleid niet ondermijnen. We zouden tevens willen wijzen op het feit dat de fouten waarop in het verslag de aandacht wordt gevestigd niet verkeerdelijk mogen worden opgevat als onregelmatigheden of zelfs als misbruik. Over het geheel genomen zijn we van mening dat er zichtbare vooruitgang is geboekt. Bijgevolg zullen we het verlenen van kwijting aan de Commissie steunen.

Marusya Ivanova Lyubcheva, rapporteur voor advies van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid. – (BG) Het verslag inzake kwijting aan de Europese Commissie voor 2007 laat enige vooruitgang zien. Het is echter nog steeds zaak om acties en controlemechanismen te harmoniseren zodat de middelen efficiënter kunnen worden gebruikt, het aantal en de ernst van de overtredingen kunnen worden verminderd en er meer transparantie en duidelijkheid kan worden verschaft, met name inzake genderbudgettering.

Laten we niet vergeten dat het de plicht van de Commissie is om samen te werken met de lidstaten en de instellingen. Samenwerking en communicatie zijn belangrijke instrumenten en we zien regelmatig wat er gebeurt als hieraan onvoldoende aandacht wordt besteed. Ik wil de overtredingen in de nieuwe lidstaten niet bagatelliseren, zoals in Bulgarije en Roemenië, maar ik vind wel dat alle lidstaten gelijk moeten worden behandeld.

Voor deze beide landen geldt een speciaal samenwerkingsmechanisme dat niet ingewikkeld gemaakt moet worden. Sommige gedeelten in het verslag zijn onacceptabel, met name de voorstellen betreffende kwartaalverslagen over Bulgarije en Roemenië en speciale verslagen over het gebruik van structuurfondsen. Ik wil erop aandringen dat deze gedeelten worden geschrapt. De landen zullen zich dan kunnen concentreren op het oplossen van de gerezen problemen.

De Voorzitter. – Ik wil erop wijzen dat wij het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking, de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie vervoer en toerisme en van de Commissie cultuur en onderwijs nog niet hebben gehoord omdat de rapporteurs niet op tijd bij het debat waren. Daarom is de volgorde van de sprekers aangepast. We gaan verder met het debat. De heer Ferber zal nu het woord voeren namens de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten – anderhalve minuut.

Markus Ferber, namens de PPE-DE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, waarde collega's, we hebben in deze zittingsperiode wat de kwijtingsprocedure van de Europese instellingen betreft heel wat weten te bereiken. Het is echter jammer dat het zo lang heeft geduurd, omdat we feitelijk nu pas hebben voltooid wat tien jaar geleden, met het aftreden van de Commissie in 1999, al duidelijk werd. Er valt dus nog wel wat te verbeteren aan onze werkwijze en onze procedures. Ook moeten we sneller de noodzakelijke transparantie tot stand brengen, zodat burgers te weten komen waarvoor hun belastinggeld wordt gebruikt.

Mijn bijzondere dank gaat uit naar collega Casaca. Ik had de eer samen met hem voor de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten te werken aan de kwijting voor het Parlement. Het is jammer dat een collega die zich in de media vaak uitlaat over verschillende aangelegenheden van het Europees Parlement niet deelneemt aan de beraadslagingen of de stemmingen van de commissie of aan de plenaire vergadering. Dat moet hier toch even gezegd worden, zodat het op papier staat en blijft staan!

Wij zijn ons er terdege van bewust dat er een aantal problemen was en is, en het zijn de hier aanwezige leden die er de afgelopen vijf jaar voor hebben gezorgd dat de nodige hervormingen op tal van gebieden zijn doorgevoerd, in het belang van de Parlementsleden. Iedereen van harte bedankt! We hebben gedaan wat nodig was, en we hebben ervoor gewaakt dat alles breed in de media wordt uitgesmeerd zonder vervolgens ergens een aandeel in te willen leveren. Mijn grote dank dus voor de serieuze samenwerking.

Kostas Botopoulos, namens de PSE-Fractie. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik begin met te zeggen wat ik altijd zeg als wij begrotings- en begrotingscontrolevraagstukken bespreken, namelijk dat wij hier te maken hebben met een technisch maar tegelijkertijd ook door en door politiek proces.

Het beeld dat het Parlement, maar ook de Europese Unie in het algemeen, de burgers geeft is erg belangrijk. Hoeveel geld geven wij uit? Hoe worden de centen van de Europese burgers gebruikt? En wat is het beeld dat wij de Europese burger geven met betrekking tot de transparantie van dit beheer? Het is dus wel degelijk een politiek proces, en daarom is het uitermate belangrijk dat wij ons niet blind staren op de details met betrekking tot bepaalde landen – ofschoon wij het natuurlijk over elk land afzonderlijk moeten hebben – maar kijken naar de algemene lijnen en nagaan welke indruk wij als Europese Unie wekken.

Dit brengt mij bij de opmerking dat ook onze verslagen erg belangrijk zijn. Er is al een voorbeeld genoemd: de verbetering die wij eindelijk, na jarenlange inspanningen, tot stand hebben weten te brengen met betrekking tot het Statuut van de Leden en het statuut van de parlementaire medewerkers. Daarom wil ook ik op mijn beurt het werk van mijn collega, de heer Casaca, toejuichen. Wij hebben nu een goed resultaat op tafel liggen, waaruit blijkt dat onze verslagen belangrijk zijn, vruchten afwerpen en dus al onze aandacht verdienen.

Ik wil hieraan nog kort iets toevoegen met betrekking tot de resultaten die wij dit jaar met ons werk hebben bereikt. Ik herhaal wat de rapporteur, de heer Audy, zei, namelijk dat wij zeer zeker vooruitgang hebben geboekt maar dat deze vooruitgang niet voldoende is. Het grote probleem ligt op het terrein van de cohesie, en wat dat betreft wil ik zeggen dat wij, socialisten, aandringen op verbetering, geloofwaardigheid, efficiëntie en vereenvoudiging, zoals ook de commissaris zei. Ik geloof, mijnheer de commissaris, dat wij, als het om vereenvoudiging gaat, moeten overstappen van een evolutie naar een revolutie, niet om korte metten te

maken met cohesie, want cohesie vormt fundamenteel beleid van de Europese Unie, maar om te zorgen voor sterkere en efficiëntere cohesie.

Tot slot komt er in het verslag nog een ander belangrijk vraagstuk aan bod, namelijk het vermogen van de Europese Unie om crisissen het hoofd te bieden. Wij moeten de crisissen zelf aanpakken en mogen daarmee niet andere, intermediaire organen belasten.

Jan Mulder, *namens de ALDE-Fractie*. – Ik zou in de eerste plaats de rapporteurs willen bedanken en ook mijnheer Audy, die wat mij betreft een uitstekende rede gehouden heeft. Ook mijn dank aan de commissaris en aan de diensten van de Commissie. Zij hebben altijd een open houding tegenover het Parlement ingenomen en ik heb dat zeer gewaardeerd. Er waren zo nu en dan enige dissonanten, maar waar komt dat niet voor?

De Commissie moet volgens mij worden beoordeeld op hetgeen zij heeft gezegd aan het begin van de periode en op het huidige resultaat. Welnu - de commissaris heeft het al gezegd - de Commissie heeft bij lange na niet kunnen bereiken wat zij voor ogen had, te weten een positieve DAS. Zij is er zelfs heel ver vandaan uitgekomen en dat is een probleem. De commissaris heeft een aantal heel interessante suggesties gedaan. Het is jammer dat die suggesties aan het einde van de periode komen. Misschien ware het mogelijk geweest - ik weet het niet - als wij deze drie jaar na zijn aantreden al hadden kunnen bespreken, want er waren een heleboel interessante suggesties bij.

Wat mij betreft is de essentie nog steeds - en de commissaris heeft het er ook over gehad - het gemeenschappelijk beheer. Kunnen wij dat overlaten aan de lidstaten of niet en hoe kunnen wij de lidstaten beter controleren? Wij hebben in het interinstitutionele akkoord gezegd dat wij verklaringen op een bepaald politiek niveau willen. Dat is vertaald in het Financieel Reglement. De grote vraag is voor mij altijd geweest: is dit voldoende of niet? Ik heb daar op het ogenblik onvoldoende inzicht in. Ik dank de commissaris voor de uitvoerige rapportage die hij alsnog heeft gestuurd, maar het is voor mij niet helemaal duidelijk. Waar zijn, zoals dat heet, de *carrots* voor lidstaten die het wél goed doen en de *sticks* voor de lidstaten die het niet goed doen? Het is mij niet duidelijk en dat zou onderdeel van de politiek moeten zijn.

Ik denk dat de discussie over een positieve DAS intensief moet worden voortgezet. Het is voor de publieke opinie bepaald slecht als de situatie met steeds een negatieve DAS voortduurt.

Mogens Camre, *namens de UEN-Fractie*. – (DA) Mijnheer de Voorzitter, onze behandeling van de begroting voor 2007 toont dit jaar opnieuw aan dat er absoluut geen controle is op de omvangrijke bedragen die de lidstaten aan de EU ter beschikking stellen. De uitstekende verslagen van de Commissie begrotingscontrole beschrijven de ernstige tekortkomingen in duidelijke bewoordingen. Wat betreft cohesie schrijft de commissie dat zij uitermate verontrust is over de verklaring van de Europese Rekenkamer dat minstens 11 procent van het totale vergoedingsbedrag voor structuurbeleidsprojecten niet had mogen worden uitbetaald.

Ik erken dat het onoverzichtelijke netwerk van wetgeving en bestuurlijke organen binnen de gehele EU, in combinatie met slecht bestuur en in sommige lidstaten zelfs corruptie, het moeilijk maakt om een verantwoord financieel beleid te voeren, maar dit is en blijft onacceptabel. Er is maar één oplossing en dat geen geld meer betalen aan de EU, zodat er meteen een einde komt aan het herverdelingscircuit van de EU.

Mijn kleine thuisland, Denemarken, stelt dit jaar bijna 20 miljard Deense kronen ter beschikking aan de EU. Het zal ons nooit lukken om dit geld in te zetten voor die doeleinden waar EU-burgers behoefte aan hebben. Alleen al het feit dat gelden van de lidstaten via Brussel worden herverdeeld leidt tot een vermindering van de waarde van deze gelden en draagt bij aan een toenemend oneigenlijk gebruik van geld van belastingbetalers. De lidstaten van de EU moeten zichzelf financieren en niet de buurlanden belastingen opleggen.

Tot slot wil ik de voorzitter van de Commissie begrotingscontrole, de heer Bösch, danken voor de uitstekende manier waarop hij het werk heeft geleid, en daarnaast de rapporteurs, mijn collega's, het secretariaat van de Commissie begrotingscontrole en alle medewerkers danken voor hun uitzonderlijke betrokkenheid en voor de geweldige samenwerking.

Bart Staes, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – Ik ga mij deze keer beperken tot de begroting van het Parlement en mijn blijdschap uitspreken over het verslag van de heer Casaca, vooral over het hoofdstukje inzake het vrijwillig pensioenfonds. Wij hebben daarin een tiental paragrafen goedgekeurd en een aantal daarvan zijn oorspronkelijk amendementen van mijn hand die hier volgens mij nodig waren.

Wat er nu gebeurt met dat vrijwillig pensioenfonds is door de eurosceptici op de straatstenen gegooid. Terecht, want het is een schandaal! Het is onethisch wat er gebeurt en wij moeten daartegen optreden. Wij kunnen niet aanvaarden dat in tijden zoals deze parlementsleden eerder denken aan hun eigen inkomen dan

aan het inkomen van de burgers. Samen met de heer Ferber wil ik zeggen: inderdaad, eurosceptici, jullie zitten daar, het zijn allemaal lege stoelen. Jullie hebben op geen enkele manier tijdens deze zittingsperiode geprobeerd op constructieve wijze enige bijdrage te leveren tot het wegwerken van fouten.

Ik zou de collega's willen vragen om heel uitdrukkelijk paragraaf 105 met betrekking tot het vrijwillig pensioenfonds goed te keuren. Deze zal ervoor zorgen dat het Bureau van dit Parlement ertoe gedwongen wordt om belastinggeld niet te gebruiken om het enorme tekort aan te vullen, want dit is niet verdedigbaar. Ik roep dus alle collega's op het verslag-Casaca grotendeels te steunen en goed te keuren. Ik heb een hoofdelijke stemming aangevraagd. Iedereen moet met de billen bloot!

Véronique Mathieu (PPE-DE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, in deze tijd van economische recessie is het belangrijk dat de Europese Unie blijf blijft geven van haar solidariteit met de ontwikkelingslanden. Ik wil erop wijzen dat de Europese Gemeenschap en de lidstaten in 2007 samen 60 procent hebben bijgedragen aan de totale ontwikkelingshulp, waardoor de Europese Unie de grootste donor ter wereld is geworden.

Dankzij het Europese Ontwikkelingsfonds kunnen wij de armoede bestrijden en tegelijkertijd de economische ontwikkeling en de democratie bevorderen. Het verheugt mij derhalve dat in het kader van het tiende EOF aan de ACS-landen voor de periode 2008-2013 een budget is toegewezen van 23 miljard euro. Dit bedrag is praktisch het dubbele van het bedrag dat was toegewezen in het kader van het negende EOF.

De Rekenkamer concludeert in haar verslag dat de rekeningen van het zevende, achtste en negende EOF over het algemeen betrouwbaar, wettig en regelmatig zijn. Wij kunnen niet anders dan ons verheugen over het recordpeil van de uitvoering van overeenkomsten en betalingen in het kader van de EOF's.

Ik wil echter tevens opmerken dat wij nog het nodige moeten doen ter versterking van het monitoring- en controlesysteem, want er is nog steeds sprake van een materieel foutenniveau dat van invloed is op bepaalde transacties.

Bovendien is er te vaak sprake van een groot risico op het gebied van begrotingssteun, en ik denk dat dergelijke risico's beter geëvalueerd zouden moeten worden. In dit verband schaar ik mij achter het idee dat begrotingssteun slechts verleend zou moeten worden indien het begunstigde land in staat is de fondsen op een transparante, verantwoorde en efficiënte wijze te beheren.

Wat betreft de prioriteiten waar wij in de toekomst aan moeten werken, zou ik de integratie van het EOF in de algemene begroting van de Gemeenschap willen noemen, omdat dit de efficiëntie en de transparantie van de ontwikkelingshulp zou versterken.

Tot slot, mijnheer de Voorzitter, wil ik de rapporteur bedanken voor zijn uitstekende verslag, alsook de vertegenwoordigers van de Rekenkamer en alle medewerkers van de Commissie die ter plaatse uitstekend werk hebben verricht. Het spreekt vanzelf dat ik het betreurt dat de Raad, met name het Tsjechische voorzitterschap, niet aanwezig is.

Edit Herczog (PSE). - (HU) Het Europees Parlement heeft in deze zittingsperiode controle uitgeoefend op het financieel beleid van steeds meer agentschappen, zoals de heer Fjellner al zei. De constructieve dialoog die tijdens de controle is ontstaan tussen het Parlement, de agentschappen en de Europese Rekenkamer heeft geleid tot toenemende transparantie en grotere beheersdiscipline. In de huidige moeilijke economische en financiële situatie is het belang van controlewerkzaamheden groter dan ooit.

Terugkijkend op de periode die achter ons ligt, is het bevredigend dat we tijdens de begrotingscontrole niet alleen conformiteit of het gebrek daaraan hebben vastgesteld, maar ook adviezen voor de toekomst hebben kunnen geven aan de gecontroleerde instellingen, die op hun beurt hebben geprobeerd daar een gepast gevolg aan te geven. Ik vind het belangrijk en steun het ook dat de agentschappen niet alleen in absolute termen worden beoordeeld, maar dat we ook hun individuele ontwikkeling onderzoeken. Ik ben er met name voorstander van dat ook in de nieuwe lidstaten agentschappen worden opgericht om het werk van de Europese Unie dichter bij de mensen te brengen. We zijn het in bijna alles eens met de heer Fjellner en morgen zal het definitieve oordeel worden geveld.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, waarde collega's, het verslag-Audy – hartelijk dank aan de rapporteur – betekent een echte vooruitgang, omdat het innovatieve elementen bevat, te weten *naming* en *shaming* – een mijlpaal in de begrotingscontrole. Gerichte kritiek in plaats van algemene beschuldigingen. Dat juist de socialistische fractie nu terugkrabbelt en de waarheid probeert te verdoezelen, is een schande, waarmee ze onze controletaken een slechte dienst bewijst. Onze geloofwaardigheid staat op het spel, en ik roep mijn collega's op dat niet toe te laten.

Een opmerking over onze grootste zorgenkinderen Roemenië en Bulgarije. Het falen van de Commissie bij de voorbereiding van de toetreding wordt hier het meest duidelijk. We zijn veel geld kwijtgeraakt. De Commissie heeft lange tijd toegekeken en pas in 2008 middelen bevroren – voor Bulgarije inmiddels ruim één miljard euro, voor Roemenië ongeveer 142 miljoen euro. Door het bevriezen van middelen los je de problemen echter niet op. Het samenwerkings- en toetsingsmechanisme, waarvoor de voorzitter van de Commissie zelf de verantwoordelijkheid op zich neemt, is een papieren tijger, en de voortgangsverslagen zijn hun naam niet waard. In het verslag-Audy worden voorstellen gepresenteerd hoe het beter kan. De Europese Commissie heeft het Parlement misleid over de vraag of deze landen klaar waren voor toetreding tot de Unie, en eigenlijk zou de commissaris voor uitbreiding daaruit zijn conclusies moeten trekken. Het gaat er ons echter om hoe we met toekomstige toetredingen omgaan, en daarom blijft dit onderwerp op de agenda staan.

Onze fractie zal de Commissie kwijting verlenen, maar ik persoonlijk zal de Commissie kwijting weigeren. Helaas is bij de Commissie het enthousiasme voor hervormingen, dat het afgelopen jaar weer even oplaaide, inmiddels verdwenen. De fraudebestrijding staat stil, over preventie wordt niet gerept, meer ethiek is ongewenst, enzovoort. De Commissie en met name commissaris Kallas moeten zich één ding goed realiseren: als lid van de nieuwe Commissie ben je nergens zonder de steun van het Parlement.

Siim Kallas, vicevoorzitter van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mijn dank aan de leden van dit Parlement voor hun opmerkingen. Ik kan niet anders zeggen dan dat ik onze samenwerking gedurende deze vijf kwijtingprocedures erg aangenaam en fijn vond. Het was telkens weer een lastige klus, die we constructief en zeer professioneel hebben geklaard. Mijn dank dus voor deze bijdrage aan het complexe kwijtingsverhaal.

Ik heb slechts twee opmerkingen. Tegen de heer Liberadzki zou ik willen zeggen dat de EOF-rekeningen in februari 2009 succesvol naar het ABAC zijn verhuisd. We hebben het onderwerp ter sprake gebracht, maar dit is inmiddels gebeurd.

Jan Mulder kwam met de terechte vraag waarom deze ingrijpende voorstellen zo laat komen. Dit soort voorstellen heeft al gauw zo'n vier jaar nodig om tot rijping te komen. In Europa duren dingen nu eenmaal lang, en in dit geval proberen we gebruik te maken van alle mogelijkheden in het kader van ons actieplan, omdat we ons realiseren dat doortastend optreden nodig is om dit probleem voor eens en voor altijd op te lossen.

Mijns inziens is het dus nog niet te laat, maar ik vind het wel jammer dat het zo lang heeft moeten duren.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Mijnheer de Voorzitter, geachte commissaris, ik zal mijn toespraak kort houden. Bij de belangrijkste conclusies van het verslag-Audy over het verlenen van kwijting aan de Europese Commissie wordt in paragraaf 4 vermeld dat hij van mening is dat de Commissie niet serieus genoeg te werk is gegaan bij de toetreding van Roemenië en Bulgarije en dat verklaringen over de staat van voorbereiding van de twee kandidaat-lidstaten misleidend waren. Verder betreurt hij dat deze misleidende informatie heeft geleid tot de huidige situatie waarin Cohesiefondsen beschikbaar zijn gesteld aan lidstaten met niet-functionerende bestuurlijke en juridische systemen, en dat de publieke opinie en het Parlement misleid zijn door deze actie, hetgeen schadelijk is geweest voor de reputatie van de Europese Unie.

Ik wil mijn collega-afgevaardigden, de heer Jørgensen en de heer Casaca, bedanken voor het indienen van dit amendement en de andere afgevaardigden die er in de Begrotingscommissie mee hebben ingestemd om deze argumenten toe te lichten. Ik ben namelijk van mening dat zowel Roemenië als Bulgarije wel degelijk over functionerende bestuurlijke en juridische systemen beschikken. De systemen zijn wellicht niet gebaseerd op de parameters die zij zouden moeten hebben, maar zij functioneren wel. Er is mijns inziens ook geen sprake geweest van misleiding van de publieke opinie, en al helemaal niet van het Parlement en de Commissie.

Jean-Pierre Audy, rapporteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik vind dat de zaak van Roemenië en Bulgarije een debat waard is, maar wij hebben hier wel te maken met een zeer ernstige situatie.

Wat de conclusies betreft wil ik de rapporteurs van de fracties en alle sprekers bedanken, met name de Commissie begrotingscontrole. Ik wil over een paar zaken nog iets zeggen.

Ten eerste is er in de begroting geen sprake van fraude. Ten tweede hebben we te maken met veel fouten, en wel om twee redenen. De eerste is dat onze voorschriften te complex zijn, en daarom vinden de eindbegunstigden het moeilijk deze toe te passen en maken zij fouten, die niet zo ernstig zijn. De tweede reden is dat de Europese Rekenkamer een te lage foutentolerantie hanteert: 2 procent voor alle sectoren; de auditmethoden in hun huidige vorm moeten worden herzien.

Welnu, het schijnt slecht te gaan, maar dat komt doordat wij allen verantwoordelijk zijn. De Commissie is verantwoordelijk omdat zij niet haar belofte heeft gehouden. Hartelijk dank, commissaris, dat u de voorstellen voor de volgende zittingsperiode onder de loep hebt genomen. De Raad is verantwoordelijk omdat hij blijkt geeft van desinteresse: hij geeft niet thuis. De lidstaten zijn verantwoordelijk omdat zij de voorschriften niet streng genoeg toepassen. De Europese Rekenkamer is verantwoordelijk omdat zij haar auditmethoden, met name de significantieniveaus, tegen het licht moet houden; het is de verantwoordelijkheid van deze kamer en niet van de Commissie of het Parlement om de fouttoleranties vast te stellen. Het Parlement is verantwoordelijk omdat het duidelijk moet zijn ten aanzien van de bestaande onvolkomenheden en hervormingen moet accepteren.

Kortom, ik vind dat wij een aantal gedeelde verantwoordelijkheden hebben. Aan het einde van deze zittingsperiode wordt de balans opgemaakt. Welnu, wij hopen en bidden dat deze hervorming plaatsvindt opdat wij bij de volgende financiële vooruitzichten eindelijk een gunstige betrouwbaarheidsverklaring verkrijgen. Wij hopen tevens dat het Parlement in geval van een ongunstige betrouwbaarheidsverklaring tegen zal stemmen, zodat er sprake is van politieke overeenstemming tussen de organen die beslissingen moeten nemen over de begrotingscontrole.

VOORZITTER: GÉRARD ONESTA

Ondervoorzitter

Herbert Bösch, *rapporteur voor advies van de Commissie begrotingscontrole*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, aan mij de eervolle taak om een woord van dank te richten tot de rapporteurs, die veel werk hebben verzet en goede verslagen hebben gepresenteerd – over één daarvan zullen wij morgen debatteren – en tot het uitmuntende secretariaat dat ons de afgelopen jaren terzijde heeft gestaan. Ik kan onze opvolgers alleen maar zulke medewerkers toewensen.

Mijnheer de Voorzitter, er is iets anders dat ik niet begrijp. In de nieuwsbrief van de plenaire zitting van 21-24 april komen weliswaar de belangrijke verslagen over de immuniteit van Parlementsleden aan bod, maar wordt met geen woord gerept over de kwijting voor het begrotingsjaar 2007. Als wij als Parlement onze rechten niet uitoefenen, wie moet onze rechten dan bij het brede publiek verdedigen en ons serieus nemen en op 7 juni gaan stemmen, als we zo omgaan met het belangrijkste recht dat dit Parlement heeft? Namelijk het recht om te controleren hoe de ruim 100 miljard euro in 2007 zijn uitgegeven.

Als we het niet over feiten hebben, dan moeten we het maar over geruchten hebben. Collega Ferber heeft het al ter sprake gebracht. Europa moet op feiten gestoeld zijn, en we hebben de samenwerking en de constructieve ideeën nodig die we de afgelopen jaren hebben ontwikkeld. Geen wonder dat we juist aan het einde van deze periode eigenlijk de meeste creativiteit en de grootste duidelijkheid in deze periode aan de dag hebben gelegd. Ten dele ligt dit aan de betrokken personen, die ik wil feliciteren, maar ook aan het feit dat ons nu verschillende dingen duidelijk zijn geworden, namelijk wat controle uiteindelijk betekent voor de Europese belastingbetaler.

We zouden moeten weten dat het niet bij dit ene jaar 2007 blijft. Natuurlijk zijn we ons ervan bewust dat er fouten zijn gemaakt, die we gedeeltelijk hebben rechtgezet. Ik ben erg dankbaar voor wat Costas gezegd heeft. We hebben in deze periode een statuut van de medewerkers gecreëerd. Een paar jaar terug kregen we daarvoor nog op ons dak. We hebben een statuut van de leden gecreëerd. Ook dat werd ons niet in dank afgenomen. Er valt vast nog wel het een en ander aan te verbeteren, maar ook als leden van de Commissie begrotingscontrole mogen we niet vergeten: niet alles kan à la carte naar Duits, Portugees, Oostenrijks of Spaans model worden vormgegeven. We hebben een Europees model nodig. Dat is soms nogal lastig en zeker in verkiezingstijd zo nu en dan ook moeilijk te realiseren. Ik ben iedereen dankbaar die de verleiding van de komende verkiezingsstrijd heeft kunnen weerstaan en heeft gezegd: we houden ons aan de feiten, en we zijn ook bereid deze feiten uit te leggen aan onze kiezers.

Mijnheer Kallas, ik wil nog een punt toevoegen, omdat dit ook bij de kwijting-Audy – waar ik zeer naar uitkijk – nog ter sprake zal komen. Het gaat om veronderstelde bankkosten. De Commissie blijft al jaren in gebreke met de berekening van het bruto binnenlands product van de Europese Unie, om het bni volgens afspraak een solide ondergrond te verschaffen. Dat kost verschillende lidstaten vele miljoenen euro's. Wij hebben hierover gedebatteerd. Ik hoop dat u of uw opvolgers dit punt zullen afhandelen.

Mijnheer de Voorzitter, ik ben mijn commissie zeer erkentelijk voor haar uitstekende bijdrage. U weet dat we morgen zullen adviseren geen kwijting te verlenen. Ik ben blij de voorzitter van deze commissie te zijn. Dank u wel.

Christofer Fjellner, *rapporteur*. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, er wordt veel “dank u wel” gezegd, maar ik wil toch van de gelegenheid gebruik maken om onze eminente voorzitter, de heer Bösch, te bedanken. Ik vind dat hij de commissie de voorbije twee en een half jaar op een fantastische manier heeft geleid.

Hoewel er niet zo veel werd gedebatteerd over mijn verslagen inzake kwijting voor de agentschappen, hoop ik dat alle collega's ervoor zullen kiezen om ze te steunen, ongeacht hoe ze in de commissie hebben gestemd of wat ze eerder te kennen hebben gegeven. Het is belangrijk dat het Parlement in deze kwesties één blok vormt.

Omdat dit een gecombineerde behandeling van alle verslagen is, zou ik een ander verslag dan mijn eigen verslagen van commentaar willen voorzien. Ik ben namelijk erg ingenomen met het verslag van de heer Casaca, dat volgens mij erg goed is, met name paragraaf 105, waarin we zeggen dat het Parlement geen extra geld ter beschikking zal stellen voor het dekken van de verliezen van het vrijwillig pensioenfonds voor leden van het Europees Parlement. Ik weet dat velen deze paragraaf erg controversieel vinden, maar voor mij is dit in ieder geval vanzelfsprekend. Velen hebben jarenlang kritiek op dat fonds geuit. Ik zou willen zeggen dat ik het fonds op zich eigenlijk een schandaal vind. We worden momenteel allemaal getroffen door de wereldwijde financiële crisis. In een tijd waarin gewone mensen getroffen worden door lagere pensioenen, mogen politici niet hun eigen hachje redden door meer geld van de belastingbetaler te gebruiken voor hun eigen pensioen.

Ik hoop dat diegenen die het in dit Parlement voor het zeggen hebben die boodschap in hun oren knopen en het fonds niet met meer belastinggeld spekken. We moeten er juist een eind aan maken, en wel zo snel mogelijk.

De Voorzitter. – De gecombineerde behandeling is gesloten.

De stemming vindt donderdag 23 april 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), *schriftelijk*. – (ES) De Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken heeft verzocht om kwijting te verlenen aan de Commissie, alsook aan de vijf communautaire agentschappen die onder haar bevoegdheden vallen.

Onze commissie is echter verontrust over het lage uitvoeringspercentage van de betalingskredieten in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, in vergelijking met 2006 (60,41 procent in 2007, en 86,26 procent in 2006).

Niettemin zijn wij ons ervan bewust dat de verantwoordelijkheid hiervoor niet zozeer bij de Commissie ligt als wel bij de lidstaten, en dat de lage uitvoering vooral te wijten is aan de goedkeuring, in mei en juni 2007, van de fondsen die zijn opgenomen in het kader van de solidariteit en het beheer van de immigratiestromen, en aan de vertragingen in de uitvoering van andere speciale programma's (bijvoorbeeld het programma “civiel recht en informatie”, en het programma inzake de preventie van drugsverslaving).

Zoals ik al zei, heeft de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken geadviseerd kwijting te verlenen aan:

- het Bureau voor de grondrechten,
- het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving in Lissabon,
- Frontex,
- Eurojust, en
- CEPOL.

Wat deze twee laatste agentschappen betreft zou ik de aandacht willen vestigen op de volgende punten:

- we hopen dat Eurojust het buitensporig hoge aantal kredietoverdrachten (*carry-overs*) zal beperken, en dat het de manier om de contracten te gunnen zal standaardiseren, zoals het bureau zelf stelt;
- ondanks de kritische opmerkingen die onze commissie over CEPOL gemaakt heeft, zijn wij toch niet van oordeel dat het verlenen van kwijting voor dit agentschap moet worden uitgesteld. Voor zover wij hebben

kunnen vaststellen, heeft de directeur van CEPOL intensief samengewerkt met de Commissie begrotingscontrole, en doet hij wat nodig is om de tekortkomingen in de uitvoering te corrigeren.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), schriftelijk. – (DE) Nog steeds wordt ongeveer 80 procent van de EU-middelen door de lidstaten beheerd en uitgegeven. En nog steeds zijn er onbeantwoorde vragen en onregelmatigheden bij de omgang met Europese middelen. De Europese Rekenkamer heeft in haar jaarlijkse auditverslagen al veertien keer op een rij de wettigheid en regelmatigheid van de financiële verrichtingen van de EU niet bevestigd. De volledige publicatie en controle van de EU-uitgaven is essentieel. De ministers van Financiën van de lidstaten moeten voor alle ingezette EU-middelen een nationale betrouwbaarheidsverklaring overleggen.

20. Communautair kader voor nucleaire veiligheid (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0236/2009) van de heer Hökmark, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, over het voorstel voor een richtlijn van de Raad (Euratom) houdende instelling van een communautair kader voor nucleaire veiligheid (COM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS)).

Gunnar Hökmark, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat we wel mogen stellen dat ons energiebeleid een nieuw tijdperk ingaat, waarin het energiebeleid moet passen binnen het beleid voor het tegengaan van klimaatverandering, en tegelijkertijd moet worden gekoppeld aan een beleid voor energiezuikerheid. Deze drie onderdelen – energiebeleid, klimaatbeleid en energiezuikerheid – moeten hand in hand gaan.

Mijns inziens geeft dit aan hoe belangrijk kernenergie is. We moeten ervoor zorgen dat de bestaande kerncentrales zo veilig mogelijk werken, maar ook zorgen voor duidelijke regels zodat toekomstige kerncentrales in de Europese Unie zo veilig mogelijk zijn.

Daarvoor moeten we niet alleen de burgers van de Unie rijp maken voor meer kernenergie. Volgens mij is er in de Europese Unie veel en steeds meer steun voor kernenergie, en moeten wij allen de verantwoordelijkheid hiervoor nemen. Ik respecteer dat mensen hun twijfels hebben of tegen kernenergie zijn, maar welke visie we ook hebben, we zullen het er allemaal over eens zijn dat de regels met betrekking tot de bestaande kernenergie zo veilig mogelijk moeten zijn.

Vanuit dit oogpunt wil ik het verslag over een communautair kader voor nucleaire veiligheid presenteren. Dit is gegrond op een rechtsgrondslag, en in de commissie is overleg gevoerd over de vraag of alle procedures zijn gevolgd. De Commissie juridische zaken heeft in een brief aan de Commissie industrie, onderzoek en energie gezegd dat de groep deskundigen een nieuw advies moet uitbrengen als het een nieuw voorstel betreft. Net als de meeste leden van de commissie ben ik van mening dat het voorstel waar we in de Europese Unie bijna zeven jaar aan hebben gewerkt een herzien voorstel is. Het is gewijzigd vanwege een advies van de groep deskundigen en een advies van het Parlement, en ik vind dat we nu knopen moeten doorhakken. Ik hoop dat de Raad dit voorjaar een besluit neemt.

Als we dat niet doen en het proces vertragen, zullen er nieuwe kerncentrales worden ontworpen en gebouwd zonder dit Gemeenschapskader. We moeten dus nu handelen. Zij die dit proces proberen tegen te houden omdat ze tegen kernenergie zijn, voorkomen daarmee dat er een Gemeenschapskader komt met zo veilig mogelijke regels.

Ik heb in mijn verslag drie dingen proberen te doen: allereerst een duidelijke structuur te verschaffen van de verantwoordelijkheden van lidstaten en regeringen, vergunninghouders en nationale regelgevers. Ten tweede heb ik getracht duidelijk te maken dat de nationale regelgevers onafhankelijk zullen zijn, en heb ik de eisen voor nationale regelgevers aangescherpt, wat wil zeggen dat zij moeten kunnen handelen als zij enig risico ontdekken bij een kerncentrale die niet aan de veiligheidsvoorschriften voldoet.

Ten derde hebben we de regels van de IAEA als bindende voorschriften in de bijlage opgenomen, waardoor het Gemeenschapskader duidelijk, streng en bindend is, en daarmee wil ik mijn betoog afsluiten.

Andris Piebalgs, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, zoals de rapporteur al zei, is nucleaire veiligheid een absolute prioriteit voor de Europese Unie, en ik wil de rapporteur bedanken voor een sterk, duidelijk en uitgebreid verslag.

Aangezien het gebruik van kernenergie in de Europese Unie een feit is en een feit zal blijven, en nucleaire veiligheid geen nationale grenzen kent, hebben we een Gemeenschapsbreed kader nodig dat kernenergie in de Europese Unie veilig moet maken en houden en voor continue vergroting van de veiligheid moet zorgen.

Dit is het oogmerk van het herziene voorstel voor een richtlijn waarin een Gemeenschapskader voor nucleaire veiligheid wordt gecreëerd. Het belangrijkste doel van het voorstel is bindende wetgeving op te stellen, de enige oplossing die garanties biedt dat toezeggingen uit politiek en industrie om de nucleaire veiligheid continu te vergroten worden gevolgd door concrete maatregelen. Deze 'safety fundamentals' van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) en de verplichtingen uit hoofde van het verdrag inzake nucleaire veiligheid vormen de kern van de richtlijn. Hun omzetting in bindende Gemeenschapswetgeving zou rechtszekerheid bieden.

Voorts wordt met het voorstel beoogd ervoor te zorgen dat nationale regelgevende instanties die zijn belast met nucleaire veiligheid onafhankelijk zijn van welk besluitvormingsorgaan van de overheid of van welke andere organisatie dan ook die een belang zou kunnen hebben bij nucleaire aangelegenheden. Zij kunnen al hun aandacht daarom richten op de veiligheid van installaties.

Met het voorstel moet de rol van regelgevende instanties worden vergroot door ervoor te zorgen dat de lidstaten hen voorzien van voldoende bevoegdheden, competentie, mankracht en financiële middelen om hun taken uit te voeren.

In het herziene voorstel worden de resultaten van het raadplegingsproces, dat in 2004 van start is gegaan met de werkgroep inzake nucleaire veiligheid van de Raad, meegenomen. Vóór de aanneming is over het voorstel overleg gevoerd met de Groep Europese regulators nucleaire veiligheid en in andere fora. De essentie van het advies van de wetenschappelijke groep van deskundigen, waarnaar in artikel 31 van het Euratom-Verdrag wordt verwezen, komt hierin tot uitdrukking, en het huidige voorstel inzake nucleaire veiligheid is een tweede herziening van het regionale voorstel inzake nucleaire veiligheid. Krachtens artikel 31 van het Euratom-Verdrag hoeft een herzien voorstel niet opnieuw te worden voorgelegd aan de wetenschappelijke groep van deskundigen. Daarnaast heeft de nauwe samenwerking met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie gezorgd voor consistentie met internationale praktijken.

De Commissie stemt in met de meeste van de voorgestelde amendementen die haar standpunt ondersteunen. In het verslag wordt de plicht van de lidstaten om de 'safety fundamentals' van de IAEA en de bepalingen van het Verdrag inzake nucleaire veiligheid te respecteren duidelijk onderstreept, en wordt gepoogd de rol van de regelgevende autoriteiten op nucleair gebied te versterken en hun onafhankelijke rol in de besluitvorming te garanderen.

Ik heb er daarom alle vertrouwen in dat de Raad het standpunt van het Parlement zal meewegen wanneer hij werkt aan het verbeteren en verduidelijken van de doelstellingen van de richtlijn.

Rebecca Harms, rapporteur voor advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, het Parlement heeft eigenlijk helemaal geen stem in deze aangelegenheid: het wordt geraadpleegd en laat zich gebruiken als instrument bij de voorbereiding van een richtlijn die niet zal bijdragen aan meer veiligheid in de kernenergiesector, maar de situatie van onveiligheid laat voortduren. Deze richtlijn is niet relevant voor alle bestaande kerncentrales in de Europese Unie. Deze richtlijn is evenmin relevant voor projecten met een hoog risico, die momenteel in Bulgarije, Slowakije en Roemenië worden gepland. Zij speelt daarbij zelfs geen enkele rol.

Deze richtlijn zal ook wanneer zij van kracht wordt, namelijk bij toekomstige plannen die nog niet van start zijn gegaan, niet de op dit moment hoogste beschikbare wetenschappelijke en technische normen vastleggen, maar adviseert het aanhouden van principes.

Ik vraag me af waarom wij als Parlement ons tijdens deze schijnvertoning zo laten gebruiken; dit dient in elk geval niet de veiligheid van onze burgers.

Herbert Reul, namens de PPE-DE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, waarde collega's, het is een verstandig besluit en een verstandig voorstel dat het Parlement eraan bijdraagt de regelgeving in Europa op één lijn te krijgen en meer veiligheidsvoorschriften te realiseren. Dat is onze plicht.

Collega Harms, u kunt niet enerzijds steeds meer veiligheid in de nucleaire sector verlangen en erover klagen dat nucleaire technologie onvoldoende beveiligd is, en anderzijds elke kans aangrijpen om besluiten met dat oogmerk in het Parlement tegen te houden. Je kunt niet klagen over het feit dat het Europees Parlement zich

met dit onderwerp bezighoudt, en tegelijkertijd ontevreden zijn en zeggen dat nucleaire technologie niet veilig genoeg is.

We hebben vandaag onze plicht gedaan. We doen er wat aan, we proberen in heel Europa minimale veiligheidsnormen te bereiken, en we proberen ook te bereiken dat nucleaire technologie als een van meerdere mogelijkheden in de energiemix wordt bestendig en ondersteund – we hebben dit hier al in andere besluiten met grote meerderheid vastgelegd. Daarvoor moeten we ook antwoord geven op de volgende vraag: hoe staat het met de veiligheid? We moeten hierop een antwoord geven, in plaats van er steeds alleen maar om te vragen.

Dit voorstel ligt nu ter tafel, en ik hoop dat er morgen een meerderheid voor te vinden is.

Edit Herczog, *namens de PSE-Fractie.* – (HU) Morgen sluiten we een uitermate belangrijk debat af met de stemming over dit voorstel, waardoor zonder twijfel de veiligheid en het gevoel van veiligheid van de Europese burgers zal toenemen. Het doel is niet om een oplossing te vinden, maar om vooruitgang te boeken ten opzichte van de huidige situatie. Ik heb zonder meer het gevoel dat het opstellen van communautaire regelgeving een belangrijke stap voorwaarts is voor nationale wetgeving. Daarom verlenen we onze volledige steun aan de door de Commissie ingediende richtlijn en het verslag van de heer Hökmark. Met onze amendementen hebben we gestreefd naar verdere verbetering. Ik vind dat de Europese burgers het verdienen dat we vooruitgang boeken op het gebied van atoomenergie, waaruit overigens 32 procent van hun elektriciteitsvoorziening bestaat. Laten we dit dan ook samen doen!

Anne Laperrouze, *namens de ALDE-Fractie.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijn fractie ondersteunt het doel van deze richtlijn volledig, namelijk het instellen van een communautair kader teneinde de continue verbetering van de veiligheid van nucleaire installaties in de Europese Unie te waarborgen en te handhaven.

Ons Parlement heeft er steeds op gehamerd dat er op communautair niveau dringend duidelijke en strenge wetgeving moet worden ingevoerd en concrete maatregelen moeten worden genomen ten aanzien van de nucleaire veiligheid, het beheer van radioactieve afvalstoffen en de ontmanteling van kerninstallaties.

Tijdens onze debatten hebben wij onder andere de kwestie van opleiding en kennis behandeld. Het is van essentieel belang voor Europa, dat over nucleaire deskundigheid beschikt, die kennis te behouden, met name door ervoor te zorgen dat veiligheidsinspecteurs voor nucleaire installaties worden opgeleid en gekwalificeerd.

Tot slot stemt het mij tevreden dat de Commissie industrie, onderzoek en energie een amendement op de wetgevingsresolutie heeft goedgekeurd waarin de Europese Commissie wordt opgeroepen de groep van deskundigen overeenkomstig artikel 31 van het Euratom-Verdrag te raadplegen.

Ik herhaal: wij eisen transparantie en wij willen een duidelijke en strenge wetgeving. Tot slot wil ik onze rapporteur, de heer Hökmark, nog bedanken.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte dames en heren, ik juich het onderhavige voorstel toe. Mijn dank aan commissaris Piebalgs, en ook commissaris Palacio, die vóór u heeft ingezien dat veiligheid belangrijk is. Naar mijn mening is het belangrijk de onafhankelijkheid van de nationale regelgevingsinstanties te verbeteren.

Als in de overige landen iedereen zo onafhankelijk zou zijn als de regelgever in Frankrijk, zou dat al een grote vooruitgang zijn. Natuurlijk zou het nog beter zijn als we voor de hele EU een regelgevende instantie zouden hebben die bevoegd zou zijn om na een *peer review* gevaarlijke kerncentrales van het netwerk uit te sluiten. Bovendien is het belangrijk dat we strenge, bindende veiligheidsnormen hebben en stillegging door de Europese regelgevende instantie garanderen.

Veiligheid en beveiliging spelen een uiterst belangrijke rol in de volksgezondheid en krijgen dan ook onze volledige steun. Hier moeten we in de toekomst meer aan doen.

Atanas Paparizov (PSE). – (BG) Ik wil ook van de gelegenheid gebruik maken om het belang te onderstrepen van het voorstel van de Commissie voor een kaderrichtlijn inzake nucleaire veiligheid. Ik ben van mening dat dit document een goede basis vormt voor bindende regelgeving in de Europese Unie over dit onderwerp. Verder geeft het alle landen, ook de landen die tegen het gebruik van nucleaire energie zijn, de zekerheid dat de nucleaire energie die in de Europese Unie geproduceerd wordt, veilig is.

Ik wil beklemtonen dat ik blij ben met de aangenomen amendementen die ik had ingediend met betrekking tot een meer specifieke bepaling van het toepassingsgebied van de richtlijn, het garanderen van een regelmatige

uitwisseling van beste praktijken tussen lidstaten en een duidelijkere toewijzing van de verantwoordelijkheden aan landen, vergunninghouders en de regelgevingsinstantie.

Deze richtlijn laat opnieuw zien dat elke lidstaat over zijn eigen energiemix mag beslissen, zelfs als daar nucleaire energie onder valt, die minder CO₂-uitstoot veroorzaakt en gunstig is voor het milieu.

Andris Piebalgs, *lid van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, eerder al werd er terecht op gewezen dat met dit voorstel wordt beoogd een communautair kader te scheppen. Dit was geen gemakkelijke taak. We hebben ons hierbij gebaseerd op de West-Europese Associatie van kernregulators (WENRA) en op de ervaring van de Europese Groep op hoog niveau voor nucleaire veiligheid en afvalbeheer. Ook hebben we samengewerkt met de Raad, die al in 2003 overleg heeft gevoerd over min of meer dezelfde voorstellen.

Mijns inziens hebben we op dit moment een goede balans gevonden; volgens mij wordt de Europese burgers hiermee duidelijk gemaakt dat er een communautair kader is. Dit kader zal in de loop van de tijd zeker nog verder worden ontwikkeld, maar ik ben erg blij met het verslag van de heer Hökmark omdat het voorstel wordt versterkt zonder de benodigde balans te verstoren. De nationale regelgevende instanties zijn verantwoordelijk voor de veiligheid van de centrales in eigen land. Dit zijn uitermate gevoelige kwesties, waar we niet aan voorbij kunnen en mogen gaan, maar we moeten de normen voor nucleaire veiligheid wel blijven verbeteren. Deze richtlijn biedt ons de kans daartoe.

Gunnar Hökmark, *rapporteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen denk ik dat het belangrijk is om op te merken dat niemand tegen het vergroten van de veiligheid en het versterken van de veiligheidsregels zou moeten zijn. Er moet geen neiging bestaan om, alleen omdat iemand niet van kernenergie houdt en tegen het gebruik ervan is, het belang van de regels die we nodig hebben te bagatelliseren.

In die zin is het denk ik een stap voorwaarts dat we een communautair kader hebben, want dat zorgt voor consistentie en transparantie en geeft ons de kans om onze gemeenschappelijke ontwikkeling naar een hoger plan te tillen. Deze richtlijn is echt van toepassing op de bestaande centrales, want de richtlijn vergroot het belang en de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties, wat van cruciaal belang is, en plaveit voor ons de weg om steeds hogere eisen te stellen en als het ware een 'race naar de top' op het gebied van veiligheid te organiseren.

Laten we eerlijk zijn. Ook in de toekomst zullen we kernenergie hebben, wat we hier met zijn allen ook besluiten. In mijn opvatting is het belangrijk dat we de fundamenteen leggen voor de bouw van meer kerncentrales. Die moeten geloofwaardig zijn en het publiek moet ze geloofwaardig vinden, maar nog belangrijker is dat er bij het beheer van kernenergie voor substantiële, werkelijke veiligheid moet worden gezorgd, zoals dat bij alles wat we doen het geval moet zijn.

De huidige regels zijn goed en sterk, maar we maken ze consistenten en dat is een stap vooruit. Ik wil u bedanken voor uw samenwerking en voor het debat. Ik denk dat we een beter resultaat hebben bereikt en ik hoop dat de Raad naar ons zal luisteren.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

John Attard-Montalto (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik wil aandacht vragen voor de milieusituatie van de baai van Marsaxloqq. De meest pittoreske baai van Malta is de vernieling in geholpen toen er een elektriciteitscentrale werd gebouwd. Dit had gevolgen voor de gezondheid van de bewoners van de regio en met name voor de inwoners van Marsaxloqq. Nu is er in deze baai een verbrandingsinstallatie gepland en zullen de inwoners van deze regio opnieuw in een nachtmerrie belanden. Bovendien is er een gezondheidsrisico dat niet kan worden ingeschat.

Toen ik de advocaat was in een zaak waarin werd geprobeerd de bouw van een elektriciteitscentrale bij de baai tegen te houden, lukte het me om te bewijzen dat niet alle uitstoot door de atmosfeer werd opgenomen. Een deel bleek te zwaar om te verdampen en sloeg neer bij de centrale. Op tegels op open plaatsen waren duidelijk roestkleurige vlekken te zien. Het bleek dat die vlekken het gevolg waren van de uitstoot. Hoe zal de situatie worden wanneer de uitstoot door de bouw van een verbrandingsinstallatie alleen maar zal toenemen?

Vladimir Urutchev (PPE-DE), schriftelijk. – (BG) Na bijna zes jaar uitstel staat de EU nu op het punt een richtlijn inzake nucleaire energie aan te nemen, een belangrijk beleidsdocument voor nucleaire energie in Europa die gebruikt wordt om bijna een derde van alle elektriciteit in de EU op te wekken.

De lidstaten hebben het exclusieve recht om zelf te beslissen of zij nucleaire energie willen gebruiken. Voor zowel de landen die voor als de landen die tegen deze vorm van energie zijn, is het van belang dat de hoogste veiligheidsnormen voor nucleaire energie in acht worden genomen.

Ik ben voor het opnemen van de fundamentele veiligheidsbeginselen van de IAEA als bijlage bij de richtlijn. Zo wordt gewaarborgd dat de beste ontwikkelingen op het vlak van nucleaire veiligheidsnormen een integraal onderdeel worden van de Europese wetgeving, waaraan de lidstaten zich moeten houden.

Door het ontbreken van algemeen goedgekeurde nucleaire veiligheidsvereisten in de EU kwam het niet zo lang geleden bij een aantal toetredende landen voor dat zij ten aanzien van nucleaire energie politieke oplossingen opgelegd kregen die niet overeenstemmen met de huidige EU-doelstellingen voor de strijd tegen de klimaatverandering en de energievoorzieningszekerheid.

In deze tijd waarin er in de EU meerdere nieuwe kerncentrales in aanbouw of gepland zijn, is een snelle goedkeuring van de richtlijn inzake nucleaire veiligheid niet alleen gerechtvaardigd, maar ook vereist als garantie voor de veiligheid van de burgers en om hen gerust te stellen.

21. De uitdagingen van ontbossing en aantasting van bossen aangaan om de klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit aan te pakken - Verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

- de verklaring van de Commissie over het aangaan van de uitdagingen van ontbossing en aantasting van bossen om de klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit aan te pakken; en

- het verslag (A6-0115/2009) van mevrouw Lucas, namens de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen (COM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)).

Stavros Dimas, lid van de Commissie. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, 20 procent van de mondiale broeikasgasuitstoot wordt veroorzaakt door ontbossing. Daarom is met het oog op de klimaatverandering de strijd tegen ontbossing een zeer belangrijke prioriteit. Daarmee wordt echter tegelijkertijd bijgedragen aan de verwezenlijking van andere belangrijke doelstellingen, zoals de uitroeiing van armoede en het tegengaan van het verlies aan biodiversiteit – de andere grote milieudreiging voor onze planeet.

Ontbossing is uitgeroepen tot een van de hoofdthema's in de internationale onderhandelingen over zowel klimaatverandering als biodiversiteit. Om beleid op dat gebied te bevorderen heeft de Europese Commissie in oktober 2008 een mededeling gepubliceerd, die in december 2008 geheel door de Raad werd overgenomen. In deze mededeling is sprake van ontbossing en aantasting van bossen in de ontwikkelingslanden en wordt onder meer voorgesteld een financieringsmechanisme op te zetten om stimulansen te kunnen bieden voor de instandhouding van bestaande bossen.

Dit voorstel is reeds aan de orde gesteld in de lopende internationale onderhandelingen over klimaatverandering en wordt daar verder uitgewerkt. In haar mededeling erkent de Commissie eveneens dat de Europese beleidsvormen op zowel intern als extern vlak indirect een weerslag kunnen hebben op de mondiale bosbestanden. Daarom heeft de Commissie zich op concrete wijze ertoe verbonden om de samenhang van de Europese beleidsvormen te versterken.

In de mededeling worden onder meer de volgende maatregelen voorgesteld:

- onderzoek naar de gevolgen van de consumptie van ingevoerde producten in de Europese Unie die de ontbossing kunnen doen toenemen;

- voortzetting van het beoordelingsproces met betrekking tot de samenhang in het ontwikkelingsbeleid, die nodig is om de ontwikkelingslanden te helpen bij hun streven naar de millenniumontwikkelingsdoelstellingen.

Deze verbintenissen zullen onder meer worden verwezenlijkt met het beleid van de Europese Commissie inzake duurzame consumptie en productie. Daarmee willen wij de ontwikkeling van en de vraag naar duurzame producten of diensten stimuleren. Onder deze producten vallen ook hout en houtproducten die afkomstig zijn uit bossen waarin duurzame beheersmethoden worden toegepast.

Staat u mij toe om nu in te gaan op een van de hoofdoorzaken van ontbossing, namelijk illegale houtkap. Illegale houtkap is heel vaak de eerste stap naar een meer algemene transformatie van de natuurlijk bossen. Daarom is de bestrijding van illegale houtkap, en meer algemeen de verbetering van het bosbeheer van fundamenteel belang als wij succesvol willen zijn in onze pogingen om ontbossing en aantasting van bossen tegen te gaan. Met het EU-actieplan van 2003 inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw heeft de Commissie een reeks maatregelen voorgesteld voor de bestrijding van illegale houtkap en de daarmee verband houdende handel.

De spil van bovengenoemd actieplan wordt gevormd door de sluiting van vrijwillige partnerschapsovereenkomsten met houtproducerende derde landen. Wij zijn van mening dat dergelijke overeenkomsten ertoe kunnen bijdragen de belangrijkste oorzaken van illegale houtkap tegen te gaan. Daarnaast heeft de Commissie echter erkend dat dergelijke overeenkomsten alleen misschien niet volstaan om het probleem op te lossen en dat er daarom ook andere mogelijkheden moeten worden onderzocht.

Uitgaande van de resultaten van de effectbeoordeling heeft de Commissie vorig jaar een beleidsvoorstel gedaan op grond van het 'zorgvuldigheidsbeginsel'. Volgens de voorgestelde verordening moeten ondernemingen het risico dat illegaal gekapt hout en houtproducten worden verkocht zo beperkt mogelijk houden door bij de afzet van deze producten op de markt in de Europese Unie het zorgvuldigheidsbeginsel in acht te nemen en inlichtingen te verzamelen over de herkomst en de wettigheid van de betrokken producten.

Ik wil vooral de rapporteur, mevrouw Lucas, de schaduwrapporteurs en ook de rapporteur voor advies, de heer Ford, van harte bedanken voor hun uitermate zorgvuldige werk. De Commissie heeft de amendementen die het Europees Parlement heeft ingediend op de ontwerpverordening onderzocht en ik wil daar kort commentaar op leveren.

Het amendement waarin sprake is van een verbod op de handel in hout en houtproducten van illegale oorsprong, is erg belangrijk. Dit verbod was een van de opties die de Commissie in overweging heeft genomen bij de uitwerking van haar voorstel. Ofschoon deze benadering op het eerste gezicht erg aantrekkelijk lijkt, gaan daarmee aanzienlijke praktische en politieke moeilijkheden gepaard. Daarom besloten wij uiteindelijk om een voorstel te doen op basis van het zorgvuldigheidsbeginsel. Daarmee wordt een optimaal evenwicht bereikt tussen de noodzaak illegale praktijken efficiënt te bestrijden, de mogelijkheid om deze maatregelen toe te passen zonder de ondernemingenodeloos te belasten en tot slot de noodzaak van verenigbaarheid met de regels van de Wereldhandelsorganisatie.

De amendementen op grond waarvan de diverse ondernemingen gedwongen zouden worden om in elk stadium van de handelsketen aan de zorgvuldigheidvereisten te voldoen, lijken niet te stroken met het evenredigheidsbeginsel. Als op het moment waarop het hout voor het eerst op de markt wordt gebracht, de wettelijkheid ervan wordt gecontroleerd, is het dunkt ons niet meer noodzakelijk om ook in alle volgende stadia van de handelsketen controle uit te oefenen.

Ik wil tevens ingaan op het amendement van het Parlement waarin een ruimere definitie van het begrip 'legaal geproduceerd hout' wordt voorgesteld. Deze definitie is de kern van het voorstel en zal ongetwijfeld aan de orde komen in de besprekingen met de Raad. De Commissie zal nauwgezet onderzoeken wat de gevolgen zouden zijn van de overname van een dergelijke ruimere definitie.

Wat de amendementen met betrekking tot de erkenning van toezichthoudende organisaties betreft, zijn wij van mening dat ons oorspronkelijk voorstel nauwer aansluit bij het subsidiariteitsbeginsel, omdat de lidstaten worden belast met de erkenning van deze organisaties.

De Commissie begrijpt heel goed waarom wordt voorgesteld een adviesgroep op te richten. Zij was van meet af aan van plan om de betrokken instanties te raadplegen, zoals zij ook duidelijk heeft gemaakt in haar toelichting. Daar de oprichting van dergelijke groepen echter onder het initiatiefrecht van de Commissie valt, is het niet nodig om daarvoor een bepaling op te nemen in de verordening.

Tot slot begrijpen wij ook waarom wordt voorgesteld de wetshandhaving in de lidstaten te normaliseren. Wij zijn echter van mening dat deze amendementen om te beginnen moeten beantwoorden aan het subsidiariteitsbeginsel.

Ik sluit mijn opmerkingen hierbij af en zal nu met belangstelling luisteren naar het debat.

Caroline Lucas, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik zeggen hoe opgelucht ik ben dat we eindelijk een wetgevingsvoorstel hebben om het probleem van de illegale houtkap aan te pakken. Het Parlement heeft hier enorm lang op gewacht en ik wil mijn collega's hartelijk bedanken voor hun voortdurende inzet om dit voor elkaar te krijgen. Ook wil ik mijn collega's bedanken voor de voortreffelijke samenwerking, die ertoe heeft geleid dat we morgen gaan stemmen; de schaduwrapporteurs en het personeel hebben werkelijk alle registers opengetrokken om de eerste lezing door het Parlement in een zo kort mogelijke tijdsbestek te kunnen afronden, zodat er in eerste lezing overeenstemming kon worden bereikt en verdere vertragingen konden worden voorkomen.

Helaas is dit door de pijnlijk langzame behandeling in de Raad echter spaak gelopen. Het lijkt er dus op dat we ons er tevreden mee zullen moeten stellen dat we dit werk pas in het najaar zullen kunnen afronden, nadat de Raad in juni eerst politieke overeenstemming moet bereiken, en dat is zeer teleurstellend, zowel voor mijzelf als voor veel collega's die hard aan dit voorstel hebben gewerkt. Als de Raad hier vanavond aanwezig zou zijn geweest, dan had ik de garantie willen vragen dat de Raad er alles aan zal doen om nog voor de zomer tot een gemeenschappelijk standpunt te komen, omdat deze situatie ongelooflijk urgent is.

Illegale houtkap is een uitermate ernstig probleem waar de EU al jarenlang tegen ageert, terwijl de Unie ondertussen een van 's werelds grootste markten voor illegaal gekapt hout en daaruit voortkomende houtproducten blijft. Naar schatting 20 tot 40 procent van de wereldwijde houtproductie is afkomstig uit illegale bronnen en daarvan komt tot wel 20 procent uiteindelijk in de EU terecht. Dit leidt tot een neerwaartse druk op de houtprijzen, uitputting van natuurlijke hulpbronnen, minder belastinginkomsten en meer armoede onder groepen die van het bos afhankelijk zijn. De langetermijneffecten zijn zelfs nog ernstiger, zoals commissaris Dimas heeft opgemerkt, aangezien ontbossing, waarvoor de illegale houtkap voor een belangrijk deel verantwoordelijk is, ten grondslag ligt aan bijna een vijfde van de wereldwijde uitstoot van broeikasgassen.

Met de klimaatconferentie van Kopenhagen voor de deur is geloofwaardige actie van de EU tegen illegale houtkap belangrijker dan ooit. Maar geloofwaardige actie betekent effectieve, bindende wetgeving. Hoewel de vrijwillige partnerschapsovereenkomsten in het kader van het EU-actieplan van 2003 voor wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw (FLEGT) het in aanleg in zich hebben om positieve veranderingen teweeg te brengen, is er daar tot op heden nog maar één van ondertekend, en zolang er geen universele dekking is, zijn de risico's van witwassen en omzeiling van de regelgeving gewoonweg te hoog.

Het goede nieuws is dat we eindelijk EU-wetgeving hebben; het slechte nieuws is dat het voorstel van de Commissie onthutsend zwak is en op alle punten verbetering behoeft om betekenis te krijgen en doelmatig te zijn.

Ondanks de goede woorden van commissaris Dimas over het belang van het aanpakken van de illegale houtkap, schiet het voorstel van de Commissie zoals het er nu ligt simpelweg tekort. In de preambule van het voorstel wordt verklaard dat "zwakke regelgeving om de handel in illegaal gekapt hout te voorkomen" ten grondslag ligt aan de illegale houtkap, maar het voorstel waarmee de Commissie is gekomen zal daar, vrees ik, niets aan veranderen. Het is heel eenvoudig; met het voorstel van de Commissie zoals het nu op tafel ligt zullen we ons doel dat de EU niet langer een markt voor illegaal gekap hout vormt, niet bereiken.

Het meest in het oog springende, gapende gat in het voorstel is dat de invoer en verkoop van illegaal gekapt hout niet daadwerkelijk wordt verboden, hoe pervers dat ook klinkt. Er wordt alleen als eis gesteld dat communautaire marktdeelnemers op een bepaald punt in de toeleveringsketen een volledig stelsel van zorgvuldigheidseisen moeten toepassen, terwijl alle andere actoren vrijgesteld blijven van verplichtingen met betrekking tot de legaliteit van het hout of de houtproducten die ze verhandelen.

Dat steekt scherp af tegen de herziene Lacey Act van de Verenigde Staten, die in mei 2008 is aangenomen. Deze wet bevat een expliciet verbod op de invoer en verkoop van illegaal gekapt hout, en er is geen enkele goede reden waarom de EU dit niet ook kan invoeren. Daarom stel ik in mijn verslag heel duidelijk, hoewel ook daarin het voorstel van de Commissie gehandhaafd blijft dat alleen marktdeelnemers die hout en houtproducten voor de eerste maal op de EU-markt brengen een stelsel van zorgvuldigheidseisen moeten toepassen – omdat zij duidelijk de actoren met de meeste invloed zijn – dat alle marktdeelnemers de verantwoordelijkheid hebben om alleen hout uit legale bronnen te verhandelen en dat het verhandelen van illegaal hout moet kunnen worden bestraft.

Ik wil tegen commissaris Dimas zeggen dat ik echt van mening ben dat onze voorstellen een aanvulling op de zorgvuldigheidseisen vormen: ze maken deze eisen effectiever, ze maken ze operationeel en er is geen

enkel probleem met de WTO-regels. Als de Verenigde Staten het kunnen, moeten wij het ook doen, en dat is de reden waarom het Parlement dit voorstel wil wijzigen.

Péter Olajos, *namens de PPE-DE-Fractie.* – (HU) Als woordvoerder van de PPE-DE-Fractie acht ik de twee voorliggende teksten van even groot belang: de verklaring van de Commissie en het verslag van mevrouw Lucas. Om ontbossing, het verdwijnen van bos en de afname van biodiversiteit tegen te houden, hebben we in onze optiek grote behoefte aan beide. Momenteel verdwijnt er jaarlijks bijna 13 miljoen hectare bos, dat wil zeggen een gebied ter grootte van Griekenland. Bovendien zorgt ontbossing voor bijna 20 procent van de wereldwijde kooldioxide-uitstoot, wat meer is dan de hele broeikasgasemissie in de Europese Unie. Ontbossing is verantwoordelijk voor de aanzienlijke afname in biodiversiteit en het uitsterven van bepaalde soorten, alsmede voor de teloorgang van het ecosysteem op aarde. Het staat dus buiten kijf dat er gehandeld moet worden en bij het formuleren van een wereldwijd politiek antwoord moet de Europese Unie een leidende rol op zich nemen.

Afgezien van de tropische regenwouden vind ik het vooral van belang dat de ontbossing in Midden- en Oost-Europa een halt wordt toegeroepen, en dat er een aantal strenge en duurzame criteria wordt opgesteld voor hout en houtproducten. Er zijn groene openbare aanbestedingen en duurzame criteria nodig voor hout en andere soorten biomassa die worden gebruikt bij de winning van hernieuwbare energie. Een deel van de veilingopbrengsten die worden gehaald uit de vermindering van de kooldioxide-uitstoot moet worden aangewend voor het tegenhouden van ontbossing. Ik juich het streven naar een strengere controle en het uitwerken van een effectief sanctiesysteem toe, zoals ook staat verwoord in het verslag van mevrouw Lucas. Ten slotte vind ik het van bijzonder groot belang dat er toezichthoudende organen worden opgericht en dat er geldboetes worden opgelegd die de milieuschade daadwerkelijk compenseren.

Riitta Myller, *namens de PSE-Fractie.* – (FI) Mijnheer de Voorzitter, het verslag over het verbod op illegale houtkap is een evenwichtig verslag dat door een grote meerderheid in de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid is goedgekeurd. Het verbod op illegale houtkap en de invoer van en handel in illegaal hout is voldoende ambitieus, zonder dat er extra bureaucratie ontstaat voor de deelnemers die nu correct handelen.

Het is van essentieel belang dat de illegale houtkap aan banden wordt gelegd. Het is namelijk een belangrijke oorzaak van de wereldwijde ontbossing, die, zo zei iemand eerder, op haar beurt verantwoordelijk is voor 20 procent van de CO₂-emissies wereldwijd en een belangrijke oorzaak is van het verlies aan biodiversiteit. Behalve voor het milieu vormt illegale houtkap ook een bedreiging voor de concurrentiepositie van legale marktdeelnemers in de bosbouwsector waardoor landen aanzienlijke inkomsten mislopen.

Ik wil de rapporteur, mevrouw Lucas, oprecht bedanken. Dankzij haar werk kunnen wij morgen over een goed basisvoorstel stemmen.

Magor Imre Csibi, *namens de ALDE-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, afgaande op het tijdstip waarop dit debat is ingeroosterd zou je kunnen concluderen dat het Parlement weinig belang hecht aan het redden van bossen. Dit maakt een eind aan de teleurstelling over de schuchtere aanpak van de illegale houtkap door de Commissie, maar het meest teleurstellend vond ik de herhaling van het argument dat we de bona fide marktdeelnemers in de EU niet mogen straffen om een extern probleem op te lossen.

De oplossing van het probleem is deels ook gelegen in bewustmaking, en het is hoog tijd dat we erkennen dat ook enkele Europese regio's – zoals mijn eigen regio – geconfronteerd worden met razendsnelle ontbossing. De illegalehoutkapverordening is er niet op gericht om de handel te straffen of te belemmeren, maar om de handel beter te kunnen controleren. Het is waar dat de voorstellen van de Commissie niet echt duidelijk waren over de wijze waarop het stelsel in de praktijk zou moeten werken.

Het doet me genoeg dat het Europees Parlement erin is geslaagd het voorstel te versterken en te verduidelijken door het uit te breiden naar alle houtproducten en door van alle marktdeelnemers te eisen dat ze aan bepaalde zorgvuldigheidseisen voldoen. Dit heeft het Parlement gedaan door het fundament voor financiële sancties te leggen en geloofwaardige criteria te formuleren voor een onafhankelijk monitoringsysteem. De uitdaging is nu om dit systeem zo snel mogelijk aangenomen en uitgevoerd te krijgen. We moeten consumenten de garantie geven dat ze niet bijdragen aan de degradatie van het milieu door per ongeluk illegaal verkregen houtproducten te kopen.

Stavros Dimas, *lid van de Commissie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil alle sprekers bedanken voor hun constructieve bijdragen. Het is belangrijk om te onderstrepen dat het aanpakken van de wereldwijde ontbossing

een complexe aangelegenheid is. Voor het vinden van een oplossing zijn politieke wil en maatregelen aan de vraagkant nodig.

We moeten niet vergeten dat patronen van tropische ontbossing het resultaat zijn van de interactie van een aantal verschillende factoren die op verschillende plaatsen een verschillend effect hebben. Het bosareaal wordt niet alleen beïnvloed door het bosbouwbeleid, maar ook door ander beleid, zoals het beleid met betrekking tot belastingen, grondeigendom en grondrechten.

In de Europese Unie begrijpen we dat het vergroten van de samenhang in ons beleid hand in hand moet gaan met het ondersteunen van landen bij het versterken van hun nationale en lokale instituties en het boeken van vooruitgang in de richting van een doelmatige governance en een doelmatig gebruik van bosbestanden. Ik wil mevrouw Lucas, de heer Ford en de schaduwrapporteurs opnieuw bedanken voor hun uitstekende werk. Ik vind het bemoedigend dat het Parlement de aanpak van de Commissie wil versterken, terwijl ze deze aanpak in principe steunt, en met dit doel amendementen op het voorstel heeft ingediend.

Ik kan u verzekeren dat ik het volledig eens ben met de doelstelling van het Parlement om een ambitieuze verordening aan te nemen teneinde de illegale houtkap en de daarmee samenhangende handel aan te pakken. Ik wil u ook verzekeren dat de Commissie de amendementen op de voorgestelde verordening zorgvuldig zal bestuderen.

Tot slot wil ik in het bijzonder ingaan op twee punten die hier vanavond aan de orde zijn gesteld. In de eerste plaats wil ik een opmerking maken over de zorgvuldigheidseisen, die meer omvatten dan alleen een certificaat van legaliteit. Het beginsel van de zorgvuldigheidseisen is de weerspiegeling van de wettelijke verplichting om proactief gedrag te vertonen en alleen legaal hout te verhandelen, wat moet worden aangetoond op basis van alomvattende maatregelen waarmee de legaliteit redelijk wordt verzekerd.

In sommige gevallen zal een certificaat van legaliteit slechts een startpunt zijn, de eerste maatregel in de zorgvuldigheidsprocedure. Wanneer uit de risicobeoordeling is gebleken dat in het land van herkomst een hoger risico op corruptie bij de overheid bestaat, of dat in landen de nationale wetgeving zwak is, zijn aanvullende garanties nodig om de gecertificeerde legaliteit te waarborgen.

Het andere punt waar ik op wil ingaan is de voorgestelde uitbreiding van het toepassingsgebied naar marktpartijen verderop in de keten. Volgens de beginselen van een betere regelgeving en minder administratieve lasten lijkt de eis dat distributeurs en winkeliers de marktdeelnemer vóór hen in de keten om bewijs moeten vragen dat deze de zorgvuldigheidseisen heeft nageleefd, buitensporig. Wanneer hout aan zorgvuldigheidseisen moet voldoen als het voor de eerste maal op de markt wordt gebracht, waarom dan ook marktpartijen verderop in de keten onnodig belasten?

Samenvattend: van de 75 ingediende amendementen kan de Commissie er 37 volledig, gedeeltelijk of in beginsel steunen. Ik zal het secretariaat van het Parlement een lijst toezenden met de standpunten van de Commissie over alle amendementen.

Caroline Lucas, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn collega's en commissaris Dimas zeer bedanken voor hun opmerkingen.

Een belangrijk punt dat ik wil maken is dat we er goed op hebben gelet dat we in onze amendementen niet het wiel opnieuw zijn gaan uitvinden. Tijdens bijeenkomsten met een groot aantal vertegenwoordigers van de sector en andere belanghebbenden heb ik geleerd dat veel landen, en ook veel bedrijven, al over uitstekende systemen beschikken die aan de meeste, zo niet alle eisen van het stelsel van zorgvuldigheidseisen voldoen.

Het is daarom zinvol om ervoor te zorgen dat al het werk dat in het ontwikkelen van die systemen is gaan zitten niet voor niets is geweest en om geen onnodige extra administratieve lasten te creëren; dat is absoluut niet onze bedoeling.

Daarvan uitgaande zijn we zeer zorgvuldig te werk gegaan en hebben we goed geluisterd naar alle adviezen, waarna we formuleringen hebben gekozen waarmee bestaande systemen die goed werken kunnen voldoen aan de eisen van de verordening en er geen volkomen nieuwe structuren hoeven te worden ontwikkeld.

Dus we hebben de boodschap dat we geen buitenproportionele maatregelen moeten nemen en dat we de verschillende spelers in het handelssysteem niet met te zware lasten moeten confronteren, heel serieus genomen, en dat is precies het doel van dit verslag: ervoor zorgen dat alle spelers in het handelssysteem een verantwoordelijkheid hebben, dat we niet alles op de schouders leggen van de partijen die producten voor

de eerste maal op de markt brengen. Dat is namelijk wat buitenproportioneel lijkt. Ik denk dat het veel verstandiger is om iedereen een rol te geven.

Ik wil daaraan toevoegen dat veel elementen van onze voorstellen door de sector worden gesteund. Het is nogal ironisch dat de sector op dit gebied in veel opzichten veel ambitieuzer lijkt dan de Commissie.

Ik heb rechtstreeks van vertegenwoordigers van de sector gehoord dat ze niet alleen bijzonder veel waardering hebben voor het feit dat in het verslag van de Commissie milieubeheer veel meer duidelijkheid wordt verschaft over wat er van de sector wordt verwacht, maar dat ze dat ook hebben voor deze eerlijkere en meer doelmatige verdeling van verantwoordelijkheden over de verschillende schakels van de toeleveringsketen die ik zojuist heb genoemd.

Wat de Europese marktdeelnemers betreft, wil ik heel duidelijk zeggen dat de verordening zoals wij die hebben geamendeerd alleen maar gunstig is voor verantwoordelijk handelende Europese marktdeelnemers, omdat de overgrote meerderheid van die marktdeelnemers al doet wat er van hen wordt gevraagd en de verordening zal voorkomen dat ze worden weggeconcentreerd door andere, minder gewetensvolle marktpartijen.

Dus we kunnen er heel duidelijk over zijn dat dit verslag niets bevat dat het leven van de Europese marktdeelnemers moeilijker maakt. Het verslag bevat ook enkele maatregelen voor kleinere marktdeelnemers, dus we hebben het risico dat we buitenproportioneel te werk gaan heel serieus genomen; ik denk dat we dat in het verslag dat we u hebben voorgelegd op een heel verstandige wijze hebben gedaan.

Na uw opmerkingen over het verslag van de Commissie milieubeheer te hebben aangehoord, commissaris, ben ik bang dat ik bij mijn standpunt blijf dat het voorstel van de Commissie zoals het er nu ligt teleurstellend en zwak is en eenvoudigweg niet doet wat het beweert te doen. Ik zie niet in hoe wetgeving die bedoeld is om de handel in illegaal gekapt hout te voorkomen dat kan bereiken zonder die handel strafbaar te stellen. Het voorstel van de Commissie is een krakkemikkig document en is veel te terughoudend.

Ik denk dat de meeste Europese consumenten ernstig geschokt zullen zijn als ze horen dat de EU nog geen wetgeving tegen illegale houtkap heeft, en ik vermoed dat iedereen die tijdens de raadpleging door de Commissie heeft geconcludeerd dat wetgeving de enige manier is om het probleem aan te pakken, de voorstellen van de Commissie, het stelsel van zorgvuldigheidseisen, op zichzelf niet als voldoende zal beschouwen om de problemen waar we mee te maken hebben aan te pakken.

Mijn laatste opmerking hier vanavond is dat ik zal proberen – wellicht met behulp van uw goede diensten, commissaris – om enige druk op de Raad uit te oefenen om wat meer vaart te zetten achter zijn werk, want we willen er zeker van zijn dat we nog voor de zomer een gemeenschappelijk standpunt van de Raad hebben, zodat we hier in het najaar snel mee verder kunnen.

Zoals ik al heb gezegd, hadden we echt gehoopt om in eerste lezing tot overeenstemming te komen. Het Parlement heeft gedaan wat het kon om dat te bereiken. Het is eerlijk gezegd diep teleurstellend dat de Raad niet even serieus en snel te werk is gegaan, maar ik hoop dat ik u opnieuw kan vragen, commissaris, om alles te doen wat in uw vermogen ligt om de Raad wat meer snelheid te laten maken op dit punt.

De Voorzitter. – De gecombineerde behandeling is gesloten.

Er is één ontwerp-resolutie ingediend, overeenkomstig artikel 103, lid 2, namens de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid⁽¹⁾.

De stemming over deze ontwerp-resolutie vindt donderdag 23 april 2009 plaats.

De stemming over het verslag van mevrouw Lucas vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), schriftelijk. – (FR) De bestrijding van de illegale handel in hout moet vanzelfsprekend prioriteit hebben vanwege de gevolgen voor de ecosystemen en de oneerlijke concurrentie waaraan hij “legale” marktpartijen in de bos-, hout- en papiersector blootstelt.

⁽¹⁾ Zie notulen.

Indien wij echter marktpartijen die hout op de markt brengen, buitenproportionele verplichtingen opleggen - met name ten aanzien van traceerbaarheid -, zal dit ertoe leiden dat onze ondernemingen minder concurrerend worden zonder dat de illegale houtkap wordt verminderd, die zal uitwijken naar andere markten. Het zou onrealistisch zijn te denken dat zeer bindende Europese wetgeving volstaat om de problemen met betrekking tot corruptie of overheidstekorten op te lossen, die zich vaak voordoen in landen die zich schuldig maken aan deze illegale activiteit.

Bovendien denk ik dat dit verslag te ver gaat door het oorspronkelijke voorstel van de Commissie, dat acceptabel is voor de marktpartijen, in twijfel te trekken. Het geeft derhalve naar mijn mening geen pas vraagtekens te zetten bij de certificeringssystemen die de beroepssector heeft ingevoerd, de beroepsorganisaties en de toezichthoudende organisaties uit te sluiten die door marktpartijen uit de sector worden gefinancierd, of de nationale autoriteit op te heffen die verantwoordelijk is voor het aanwijzen van controleorganisaties. Ik vind dat de beroepssector de spil moet blijven van dit systeem en niet onderworpen moet worden aan al te belastende administratieve maatregelen.

22. Communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0253/2009) van de heer Romeva i Rueda, namens de Commissie visserij, over het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen (COM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)).

Raül Romeva i Rueda, rapporteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, allereerst zou ik uw aandacht willen vestigen op de aanklacht die Greenpeace een paar weken geleden bij het Openbaar Ministerie van Spanje heeft ingediend in verband met de steun die het bedrijf Armadores Vidal uit Galicië tussen 2003 en 2005 van de Spaanse regering ontvangen heeft, een steun van 3,6 miljoen euro om precies te zijn, terwijl het zich sinds 1999 in een aantal landen een hele reeks sancties op de hals heeft gehaald in verband met illegale visserij in allerlei wateren.

De Commissie heeft deze praktijken de afgelopen tijd inderdaad veroordeeld.

Vorige week begon het seizoen van de tonijnvisserij. Wat de tonijn betreft, een soort die zonder meer met uitsterven bedreigd wordt, hebben we volgens wetenschappers de grenzen van de duurzame visserij allang overschreden.

Op dit ogenblik is de Spaanse minister van Defensie in Somalië, waar zij leiding geeft aan een operatie ter bescherming van de tonijnvisserij in de Indische Oceaan, in verband met de aanvallen van piraten.

Als de Europese tonijnvissers om te werken zo ver van huis moeten gaan, komt dat allereerst doordat de dichtstbijzijnde bestanden op het punt staan het loodje te leggen, en in de tweede plaats doordat we een vloot hebben die enorm gesubsidieerd wordt en duidelijk veel te groot is, en die hoe dan ook winst nastreeft ook al gaat dat ten koste van de voornaamste factor waarop zijn activiteit gebaseerd is: de vis.

De problemen die al deze gevallen gemeen hebben – want er zijn er veel meer – zijn, nogmaals, de overbevissing, de te grote afmetingen van de Europese vloot, en vooral het gebrek aan controle en sanctiemogelijkheden.

Daarom stellen wij in dit verslag voor om de non-discriminerende en doeltreffende toepassing van de regels tot een van de voornaamste pijlers van het gemeenschappelijk visserijbeleid te maken.

Vandaar bijvoorbeeld ons verzoek een expliciet verbod in te stellen op overheidssteun aan bedrijven die er onwettige praktijken op nahouden, zoals Armadores Vidal.

Naleving van de regels en een consequente benadering zijn de beste manier om de belangen van de visserijsector op de lange termijn te beschermen.

Het beleid is gedoemd te mislukken als de mensen die werkzaam zijn in de visserijsector, vanaf degenen die op zee zitten tot de handelaren die de vis aan de consument verkopen, zich niet aan de regels houden. De visserijbestanden zijn dan gedoemd om te verdwijnen, samen met degenen die van hen afhankelijk zijn.

De Commissie en het Europees Parlement hebben herhaaldelijk hun teleurstelling geuit over het gebrek aan naleving van de regels, en ze hebben de lidstaten onder meer verzocht om betere controles, geharmoniseerde inspectiecriteria en sancties, en transparante inspectieresultaten. Verder hebben wij gepleit voor versterking van de communautaire inspectiesystemen.

Het voorstel voor de verordening dat onderwerp is van dit verslag, gaat in op de noodzakelijke hervorming van de bestaande controleregeling en bevat een reeks aanbevelingen die overeen moeten stemmen met de bepalingen die we al hebben na het aannemen van de verordening betreffende illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij – de “you-you”-visserij – of de verordening betreffende machtigheden tot vissen.

Het voornaamste kenmerk van een controlesysteem dat op 27 lidstaten wordt toegepast, is waarschijnlijk dat iedereen op dezelfde manier behandeld wordt, en vooral dat iedereen die deelneemt aan de productieketen – de vissers, de tussenhandelaren, de kopers, de mensen die werkzaam zijn in de recreatievisserij, en alle anderen – het gevoel heeft dat hij niet gediscrimineerd wordt en dat hij zijn eigen verantwoordelijkheid draagt.

Daarom moeten in de hele Gemeenschap maar ook in elke controleketen dezelfde regels van toepassing zijn.

Het onderhavige voorstel – waarmee we het oorspronkelijke Commissievoorstel grotendeels ondersteunen – omvat een reeks punten die het mogelijk moeten maken flinke vorderingen te maken op dit gebied.

Een van die punten wil ik hier onder de aandacht brengen, namelijk dat een speciale rol moet worden toebedeeld aan het Communautair Bureau voor visserijcontrole, gezien zijn communautaire aard en zijn opdracht om onpartijdig te werk te gaan.

Met het oog hierop hoop ik dat de amendementen die wij nog op de valreep hebben ingediend om het verslag zijn definitieve vorm te geven, door onze collega's zullen worden overgenomen, net zoals gebeurd is in het debat in de commissie, en ik hoop werkelijk dat dit instrument zal kunnen dienen om degenen te redden die wij moeten redden, en dat zijn niet alleen de visserijbestanden, maar ook de bevolkingsgroepen die daarvan afhankelijk zijn.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik de rapporteur bedanken, de heer Romeva i Rueda, die een indrukwekkend verslag heeft geproduceerd. Al even opmerkswaardig is het feit dat de rapporteur in diverse hoofdsteden met een groot aantal belanghebbenden binnen en buiten de Gemeenschap heeft gesproken. Dit was een complex en delicaat dossier. De Commissie wil de heer Romeva i Rueda bedanken voor zijn werk aan dit verslag.

Zoals u weet, dateert de huidige verordening voor een controleregeling voor het visserijbeleid uit 1993. Deze verordening is sindsdien herhaaldelijk gewijzigd, in het bijzonder in 1998, om ook de controle op visserijactiviteiten in de verordening op te nemen, en in 2002, bij de laatste hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Het resulterende systeem heeft echter ernstige tekortkomingen, waardoor het niet zo effectief is als het zou kunnen zijn. Zoals zowel de Europese Commissie als de Europese Rekenkamer heeft opgemerkt, is het huidige systeem inefficiënt, duur en ingewikkeld en leidt het niet tot de gewenste resultaten. Dit ondergraaft op zijn beurt weer de initiatieven op het gebied van instandhouding en inspanningsbeheer. Een falende controle werkt de povere prestatie van het GVB daarmee in de hand.

Het belangrijkste doel van de hervorming van de controle is om ervoor te zorgen dat de regels van het GVB worden nageleefd. Dit willen we bereiken door middel van een nieuw standaardkader dat de lidstaten en de Commissie in staat stelt hun verantwoordelijkheid volledig te nemen. De verordening zal uitmonden in een omvattend en geïntegreerd controlesysteem, waarbij alle aspecten van het GVB aan de orde komen en de controle van de hele keten – vangst, aanvoer, transport, verwerking en afzet: “van de vangst tot de consumptie” – wordt samengebracht. Om dit te verwezenlijken is de hervorming opgebouwd rond drie assen.

As 1: de totstandbrenging van een nalevingscultuur en een verantwoordelijke houding van de sector. Dit heeft ten doel om het gedrag van alle belanghebbende partijen te beïnvloeden, bij alle onderdelen van de visserijactiviteiten, om te bereiken dat de regels worden nageleefd, niet alleen door monitoring en controle, maar als uitvloeisel van een breed gedragen nalevingscultuur, waarbij alle spelers in de sector begrijpen en aanvaarden dat het naleven van de regels op de lange termijn in hun eigen belang is.

As 2: de instelling van een omvattende en geïntegreerde aanpak van de controle en de inspecties. Het voorstel zorgt voor uniformiteit bij de uitvoering van het controlebeleid, met inachtneming van de diversiteit en de specifieke kenmerken van de verschillende vloten. Door alle aspecten te omvatten, van de vangst tot de afzet op de markt, creëert het een gelijk speelveld voor de hele sector.

As 3: de daadwerkelijke toepassing van de regels van het GVB. De hervorming is ook bedoeld om de rol en de verantwoordelijkheden van de lidstaten, de Commissie en het Communautair Bureau voor visserijcontrole duidelijk te definiëren. Controle en handhaving zijn in het GVB exclusieve bevoegdheden van de lidstaten. De rol van de Commissie bestaat erin om te controleren en te verifiëren of de lidstaten de regels van het GVB correct en doelmatig uitvoeren. Het voorliggende voorstel is géén poging om de verdeling van deze verantwoordelijkheden te wijzigen. Het is echter wel belangrijk dat de procedures worden gerationaliseerd en dat de Commissie de middelen in handen krijgt om er daadwerkelijk op te kunnen toezien dat de lidstaten de regels van het GVB gelijkmatig toepassen.

Ik wil ook het feit benadrukken dat het voorstel zal leiden tot een vermindering van de administratieve lasten en het systeem minder bureaucratisch zal maken. Uit de effectbeoordeling die de Commissie heeft gemaakt bleek dat als de hervorming wordt aangenomen, de totale administratiekosten voor alle marktpartijen kunnen worden teruggebracht met 51 procent – van 78 miljoen euro tot 38 miljoen euro –, grotendeels door het gebruik van modernere technologie, zoals de uitbreiding van het gebruik van het elektronisch meldingssysteem (ERS), het satellietvolgsysteem voor vissersvaartuigen (VMS) en het geautomatiseerde identificatiesysteem (AIS).

De bestaande papieren instrumenten – zoals logboeken, aanvoeraangiften, verkoopdocumenten – zullen in alle fasen van de visserijketen worden vervangen, behalve voor schepen met een lengte van minder dan tien meter over alles. Voor de vissers zal het elektronisch systeem het gemakkelijker maken om gegevens te registreren en te rapporteren. Zodra het systeem is ingevoerd zal een aantal rapportage-eisen komen te vervallen.

Het systeem zal sneller, accurater en goedkoper worden en de automatische verwerking van gegevens mogelijk maken. Ook wordt het mogelijk om kruiscontroles van gegevens en informatie uit te voeren en risico's te identificeren. Dit zal resulteren in een rationelere en op risico's gebaseerde aanpak van de controles op zee en aan land, waarbij die laatste controles inherent meer kosteneffectief zijn.

Het voorstel voorziet ook in de afschaffing van de huidige verplichting van de lidstaten om lijsten van visserijlicenties of -vergunningen aan de Commissie te doen toekomen. In plaats daarvan worden deze lijsten op elektronische wijze toegankelijk gemaakt voor de nationale controlediensten, de controlediensten van de andere lidstaten en de Commissie.

Dan kom ik nu bij het verslag, en ik zal ingaan op de ingediende amendementen.

De Commissie verwelkomt het feit dat het Europees Parlement de wetgeving in beginsel steunt en van mening is dat een nieuwe controleverordening nodig is. De Commissie kan zich vinden in bepaalde amendementen die in overeenstemming zijn met de in de werkgroep van de Commissie gevoerde discussies, maar acht het van fundamenteel belang om bepaalde essentiële elementen van het voorstel overeind te houden.

De Commissie kan akkoord gaan met een groot aantal amendementen, met name met de amendementen 3, 6, 9, 10, 11, 13 tot en met 18, 26 tot en met 28, 30, 31, 36, 44, 45, 51 tot en met 55, 57, 58, 62, 63, 66 tot en met 69, 82, 84, 85 en 92 tot en met 98.

De Commissie kan echter niet akkoord gaan met de volgende amendementen, die als volgt kunnen worden samengevat:

Wat betreft het monitoren van de visserijactiviteiten: in amendement 23 wordt een tolerantie­marge voor de in het logboek vermelde vangsten van 10 procent voorgesteld, in plaats van de 5 procent die in het voorstel van de Commissie wordt gehanteerd. Dit zal ernstig ten koste gaan van de accuraatheid van de logboekgegevens, die essentieel is voor het uitvoeren van kruiscontroles. Aangezien deze kruiscontroles zullen worden gebruikt om inconsistenties in de gegevens op te sporen, die weer indicatoren zijn van illegale activiteiten waarop de lidstaten hun schaarse controlemiddelen moeten richten, zou dit amendement ook negatieve effecten hebben op de werking van het geautomatiseerd valideringssysteem van artikel 102, lid 1 van het voorstel, dat als de ruggengraat van het nieuwe controlesysteem wordt beschouwd. Het belangrijkste argument is echter dat vissers de omvang van hun vangsten heel goed kunnen schatten binnen een marge van 3 procent. Vis wordt tenslotte opgeslagen en vervoerd in kisten en ze weten hoeveel gewicht aan vis er in elke kist gaat.

Wat betreft amendement 29 over voorafgaande kennisgevingen is de Commissie van mening dat het idee om het toekennen van uitzonderingen voor te behouden aan de Raad de procedure enorm veel ingewikkelder zou maken en het tijdig reageren op ontwikkelingen onmogelijk zou maken.

De Commissie is ook van mening dat de herverdeling van ongebruikte quota een beheersaangelegenheid is die moet worden behandeld in overeenstemming met de hervorming van het GVB. Daarom kan amendement 41 over corrigerende maatregelen niet worden aanvaard.

Wat betreft het aan boord van een ander schip brengen van vangsten waarvoor een meerjarenplan bestaat, wordt in amendement 42 voorgesteld om het hele artikel 33 te schrappen. Dit is niet aanvaardbaar omdat, zoals u weet, het overladen van vangsten naar een ander schip in het verleden is gebruikt om illegale vangsten aan het zicht te onttrekken. Om die reden is het essentieel dat artikel 33 wordt gehandhaafd en dat de over te laden hoeveelheden door een onafhankelijke instantie worden gewogen voordat ze aan boord van het transportvaartuig worden genomen.

In amendement 47 wordt voorgesteld om hele gedeelte over realtimesluitingen van visserijtakken te schrappen. Door dit te aanvaarden zou de Commissie een heel belangrijk instrument voor de bescherming van visbestanden kwijtraken. Realtiesluitingen houden direct verband met controlekwesties. Daarom is dit amendement niet aanvaardbaar.

Amendement 102 is niet aanvaardbaar omdat dit de mogelijkheid van de Commissie wegneemt om visserijtakken te sluiten als dat volgens de Commissie vereist is. De huidige controleverordening bevat al een vergelijkbare bepaling, en dit is een noodzakelijk instrument om ervoor te zorgen dat als een lidstaat verzuimt een visserijtak te sluiten, de Commissie het recht heeft om dat wel te doen om te waarborgen dat de quota worden geëerbiedigd. Dit hebben we vorig jaar bij de blauwvintonijn gedaan en het jaar daarvoor voor kabeljauw in de Oostzee.

Ook amendement 103 kan de Commissie niet aanvaarden. Hierin wordt voorgesteld om de bepalingen over corrigerende maatregelen te schrappen. Dit zou de rol van de Commissie als hoedster van de EU-wetgeving verzwakken; de Commissie moet ervoor zorgen dat alle lidstaten volledig gebruik kunnen maken van hun vangstmogelijkheden. Bovendien bestaat deze bepaling al in de huidige wetgeving.

Wat betreft de nieuwe technologieën: met betrekking tot het volgsysteem voor vissersvaartuigen (VMS) en het vaartuigdetectiesysteem (VDS) voorziet amendement 19 in de inwerkingtreding van deze elektronische systemen voor vissersvaartuigen met een lengte van meer dan tien en minder dan vijftien meter per 1 juli 2013 in plaats van per 1 januari 2012, zoals in het voorstel is neergelegd. Amendement 20 voorziet erin dat de installatie van apparatuur voor het volgsysteem en de elektronische logboeken in aanmerking komt voor financiering, met 80 procent cofinanciering uit de begroting van de Gemeenschap.

Wat betreft amendement 19 voorziet het voorstel al in een overgangperiode, omdat deze verplichting pas van kracht wordt met ingang van 1 januari 2012, terwijl de inwerkingtreding van de verordening is voorzien op 1 januari 2010. Aangezien het de bedoeling is dat er in het nieuwe controlesysteem zo veel mogelijk gebruik zal worden gemaakt van moderne technologieën, om een efficiënt geautomatiseerd en systematisch systeem van kruiscontroles te kunnen ontwikkelen, is het belangrijk dat deze bepalingen van kracht worden op de datum die in het voorstel wordt genoemd, zodat de tenuitvoerlegging van de nieuwe aanpak van de controles niet nog verder wordt vertraagd.

Wat betreft de zorgen over de kosten van de invoering van deze nieuwe technologieën is er al cofinanciering door de Commissie beschikbaar op grond van Verordening (EG) nr. 861/2006 van de Raad, waarin de cofinancieringspercentages zijn vastgesteld, en in het kader van deze verordening zal de Commissie in overweging nemen om deze percentages te verhogen. Het zou echter tegen de begrotingsregels ingaan om de cofinancieringspercentages in een ander wetgevingsdocument neer te leggen.

Wat betreft de recreatievisserij: over dit controversiële onderwerp wil ik opmerken dat, in tegenstelling tot wat in veel berichtgeving is gemeld, de ontwerpverordening er niet op gericht is om individuele vissers of de recreatievisserij met buitenproportionele lasten op te zadelen. Wat wordt voorgesteld is dat bepaalde recreatievisserij zich moet beperken tot bepaalde specifieke visbestanden, namelijk visbestanden waarvoor een herstelplan bestaat, en moet voldoen aan bepaalde basisvoorwaarden met betrekking tot vergunningen en vangstrapportage. Deze eisen zullen ook helpen om informatie te verkrijgen waarmee overheidsinstanties de biologische effecten van deze activiteiten kunnen evalueren en waar nodig de benodigde maatregelen kunnen voorbereiden.

Wat betreft het verslag van het Parlement verwelkomt de Commissie het feit dat er in amendement 11 een definitie van recreatievisserij wordt gegeven en dat het Parlement voorziet dat waar de recreatievisserij aanzienlijke gevolgen heeft, de vangsten in mindering moeten worden gebracht op de quota. Ook verwelkomt de Commissie het feit dat het Parlement ermee instemt dat de verkoop van vis die is gevangen in het kader

van recreatievisserij moet worden verboden, behalve als die verkoop filantropische doeleinden heeft. Ik wil echter benadrukken dat het belangrijk is dat de verplichting voor de lidstaten om de gevolgen van de recreatievisserij te evalueren wordt gehandhaafd, zoals in amendement 93 wordt gevraagd, en dat dit niet moet worden beperkt tot de mogelijkheid om dat te doen, zoals wordt voorgesteld in de amendementen 48, 49 en 50.

De Commissie wil uiteraard dat in de definitieve verordening die de Raad zal aannemen een bevredigend evenwicht wordt bereikt tussen enerzijds het verkrijgen van accurate informatie over de gevolgen van recreatievisserij voor het herstel van visbestanden – dit moet per geval worden geanalyseerd – en anderzijds de doelstelling dat recreatievisserij, wier vangsten duidelijk een verwaarloosbaar biologisch effect hebben, niet worden geconfronteerd met buitenproportionele eisen.

Wat betreft sancties en handhaving: in amendement 64 wordt een nieuw artikel 84, lid 2 bis voorgesteld, dat inhoudt dat zolang de houder van een vismachtiging strafpunten achter zijn naam heeft, hij moet worden uitgesloten van communautaire subsidies en nationale overheidssteun. De Commissie kan dit amendement niet aanvaarden. In dezelfde geest kan ook amendement 61 niet worden aanvaard.

Artikel 45, punt 7 van Verordening (EG) nr. 1005/2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, biedt feitelijk al de mogelijkheid om bij inbreuken betrokken vaartuigen tijdelijk of permanent de toegang tot overheidssteun of -subsidies te ontfangen. De invoering van nog zo'n regel in het strafpuntensysteem zou buitenproportioneel zijn.

In amendement 107 wordt voorgesteld om de door de Commissie voorgestelde minimum- en maximumsancties te schrappen. Dit is niet aanvaardbaar, omdat het opleggen van vergelijkbare sancties in alle lidstaten een belangrijk element is om dezelfde mate van afschrikking in alle communautaire wateren te verkrijgen en op die manier, door het scheppen van een gemeenschappelijk kader op communautair niveau, een gelijk speelveld te creëren. De bepaling heeft geen gevolgen voor de discretionaire bevoegdheid van de lidstaten om te bepalen welke inbreuken als ernstig moeten worden aangemerkt.

Wat betreft de bevoegdheden van de Commissie: in amendement 71 wordt de aanwezigheid van een functionaris van de lidstaat bij de inspecties door de Commissie verplicht gesteld, en in dezelfde geest wordt de Commissie in amendement 108 alleen de mogelijkheid gegeven om onderzoeken en inspecties uit te voeren wanneer een lidstaat van tevoren op de hoogte is gebracht. Het vermogen van de Commissie om autonome inspecties uit te voeren zal ernstig worden aangetast wanneer er altijd functionarissen van de betrokken lidstaat bij de inspecties aanwezig dienen te zijn. Door geen functionaris te sturen zou een lidstaat zelfs kunnen voorkomen dat er überhaupt een autonome inspectie plaatsvindt.

De amendementen 104, 108, 109 en 110 zijn eveneens problematisch, omdat ze de bevoegdheden van de inspecteurs van de Gemeenschap beperken, omdat ze hun mogelijkheden beperken om autonome controles en inspecties uit te voeren. Zonder deze bevoegdheden voor de inspecteurs van de Gemeenschap kan de Commissie niet waarborgen dat de regels van het GVB in alle lidstaten even goed worden toegepast.

In amendement 72 wordt voorgesteld om de basis te schrappen waarop de financiële bijstand door de Gemeenschap kan worden opgeschort of ingetrokken wanneer er bewijs is dat de bepalingen van de verordening niet zijn nageleefd. De Commissie kan dit amendement niet aanvaarden. Met dit amendement zou de simpele conclusie van de Commissie dat de betrokken lidstaat geen adequate maatregelen heeft getroffen voldoende zijn om maatregelen tegen die lidstaat te nemen.

De amendementen 111 en 112 beperken de bevoegdheid van de Commissie om de communautaire financiële bijstand op te schorten. Dit zou de mogelijkheid van de Commissie om deze maatregel toe te passen ernstig ondergraven. Bovendien geeft het amendement geen duidelijkheid over de vraag wie, in plaats van de Commissie, een dergelijk besluit dan wel zou moeten nemen.

Wat betreft de sluiting van visserijen: in amendement 73 wordt voorgesteld om het aantal gevallen waarin de Commissie een visserij kan sluiten wanneer de doelstellingen van het GVB niet worden nagekomen, aanzienlijk te beperken. "Bewijzen" van niet-nakoming zullen veel moeilijker te verkrijgen zijn dan "redenen om aan te nemen". Om te waarborgen dat de regels van het GVB in alle lidstaten gelijkelijk worden toegepast en om te voorkomen dat gevoelige visbestanden worden bedreigd, is het belangrijk dat de Commissie de mogelijkheid heeft om een visserij te sluiten wanneer de betrokken lidstaat dat zelf nalaat. In dezelfde geest kan de Commissie amendement 113, waarin wordt voorgesteld om dit artikel te schrappen, niet aanvaarden.

De amendementen 74 tot en met 78 zouden ertoe leiden dat de druk op de lidstaten om zich aan de nationale quota te houden substantieel wordt verminderd. De aanvaarding van deze amendementen zou eenvoudigweg betekenen dat de status quo wordt gehandhaafd. De amendementen zouden ertoe leiden dat de mogelijkheden van de Commissie om maatregelen te nemen om te waarborgen dat vissers uit de lidstaten niet op gereguleerde bestanden vissen waarvoor de desbetreffende lidstaat geen of slechts een klein quotum heeft, substantieel zouden worden aangetast.

In de amendementen 79 en 80 wordt voorgesteld om de artikelen 98 en 100 te schrappen. Deze artikelen geven de Commissie de mogelijkheid om te korten op quota en om het ruilen van quota te verbieden wegens niet-naleving van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De Commissie wenst deze bepaling te handhaven, omdat dit een belangrijk instrument is om de naleving van de regels van het GVB door de lidstaten te waarborgen. Deze bepaling komt tegemoet aan de aanbeveling van de Europese Rekenkamer om het vermogen van de Commissie om de lidstaten onder druk te zetten te vergroten. Ook zal deze bepaling helpen om de nationale visserijsectoren te laten inzien dat naleving van de regels van het GVB door hun nationale overheden ook in hun eigen belang is, en verwacht kan worden dat ze daarom positieve druk op hun nationale overheden zullen uitoefenen.

In amendement 114 wordt voorgesteld om artikel 101 over noodmaatregelen te schrappen. De Commissie kan dit amendement niet aanvaarden, omdat deze bepaling een belangrijk instrument is om de naleving van de regels van het GVB door de lidstaten te waarborgen.

Ik wil de heer Romeva i Rueda nogmaals bedanken voor het verslag, en de commissie voor de aandacht die ze heeft besteed aan deze zeer belangrijke kwestie. Dit verslag is een belangrijke bijdrage aan een werkelijk efficiënt controlesysteem. Ik wil me verontschuldigen voor het feit dat ik zo lang aan het woord ben geweest.

Carmen Fraga Estévez, namens de PPE-DE-Fractie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, een groot bezwaar dat tegen dit voorstel moet worden aangetekend, is dat hierover op geen enkele manier met de sector overlegd is.

Het is onaanvaardbaar dat de Commissie steeds maar verkondigt dat haar hele visserijbeleid gebaseerd is op de dialoog met de betrokken partijen, en dat de sector precies op het moment dat de verordening wordt opgesteld die de meest ernstige en rechtstreekse gevolgen voor de vloot heeft, de kans ontnomen is om die dialoog en dat overleg te hebben.

Dat is een slecht begin om die cultuur van naleving te stimuleren waarover de Commissie het telkens heeft. Verder is het gekozen moment bijzonder discutabel.

Het moge dan waar zijn dat het controlebeleid een van de meest daverende tekortkomingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid is, het is net zo goed waar dat de Commissie dit beleid al sinds 1993 in stand houdt en besloten heeft om het te veranderen precies op het moment dat zij met een ontwerpverslag komt over een hervorming van het GVB waarin zij aankondigt dat het systeem voor de instandhouding en het beheer van de hulpbronnen volledig zal worden herzien.

Aangezien controle een onlosmakelijk deel van het beheerssysteem vormt, zou het veel zinniger zijn geweest om beide hervormingen te coördineren, om te voorkomen dat het onderhavige voorstel achterhaald wordt door de hervorming van 2012, daar sommige regels van het voorstel pas ingaan in dat jaar 2012.

Deze twee aanzienlijke tekortkomingen doen de grote verdiensten teniet die dit voorstel had kunnen hebben, zoals de pogingen om overtredingen en sancties te harmoniseren, en de doelstelling om de lidstaten definitief verantwoordelijk te stellen voor het duidelijk gebrek aan politieke wil om de controleregelingen toe te passen.

Mijnheer de Voorzitter, dan rest mij alleen nog de rapporteur te bedanken voor zijn werk. Het is jammer dat we zo weinig tijd aan zo'n belangrijke kwestie kunnen besteden.

Emanuel Jardim Fernandes, namens de PSE-Fractie. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, beste collega's, ik feliciteer de heer Romeva met zijn open houding bij de behandeling van zijn verslag, dat als belangrijkste doel het garanderen van de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft.

Het respecteren van deze regels en een Europese aanpak van de visserij zijn de beste manier om zich te beijveren voor de belangen van de sector. Als eenieder die actief is in de sector – van de bemanning aan boord tot de handelaren die de vis verkopen – de regels negeert, is de sector ten dode opgeschreven. Als men poogt

de Europese regels toe te passen zonder rekening te houden met verschillen tussen de Europese vloten, draagt dat eveneens bij tot de mislukking van het beleid.

Daarom heb ik voorgesteld het Commissievoorstel beter af te stemmen op de realiteit van de kleine ambachtelijke vloten. Deze vloten zijn zo'n beetje in de hele Europese Unie aanwezig, met name in de UPR's. Als het aan mij gelegen had was ik trouwens nog verder gegaan met mijn voorstel. Hoe het ook zij, we dienen nooit te vergeten dat een gemeenschappelijk visserijbeleid adequate controlemaatregelen nodig heeft.

Als rapporteur voor de visserijbegroting heb ik er al meerdere keren mijn beklag over gedaan dat de Europese regels onvoldoende worden nageleefd. Ik heb met name gevraagd om betere controle door de lidstaten, transparantie van de inspectierapporten en versterking van het communautaire inspectiebeleid, op voorwaarde dat een en ander vergezeld gaat van financiële steunmaatregelen voor de sector.

Wij hadden zeker verder willen gaan, maar toch moet ik de rapporteur feliciteren met zijn voorstel en de maatregelen die hij heeft gepresenteerd. Wij verwachten van de commissaris een passende reactie op dit vlak.

Elspeth Attwooll, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, behalve dat ik de heer Romeva i Rueda wil feliciteren met dit verslag, wil ik de inhoud ervan in de bredere context van het gemeenschappelijk visserijbeleid plaatsen.

In de afgelopen tien jaar heb ik veel kritische opmerkingen over dat beleid gehoord, bijvoorbeeld met betrekking tot het ontbreken van een gelijk speelveld, onvoldoende betrokkenheid van de belanghebbenden, een inadequaat evenwicht tussen de economische, sociale en milieueisen en te veel micromanagement vanuit het centrum.

De laatste tijd heb ik de mensen echter kunnen verzekeren dat het beleid op belangrijke punten veranderingen ondergaat. Er is natuurlijk nog een lange weg te gaan – zo moet een eind worden gemaakt aan de teruggooi, om een voorbeeld te noemen – en soms lijkt de Commissie nog steeds de neiging te hebben om zich met het micromanagement te bemoeien. Ik wil hier artikel 47 van de verordening noemen, althans de oorspronkelijke versie daarvan. Ik heb al vaak gezegd dat het gemeenschappelijk visserijbeleid in zekere zin als een olietanker is: het duurt een tijd om een koersverandering te bewerkstelligen. Ik denk echt dat de controleverordening een heel eind in de buurt komt van het creëren van het noodzakelijke gelijke speelveld waar het de sancties en de handhaving betreft, zoals de ontwikkeling van regionale adviesraden tot veel verbeteringen op andere punten zal leiden.

Ik wil afsluiten met een persoonlijke noot, namelijk door mijn dank en waardering uit te spreken voor het waardevolle werk dat door alle leden van de Commissie visserij is verricht en door commissaris Borg en zijn team te bedanken voor alles wat tijdens de vijf jaar dat hij aan het roer heeft gestaan is bereikt.

Pedro Guerreiro, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, het grondgebied van Portugal omvat het historische gegroeide continentale Portugal en de archipels van de Azoren en Madeira. De wet bepaalt de omvang en de grenzen van de territoriale wateren, de exclusieve economische zone en de rechten van Portugal op aangrenzende zeebodems. De staat verkoopt geen enkel deel van het Portugese grondgebied of van de soevereine rechten die het uitoefent op zijn grondgebied.

Artikel 5 van de grondwet van de Portugese Republiek had niet duidelijker kunnen zijn. Op grond van deze bepaling, en om ons hard te maken voor het eerbiedigen van de Portugese grondwet, hebben we een amendement ingediend. Daarin staat dat deze ontwerpverordening geen afbreuk mag doen aan de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de controle op de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Hoewel de amendementen van de Visserijcommissie op een aantal punten de negatieve kanten van het onaanvaardbare voorstel van de Europese Commissie minimaliseren, verdedigen ze niet de principes die wij van centraal belang achten.

Naast andere schadelijke en inadequate aspecten van het voorstel is het onaanvaardbaar dat de Commissie de bevoegdheid heeft zonder voorafgaande kennisgeving zelfstandig inspecties uit te voeren in de exclusieve economische zones en op het grondgebied van de lidstaten, op discretionaire wijze visserijactiviteiten kan verbieden, de communautaire financiële bijstand voor een lidstaat kan schorsen of intrekken en dat een lidstaat zijn vissersvaartuigen in de exclusieve economische zone van elke andere lidstaat zonder diens toestemming kan inspecteren.

Ik sluit af met een verwijzing naar wat het Parlement zelf heeft goedgekeurd: het belang van controle bij het visserijbeheer, waarvoor de bevoegdheid bij de lidstaten ligt. Laten we hopen dat het Parlement niet voor de zoveelste keer zijn eigen woorden loochent, zoals helaas tot nu toe zijn gewoonte is geweest.

Nigel Farage, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik moet bekennen dat ik belang heb bij dit onderwerp. Ik vis al mijn hele leven op zee, zoals de meeste leden van mijn familie. Ik beleef daar veel plezier aan, omdat dit een van de laatste vormen van echte vrijheid is die we hebben. We kunnen naar het strand gaan of met onze boten de zee op gaan, een paar vissen vangen en ze mee naar huis nemen om ze daar op te eten.

De recreatievissers lobbyen er nu al enkele jaren voor dat hun sport wordt opgenomen in het gemeenschappelijk visserijbeleid. Ik zeg al jaren dat je moet oppassen met wat je wenst. Welnu, nu is het gebeurd en het heet artikel 47, en het heet ook Joe Borg, deze commissaris uit Malta. In Groot-Brittannië zijn we met meer dan een miljoen; we zijn behoudzuchtig en we zijn niet gek. We hebben geen regulering nodig van mensen zoals u, mijnheer Borg. Daarom moet artikel 47 zonder meer worden verworpen, want iets anders is onacceptabel. Als u deze bevoegdheid krijgt, kunt u elk jaar terugkomen. We kunnen nu zeggen dat vissen vanaf het strand uitgezonderd is, maar als het eenmaal onder auspiciën van mensen als u is geplaatst, mijnheer Borg, kunt u volgend jaar of het jaar daarna terugkomen en beginnen met het reguleren ervan.

Wat het vissen vanaf boten betreft, staat de deur wijd open voor het verplicht stellen van vergunningen en rapportages voor iedereen. Elk zegegevoel dat we hadden omdat we tijdens de behandeling in de commissie een minioverwinning hadden behaald door de woorden “moeten de lidstaten” te wijzigen in “kunnen de lidstaten” deze gegevens verzamelen, is weg: ik ben bang, gezien het Department for Environment, Food and Rural Affairs thuis, dat dat de kans zal aangrijpen om de EU-regels te gebruiken om ons op alle mogelijke manieren te gaan controleren.

Het zeevissen moet worden gestimuleerd. We moeten raffen in zee bouwen. We moeten de enorme economische impact die het kan hebben erkennen, zoals de Amerikanen hebben gedaan. Maar in plaats daarvan hebben we een gemeenschappelijk visserijbeleid dat altijd al een ramp voor het milieu is geweest. Het is bevooroordeeld tegen de Britse vloten en nu zal dat beleid het zeevissen in Groot-Brittannië kapotmaken als we deze man, en mensen van zijn soort, macht geven. Dus, commissaris Borg, mijn advies is: “Haak bij ons aan!”

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank voor Sète. Er zijn visbestanden en een nieuw controlesysteem, waarover wij vanavond debatteren, maar er zijn vooral vissers, hun banen en leven, en visser is het zwaarste beroep ter wereld. Ze zijn geen ambtenaar of gekozen afgevaardigde, en dat maakt hen tot vrije, maar tegenwoordig wanhopige mensen. Vandaar de protesten van de tonijnvissers in het Middellandse Zeegebied, in Sète, in Grau-du-Roi, en van de woedende vissers in Boulogne, Frankrijk.

Wij stellen sinds 1983, dus 26 jaar, wettelijke regels op voor de visserij. Maar sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Rome heeft artikel 32 tot 39 betreffende het GLB eveneens betrekking op hen, en de allereerste communautaire verordening betreffende de visserij is in 1970 in werking getreden. Wij maken sinds 39 jaar wetten: over de schok van de toetreding van Spanje in 1986 en van Denemarken in 1993, over kieuwnetten, drijfnetten, agenten, totaal toegestane vangsten, quota, steun, herstructurering van de vloten en modernisering.

Wij maken wetten over sancties, biologische rustperiodes, bestanden, teruggooi, controlesystemen, mensen, soorten, kabeljauw, schelvis, blauwvintonijn, zelfs over internationale verdragen, en nu over recreatievisserij! Het ergste is dat het nog steeds niet loopt. Het blauwe Europa wordt grijzer en grijzer.

Waarom? Omdat de visserij deel uitmaakt van de mondiale voedseluitdaging van de eenentwintigste eeuw, moeten wij deze op mondiaal niveau beheren. Net zoals de financiële crisis, de pandemieën, de klimaatverandering, de immigratie en de ernstige misdrijven zijn vissen andersglobalisten.

Zij houden zich noch aan grenzen noch aan het Gemeenschapsrecht. Europa is te klein om regels op te stellen voor visbestanden, en van Peru tot Japan, van Moskou tot Dakar, Ierland, Valencia is er behoefte aan regels inzake de mondiaal gedeelde eigendom van visbestanden. Dat is de weg, mijnheer de Voorzitter, die Brussel eveneens moet bewandelen.

De Voorzitter. – Na deze stortvloed van woorden geef ik het woord aan de heer Stevenson.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, u weet waarschijnlijk dat twee vissers uit Noord-Ierland, vader en zoon, die bij Peterhead vissen, in Liverpool in de gevangenis zijn beland nadat ze een boete van een miljoen Britse pond hadden gekregen en dat het Assets Recovery Agency, een bureau dat

normaal gesproken wordt gebruikt om maatregelen tegen drugshandelaars en gangsters te nemen, hierbij is ingezet om deze twee hardwerkende vissers te grazen te nemen, die, toegegeven, waren betrokken bij het aan land brengen van illegale vangsten, wat niemand kan goedpraten – maar om hardwerkende vissers zo te behandelen, zelfs als ze schuldig zijn aan het plegen van een dergelijk strafbaar feit, als criminelen, als gangsters, op dezelfde manier waarop we drugshandelaars zouden behandelen, is onthutsend. Dit bewijst waarom er absoluut maatregelen nodig zijn om het gelijke speelveld te krijgen dat de heer Romeva i Rueda in zijn verslag noemt, omdat voor hetzelfde vergrijp in andere delen van de EU hoogstens een boete van twee- of drieduizend euro zou worden opgelegd.

De resterende tijd die ik heb wil ik echter gebruiken om iets over artikel 47 te zeggen, wat niet verwonderlijk is, omdat ik van mening ben dat er een verschil bestaat tussen de woorden “shall” (moeten) en “may” (kunnen) in de amendementen 93, 48, 49 en 50. In de commissie hebben we aanzienlijke steun gekregen voor mijn amendement met het woord “may” erin, maar nu ik u heb horen zeggen, commissaris, dat u deze amendementen sowieso afwijst, lijkt het erop dat we onze tijd hebben verdaan.

Ik hoop dat u uw standpunt wilt heroverwegen. Als een lidstaat het niet nodig acht om deze weg te volgen, hoop ik dat u het subsidiariteitsbeginsel zult respecteren.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, als euroscepticus voel ik vaak een zeker leedvermaak wanneer diverse EU-instellingen met onzinnige en belachelijke voorstellen zoals artikel 47 op de proppen komen. Dergelijke voorstellen dragen bij tot het ondermijnen van het ongegronde respect dat veel burgers hebben voor het streven van de EU – het streven om de macht van de democratische lidstaten over te hevelen naar een bureaucratisch Brussel. De strijd tegen centralisering en bureaucratie wordt daarom door dergelijke voorstellen gemakkelijker gemaakt. Tezelfdertijd neem ik mijn rol hier in het Europees Parlement echter serieus. Wij moeten die ontwikkeling een halt toeroepen en ik hoop dat een meerderheid van de leden van het Europees Parlement hetzelfde denkt. Zo niet, dan hoop ik dat een meerderheid tenminste het oordeel van de kiezer begin juni vreest, en daarom inziet dat ze uit eigenbelang – waar ze zich terdege bewust van zijn – tegen dit voorstel moeten stemmen. Als zelfs het subsidiariteitsbeginsel de EU er niet kan toe brengen zich niet te bemoeien met sportvisserij aan de scherenkust van Stockholm, ziet de toekomst van het Europees project er somber uit.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil tegen de commissaris zeggen dat ook ik voor “kunnen” en niet voor “moeten” ben. Ik ben een van de medeondertekenaars.

Die hele nalevingscultuur in het gemeenschappelijk visserijbeleid zal er niet komen zolang rechtvaardigheid en eerlijkheid geen kernbegrippen van het inspectiebeleid en de daaropvolgende procedures tegen onze vissers zijn. Zoals in deze verordening wordt voorgesteld en ook door de rapporteur wordt gezegd, hebben we, gelet op de behoeften die er in de huidige situatie bestaan, controle en naleving op communautair niveau nodig, terwijl de uiteindelijke verantwoordelijkheid bij de lidstaten moet blijven liggen.

Het is onthutsend om te zien dat de boete voor een bepaalde overtreding op dit moment in de ene lidstaat zeshonderd euro bedraagt en in de andere lidstaat zesduizend euro. Er is totaal geen respect voor het gemeenschappelijk visserijbeleid, dat algemeen wordt beschouwd als een verzwakt instrument. Dat kunnen we niet hebben.

Met betrekking tot artikel 47 over de recreatievisserij verwelkom ik de definitie, die in het ontwerpvoorstel nog ontbrak. We moeten ons gezonde verstand gebruiken. Ja, de lidstaten kunnen evalueren of er ernstige gevolgen voor de quota voor kwetsbare bestanden zijn, maar dat moet niet de vuistregel worden. Het moet de uitzondering zijn, niet de regel. Beweeg alstublieft op het gebied van de teruggooi – het is immoreel en volkomen onacceptabel dat we onze vissers criminaliseren. We moeten bijvangsten niet aanmoedigen, maar we moeten vissers ook niet criminaliseren als ze die aan land brengen. Zorg alstublieft voor een goed evenwicht, commissaris Borg.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dit voorstel van u is absoluut van fundamenteel belang. Wie het verslag van de Rekenkamer over de stand van de controle van het gemeenschappelijk visserijbeleid leest, heeft geen enkele twijfel meer dat deze maatregel van de Europese Commissie absoluut noodzakelijk is.

Maar het is een even grote waarheid dat onze rapporteur buitengewoon werk heeft verricht, erin geslaagd is rekening te houden met vele specifieke kenmerken – met name van de kleine visserij – en een aantal suggesties van onze kant heeft gehonoreerd. Ik zou de rapporteur dan ook hartelijk willen gelukwensen met zijn voorbeeldige werk.

Ik wil echter ook kwijt dat ik voor subsidiariteit ben. Er kan evenwel geen subsidiariteit bij de controle bestaan zonder subsidiariteit in de opzet van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Dat is de uitdaging, mijnheer de commissaris, die u te wachten staat bij de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Ik wens u veel energie en succes bij het aangaan van deze uitdaging, die essentieel is voor de hele visserijsector in Europa.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik u bedanken voor dit interessante debat. We zijn ons allemaal goed bewust van de noodzaak om onze controlesystemen op een zinvolle manier te hervormen.

Ik wil eerst ingaan op enkele punten die naar voren zijn gebracht, in de eerste plaats met betrekking tot de recreatievisserij. Zoals ik al heb gezegd, is dit een zeer controversieel onderwerp, waarschijnlijk het meest controversiële van alle controlebepalingen in dit voorstel.

Deze bepaling is echter aanleiding geweest voor een aantal misvattingen over wat het echte doel van de bepalingen is. Ik heb gezegd dat we bereid zijn om de definitie die in een van de amendementen wordt voorgesteld te accepteren.

De komende dagen zal ik ons standpunt over de definitie en over de voorgestelde regulering van de recreatievisserij duidelijk uiteenzetten, onder meer door de vertegenwoordigers van de recreatievissers rechtstreeks aan te schrijven om duidelijke uitleg te geven over de doelstellingen, parameters en details met betrekking tot de recreatievisserij.

Vervolgens zal ik hopelijk feedback van hen krijgen, en indien nodig zullen we dan naar de bepalingen kijken om ze nog beter te laten aansluiten op de enige doelstelling waarop we ons moeten richten.

We hebben een groot probleem met het herstel van bestanden. Er zijn bepaalde recreatieve activiteiten die grote druk leggen op het herstel van bestanden en we moeten dit probleem aanpakken.

Het is niet meer dan eerlijk tegenover de beroepsvissers dat we dit aanpakken. We hoeven geen hoop te hebben dat we deze situatie kunnen omkeren als er druk is van een aanzienlijke visserijactiviteit, ook al is dat een recreatieve activiteit en worden er geen inkomsten mee gegenereerd. Bestanden kunnen niet herstellen als deze activiteit zo omvangrijk is als in de wetenschappelijke rapporten wordt vastgesteld.

(Interruptie vanuit de banken: "Geen wetenschap daarvoor!")

Wat betreft het totaal niet raadplegen van de sector, ik denk dat we de sector wel hebben geraadpleegd. Ikzelf heb enige tijd geleden deelgenomen aan zo'n conferentie in Schotland. Alle regionale adviesraden hebben hun adviezen ingediend en daarnaast hebben we, net als bij elke andere wetgeving, een openbare raadpleging via internet georganiseerd. En in de loop van 2008 is de sector specifiek geraadpleegd, in het kader van Raadgevend Comité voor de visserij en de aquacultuur.

Met betrekking tot de kleine vaartuigen is de Commissie van mening dat de kleinschalige vloot een groot effect op de visbestanden kan hebben. Dat is de reden waarom er in het voorstel geen algemene uitzondering voor deze vloot wordt gemaakt.

Het voorstel bevat echter wel degelijk enkele specifieke vrijstellingen voor bepaalde categorieën vaartuigen, over het algemeen voor vaartuigen met een lengte van minder dan tien meter, en in het bijzonder met betrekking tot het volgsysteem, het logboek, de voorafgaande kennisgeving en de aanvoeraangiften. In dit opzicht wordt het evenredigheidsbeginsel in het voorstel gerespecteerd.

Ook het financiële aspect wordt in aanmerking genomen. Om de belanghebbenden te helpen om nieuwe technologieën te gebruiken, kan de cofinanciering door EU oplopen tot 95 procent van de kosten voor die elektronische hulpmiddelen. De vrijstellingen zullen verder worden bestudeerd in het uiteindelijke compromis van het voorzitterschap.

Ik wil ook opmerken, met betrekking tot de opmerkingen van de heer Guerreiro, dat veel van de punten die hij heeft genoemd al zijn geregeld in de bestaande bepalingen. Als we de amendementen die hij voorstelt zouden aanvaarden, zouden we in feite een stap terug doen op het gebied van controle en handhaving in plaats van de bepalingen te versterken die versterking behoeven.

De bepalingen over sancties in het voorstel voor een verordening zijn bedoeld om een gelijk speelveld te creëren. Uiteraard zijn we bereid daar nader naar te kijken om te bepalen of er nog meer afstemming nodig

is, maar het belangrijkste doel van de bepalingen over sancties in het voorstel voor een verordening is om ervoor te zorgen dat de sancties die door de verschillende landen of door de gerechtelijke autoriteiten van de verschillende lidstaten worden opgelegd, niet te veel uiteenlopen, zoals nu het geval is.

Tot slot wil ik de heer Farage bedanken voor het vertrouwen dat hij heeft getoond in mijn aanblijven voor een tweede termijn!

Raül Romeva i Rueda, *rapporteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zou deze laatste twee minuten spreektijd willen gebruiken voor een dankwoord.

In de eerste plaats wil ik de Commissie bedanken, niet alleen voor het werk dat zij verzet heeft en de gelegenheid die zij ons geboden heeft: ik denk dat het inderdaad altijd moeilijk is om een kwestie van deze aard en met deze diepgang aan de orde te stellen, maar volgens mij was het noodzakelijk om op zijn minst de discussie te openen. Dat heeft ze manmoedig gedaan, en natuurlijk is er altijd wel iemand die vindt dat het niet het geschikte moment is, maar ik denk dat deze discussie ons heeft geholpen en zal blijven helpen om meer inzicht te krijgen in een aantal van de problemen om meer en een betere regelgeving voor deze sector te creëren.

In de tweede plaats wil ik de overige rapporteurs, de schaduwrapporteurs, bedanken, want zoals tijdens het debat gebleken is, gingen we inderdaad van heel verschillende standpunten uit en we hebben erg ons best gedaan om op alle punten overeenstemming te bereiken.

We kunnen niet ontkennen dat iedereen zonder uitzondering zich voor dit werk heeft ingezet. Misschien is het eindresultaat niet dat wat elk van ons gewild had. Wat de tolerantiemarge betreft ben ik het bijvoorbeeld met de Commissie eens in die zin dat die 5 procent me al voldoende leek. De 10 procent maakt deel uit van onze compromis want er waren andere collega's die nog veel verder wilden gaan.

We zitten in eenzelfde situatie als het gaat om de mogelijkheid de termijn voor het installeren van het elektronische systeem uit te breiden of in elk geval te verlengen.

Verder wil ik erop wijzen, want dat wordt soms vergeten, dat dit geen extra kosten met zich meebrengt. In elk geval heeft de Commissie hiervoor speciale middelen beschikbaar.

Wat het laatste punt betreft, dat misschien wel meest omstreden maar niet per se het zwaartepunt van deze resolutie is, namelijk de kwestie van de recreatievisserij, wil ik een bepaald aspect benadrukken, namelijk dat van de non-discriminatie. Als wij hier niet inzien dat we allemaal een deel van de verantwoordelijkheid moeten nemen, zal het heel moeilijk worden om de gewenste resultaten te bereiken.

Door te onderhandelen hebben we een akkoord bereikt dat natuurlijk niet gemakkelijk was, maar voor mij toch redelijk aanvaardbaar is. Los van het akkoord zaten we echter nog met de vraag of de studie naar de mogelijke impact van de recreatievisserij verplicht moet worden gesteld of vrijwillig kan worden gedaan.

Aangezien er uitzonderingen worden voorgesteld voor de recreatievisserij lijkt het me althans een goede zaak als de lidstaten belofden om de vereiste informatie te overleggen in plaats van dat ze hiertoe verplicht worden, want nogmaals: ofwel we dragen gezamenlijk de verantwoording, of iedereen, de recreatievisserij ingezonderd, zal uiteindelijk de dupe worden van het gebrek aan regelgeving.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

23. Instandhouding van visbestanden via technische maatregelen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0206/2009) van de heer Visser, namens de Commissie visserij, over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de instandhouding van visbestanden via technische maatregelen (COM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)).

Carmen Fraga Estévez, *plaatsvervangend rapporteur*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de rapporteur bedanken voor het feit dat hij een aantal van de meest nijpende vragen die het Commissievoorstel oproept, extra belicht heeft.

Een daarvan is de zich aftekenende tendens om per gebied regelingen te treffen voor kwesties die de pijler vormen van een gemeenschappelijk beleid. Ofschoon deze benadering in principe begrijpelijk is als het gaat

om technische maatregelen, zullen wij er nauwlettend op moeten toezien dat de regionale verordeningen terzake beperkt blijven tot de toepassing en regulering van de puur technische details.

Ik zeg dit omdat het opstellen van kaderverordeningen met minimummaatregelen die dan gevolgd worden door verschillende wetten voor aparte gebieden, in combinatie met een frequenter gebruik van de comitologie, een van de wegen is die de Commissie bereid is te bewandelen, in het vooruitzicht van een medebeslissingsprocedure op visserijgebied, zoals het Directoraat-generaal Maritieme zaken en visserij zonder omwegen toegeeft in het Groenboek voor de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

We moeten er rekening mee houden dat het hier niet om gewoon beleid gaat, maar om een gemeenschappelijk beleid, en daarom moeten we heel goed beseffen wat het zou betekenen als bevoegdheden op min of meer verholde wijze aan de lidstaten werden teruggegeven of als er een extreme territorialisering zou plaatsvinden van wat gemeenschappelijke regels zouden moeten zijn, regels die concurrentievervalsing moeten tegengaan en die discriminatie tussen de vloten moeten voorkomen.

Ofschoon het verstandig kan zijn de minimale afmetingen van uitgesproken lokale soorten vast te leggen in regionale verordeningen, zouden dergelijke gevallen daarom een uitzondering moeten zijn, en de minimumafmetingen in het algemeen moeten voor iedereen gelden en worden goedgekeurd door Raad en Parlement, wat ook geldt voor het bepalen van de maaswijdte en de criteria voor het lossen en de verkoop.

Hierop zijn ook een aantal van de voornaamste wijzigingen gericht die de Visserijcommissie heeft ingebracht in een poging de toepassing van de comitologieprocedure te beperken tot de meest zuiver technische aspecten, waarbij zij erop aandringt dat de regelingen voor het vaststellen van vangstverboden, maaswijdtes of voor het opheffen of beperken van de teruggooi in handen blijven van de Raad, omdat wij vinden dat alle communautaire marktdeelnemers verplicht moeten blijven zich aan een aantal minimumregels te houden die voor iedereen gelijk zijn.

Het enige werkelijk gecommunautariseerde aspect van dit beleid dat we gemeenschappelijk noemen, is de toegang tot de markten, terwijl het beleid voor de instandhouding en het beheer – het gebruik van de term controlebeleid moeten we afzweren – een manoeuvreerruimte overlaat die de lidstaten vaak zonder enige terughoudendheid gebruiken om hun vloot ten koste van andere vloten te bevoordelen.

We hebben net gezien hoezeer de Commissie streeft naar het communautariseren en homogeniseren van de controle, en het zou dan ook onbegrijpelijk zijn als dit beleid door middel van andere regelingen juist gesplitst en gefragmenteerd werd en er verschillende spelregels werden gemaakt voor hetzelfde spel, afhankelijk van waar het gespeeld wordt.

Hiermee wordt de hele geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk visserijbeleid in gevaar gebracht, en zijn toekomst als zodanig, iets wat niet aan de orde zou moeten zijn vóór de hervorming van 2012.

Ten slotte, wat betreft de omstreden “éénnetregel” denk ik dat het Parlement de Commissie een redelijk alternatief geboden heeft, en daarbij duidelijk heeft gemaakt in welke gevallen dat onhaalbaar zou kunnen zijn; daarom zou dan moeten worden toegestaan meer dan één type visnet aan boord te hebben.

Ik hoop dan ook dat de Commissie gevoelig zal zijn voor de ernstige zorgen die de visserijsector zich maakt en die ook wij ons maken in de Visserijcommissie.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de rapporteur, de heer Visser, mevrouw Fraga en de Commissie visserij bedanken voor het ontwerpverslag over het voorstel van de Commissie voor technische maatregelen voor de Atlantische Oceaan en de Noordzee.

Dit is een zeer technisch dossier, en zoals u weet zijn de technische instandhoudingsmaatregelen in de Atlantische Oceaan en de Noordzee grotendeels gebaseerd op de bestaande regels. In de communautaire wetgeving zijn de maatregelen verspreid over verschillende verordeningen: de verordening tot vaststelling van algemene technische maatregelen voor de Atlantische Oceaan en de Noordzee van 1998, de verordening tot vaststelling van aanvullende technische maatregelen voor het herstel van de kabeljauwbestanden, en de verordening tot vaststelling van de jaarlijkse totale toegestane vangsten en quota, die ook een aantal technische instandhoudingsmaatregelen omvat. Afgezien van deze juridische complexiteit zijn de huidige regels in sommige gevallen buitengewoon ingewikkeld en moeilijk uitvoerbaar en controleerbaar.

De Commissie heeft het voorstel voor een nieuwe verordening tot vaststelling van technische instandhoudingsmaatregelen voor de Atlantische Oceaan op 4 juni vorig jaar aangenomen. Het voorstel is opgesteld na uitgebreide raadpleging van de belanghebbende partijen en de lidstaten in 2006 en 2007. In

het voorstel worden alle relevante regels in één enkel wetgevingsbesluit samengebracht, waardoor de juridische samenhang zal toenemen. Bovendien wordt met dit voorstel beoogd de verschillende maatregelen te vereenvoudigen, te verduidelijken en te stroomlijnen. Er is speciale aandacht besteed aan het vereenvoudigen van de inspecties aan boord en het verminderen van de kosten voor vissers. Ook zijn er enkele aanvullende maatregelen om de teruggooi terug te dringen, zoals de totstandbrenging van een wettelijk kader voor realtimesluitingen, dat in de Noordzee al wordt toegepast.

Er wordt een nieuwe besluitvormingsstructuur voorgesteld, waarbij een besluit op het niveau van de Raad wordt gebruikt voor de algemene en essentiële bepalingen en de comitologie voor de meer gedetailleerde en technische regiospecifieke bepalingen, waarbij micromanagement op politiek niveau wordt voorkomen. Deze nieuwe aanpak wordt niet gesteund in uw verslag, waarin in de amendementen 1, 6, 7, 25 en 26 wordt gevraagd om verordeningen van de Raad voor zowel de algemene als de gedetailleerde technische maatregelen. De Commissie wil, met name in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid, niet verder met micromanagement op politiek niveau. Gelet echter op wat er in het verslag over de comitologie wordt gezegd, is de Commissie bereid om elke procedure te bestuderen die het mogelijk maakt, onder handhaving van de comitologie in het geval van regionale technische maatregelen, om elk probleem dat van essentieel belang lijkt te zijn of dat een politiek karakter lijkt te hebben, op het niveau van de Raad aan de orde te stellen.

De Commissie kan zich gedeeltelijk vinden in de amendementen 2 en 3, over aanvullende illustraties van vistuig, indien nodig, en over bepaalde marktvoorschriften, met name voor de minimumafmetingen van soorten, om de maatregelen te harmoniseren.

In overeenstemming met het beleid inzake teruggooi doet de Commissie voorstellen voor nieuwe regels met betrekking tot realtimesluitingen en de verplichting voor vaartuigen om naar een ander gebied te varen teneinde de teruggooipraktijken terug te dringen. Beide maatregelen worden gezien als efficiënte instrumenten en zijn belangrijk, met het oog op het terugdringen van de teruggooi, om van regels voor aanlandingen te kunnen overschakelen op bepalingen over de werkelijke vangsten. Om die reden kan de Commissie de amendementen 4, 5, 21, 23 en 24 niet aanvaarden. Amendement 20 is echter aanvaardbaar, zij het alleen voor zover het gaat om de wijziging van het woord "hoeveelheid" in "gewicht" om de omvang van de bijvangst vast te stellen. Daarnaast kunnen we het tweede gedeelte van het amendement, over de derogaties in verband met de afstand, absoluut in overweging nemen. De parameters van dergelijke derogaties moeten echter tot in detail worden bestudeerd en zullen worden uiteengezet in de uitvoeringsverordening.

De Commissie is voornemens, vanwege inspectiedoeleinden, om de éénnetregel te gebruiken, omdat dit op de meeste Europese visserijen van toepassing is. De Commissie is bereid om mogelijke derogaties voor specifieke visserijactiviteiten te bestuderen indien deze gerechtvaardigd en goed gemotiveerd zijn en rekening houden met de in amendement 11 genoemde voorwaarden. Deze derogaties moeten onderdeel uitmaken van de regionale regelingen.

De andere aspecten van het voorstel van de Commissie zijn zeer technisch, waarbij veel details betrekking hebben op de bouw en het gebruik van vistuig op de Atlantische Oceaan. Ik merk op dat de rapporteur en de Commissie visserij ook zijn ingegaan op de zeer technische elementen van het voorstel en een aantal amendementen hebben ingediend om het voorstel verder te verbeteren. Ik moet echter zeggen dat ik bezwaren heb tegen de amendementen 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16 en 22. De technische regels die worden voorgesteld op basis van wetenschappelijk advies zijn vereenvoudigd ten opzichte van de huidige wetgeving en zullen de inspecties aan boord gemakkelijker maken en tot lagere kosten voor de vissers leiden. De Commissie kan de amendementen 18 en 19 niet aanvaarden, omdat de bepalingen al in werking zijn getreden nadat er politieke overeenstemming in de Raad is bereikt over een voorstel van de Commissie op basis van wetenschappelijk advies en er geen nieuwe informatie beschikbaar is die wijzigingen rechtvaardigt.

Ik kan het idee achter amendement 27 steunen, en de Commissie zal daarom bij de invoering van nieuwe technische maatregelen de inwerkingtreding van die maatregelen uitstellen om de vissers genoeg tijd te geven om de nodige aanpassingen aan te brengen.

Ik wil nogmaals zeggen dat ik de rapporteur en de Commissie visserij dankbaar ben voor hun werk aan dit voorstel.

Paulo Casaca, namens de PSE-Fractie. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil de Commissie gelukwensen met dit wetgevingsinitiatief en de rapporteur, die hier vertegenwoordigd is door mevrouw Fraga, met zijn verslag.

Het klopt dat we hier met een absoluut urgente noodzaak te maken hadden het wettelijk kader op dit gebied te vereenvoudigen. Maar ik ben ook van mening dat we nog een flink stuk verder moeten gaan, met name wat betreft een tweetal fundamentele zaken. Het eerste punt betreft het teruggooien van vis.

Ik meen dat de geplande hervorming simpelweg een principiële verbod moet instellen op teruggooien. Het is absoluut noodzakelijk teruggooien te verbieden. Op de tweede plaats vind ik dat het principe moet worden ingevoerd strengere regels dan de Europese te eerbiedigen voor alle schepen in regio's waar de regionale of nationale autoriteiten tot dergelijke maatregelen zouden besluiten.

Dat zijn twee fundamentele principes die in de voorstellen ontbreken en waar hopelijk bij de hervorming van het GVB rekening mee zal worden gehouden.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik verwelkom deze maatregelen, die zijn bedoeld om selectieve visserijpraktijken aan te moedigen. Deze maatregelen zullen de schade aan de complexe ecosystemen waarin de visbestanden worden aangetroffen tot een minimum beperken, terwijl verantwoorde visserijactiviteiten kunnen worden voortgezet, en zullen de opbrengsten maximaliseren terwijl de bijvangst en de daaropvolgende teruggooi worden geminimaliseerd. We moeten zo snel mogelijk op het punt komen dat we de teruggooi helemaal verbieden, commissaris.

De aanwezigheid van veel verschillende visgronden in de EU is een deel van onze kracht, maar tegelijk ook een complicatie wanneer we adequate, responsieve en coherente wetgeving willen aannemen. Alle zeeën van Europa hebben hun eigen specifieke kenmerken en het is belangrijk dat we de deskundigheid die de belanghebbende partijen in de praktijk kunnen verstrekken erkennen en de verleiding weerstaan om op EU-niveau aan micromanagement te gaan doen.

Aangezien dit ons laatste debat over visserij in deze zittingsperiode is, wil ik u bedanken, commissaris, evenals al uw personeel, voor uw enorme inzet voor en grondige kennis van het terrein waarop u bevoegd bent en voor de tijd en aandacht die u altijd aan de Commissie visserij hebt gegeven. U was altijd beschikbaar voor ons. Het is opgemerkt en het is zeer gewaardeerd, en de vergelijking met de beschikbaarheid van andere commissarissen is snel gemaakt.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik mevrouw Davis bedanken voor de vriendelijke woorden die ze zojuist heeft gesproken. Ik wil opmerken dat met betrekking tot deze verordening, zoals ik ook heb gezegd in mijn openingsverklaring, de kwestie van de comitologie bedoeld is om het huidige, al te ingewikkelde systeem voor het nemen van besluiten over technische kwesties te vereenvoudigen.

Ik ben het er echter mee eens dat we een procedure moeten hebben waarmee zaken die een belangrijk politiek element in zich dragen op het niveau van de Raad aan de orde kunnen worden gesteld.

Wat betreft de teruggooi: we zijn al begonnen met het nemen van maatregelen om de teruggooi terug te dringen, in het bijzonder op de Noordzee en in het kader van het herstelplan voor de kabeljauw. We zullen daarmee doorgaan en we zullen in 2010 met verdere voorstellen komen, bijvoorbeeld met betrekking tot het verbieden van de afoming, op een algemene manier. We hopen dat we deze kwestie holistisch zullen kunnen behandelen tijdens de discussies over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid, om hopelijk tot een eindresultaat te komen waarbij de teruggooi volledig wordt uitgebannen.

Ik wil de leden van het Parlement bedanken, en in het bijzonder de leden van de Commissie visserij, voor de voortdurende steun die ze aan de Commissie hebben gegeven bij de behandeling van soms ingewikkelde en politiek gevoelige visserijkwesties.

Carmen Fraga Estévez, plaatsvervangend rapporteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de commissaris vooral bedanken voor een speciale opmerking die hij gemaakt heeft, namelijk dat hij bereid is om het standpunt van de Commissie inzake de comitologiekwestie opnieuw in overweging te nemen. Ik juich dat toe omdat het Parlement in het debat in de Visserijcommissie duidelijk heeft laten merken niet het enthousiasme te delen van de Commissie – dat ook blijkt uit het ontwerp-Groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid – om het onderwerp comitologie veelvuldig en overmatig aan te snijden.

De Commissie rechtvaardigt dit bovendien in het groenboek met het argument dat de procedures vertraging kunnen oplopen, nu het Parlement voor het eerst, als het Verdrag van Lissabon van kracht is geworden, de medebeslissingsprocedure zal toepassen op visserijgebied.

volgens mij is dit niet waar, ik denk niet dat wetgevingsprocedures vaak vertraging oplopen door toedoen van het Parlement of door de medebeslissingsprocedure, maar doordat de Commissie er soms langer over doet voor ze met haar voorstellen komt. Daarom lijkt dit me een kwestie waarover gediscussieerd moet worden, en die heel belangwekkend is.

Ik begrijp wat de commissaris zegt, namelijk dat een verordening die zo technisch is als de onderhavige, technische aspecten bevat waarover via comitologie beslist moet worden en dat niet alles in handen moet worden gelegd van de Raad.

Commissaris, ik heb echter het gevoel dat er een zeker verschil bestaat tussen uw interpretatie van het begrip “technisch” en de betekenis die wij in het Parlement daaraan geven. Onze interpretatie is beperkter dan die van u.

Om af te sluiten – want ik wil niet langer ingaan op een onderwerp waarvoor ik niet eens rapporteur ben geweest – nog een opmerking over de regeling voor het aan boord houden van netten met één enkele maaswijdte. Commissaris, in de loop van de debatten die we in de Visserijcommissie hebben gevoerd is duidelijk geworden dat de Commissie dit voorstel vooral verdedigt met het oog op de controle.

Iedereen begrijpt dat het hele controlevraagstuk een stuk eenvoudiger wordt als je een regeling hebt waarbij netten met één enkele maaswijdte aan boord verplicht worden gesteld, maar zoals u heel goed weet, zouden sommige vormen van visserij hierdoor ernstige problemen krijgen.

Laten we ons dus niet altijd verschuilen achter het argument van de controle om een soms wel heel beperkend beleid te voeren, omdat het niet altijd nodig is bepaalde beslissingen te nemen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

24. Een gemeenschappelijk immigratiebeleid voor Europa: beginselen, maatregelen en instrumenten (korte presentatie)

De Voorzitter. – Aan de orde is een korte presentatie van het verslag (A6-0251/2009) van de heer Busuttil, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over een gemeenschappelijk immigratiebeleid voor Europa: beginselen, maatregelen en instrumenten (2008/2331)(INI)).

Simon Busuttil, rapporteur. – (MT) Als ik mijn verslag in twee zinnen zou moeten samenvatten, zou ik ten eerste zeggen dat het Europees Parlement een groot voorstander is van een gemeenschappelijk immigratiebeleid, en ten tweede dat het Parlement een einde wil maken aan het fragmentarische immigratiebeleid. Het beleid moet coherent worden, want alleen dan kan het effectief zijn.

Ik zeg dit met nog meer overtuiging in het licht van wat er zich de afgelopen dagen heeft afgespeeld met betrekking tot het schip Pinar, dat 154 immigranten aan boord nam in internationale wateren. Dit geval toont duidelijk aan dat er een gemeenschappelijk beleid moet komen. Het laat in feite zien welke prijs wij gedwongen worden te betalen voor het ontbreken van een solide beleid. De prijs is dat iedereen zijn verantwoordelijkheid negeert en deze afschuift op anderen en dat terwijl wij elkaar beschuldigen, mensen dagelijks voor onze ogen verdrinken en sterven.

Het is een schande dat een land met 60 miljoen inwoners op basis van nationale wetgeving probeert zijn verantwoordelijkheid af te schuiven op een land met minder dan een half miljoen inwoners. Ik ga ervan uit dat dit geval op zichzelf staat en dat het optreden van de Italiaanse minister van de Lega Nord ook gericht was op de eigen aanhang vanwege de Europese verkiezingen over een paar weken. Dergelijke politieke kunstgrepen zijn gemakkelijk te herkennen, maar het maakt ze nog niet acceptabel. Ik wil mijn waardering uitspreken voor het constructieve optreden van de Maltese en Italiaanse premiers toen zij ingrepen om een oplossing te vinden voor de Pinar-situatie. Dankzij hun interventie kwam er een verstandige oplossing voor het conflict. De onbuigzame houding maakte plaats voor het gezond verstand en de wet prevaleerde boven de wet van de jungle.

Ik hoop dat wij door het Pinar-incident allemaal zullen beseffen dat hoewel het gemakkelijk is om de eigen verantwoordelijkheid op anderen af te schuiven en elkaar te beschuldigen, de gemakkelijke weg niet leidt tot oplossingen. De oplossing ligt in een werkelijk Europees beleid, ook al is dat wellicht moeilijker te realiseren.

Mijn verslag bevat zes hoofdpunten. Ten eerste moet er voor eens en voor altijd een einde komen aan het menselijk leed als gevolg van illegale immigratie. Ten tweede moet het mechanisme voor lastendeling in het pact inzake immigratie direct ten uitvoer worden gelegd en het moet worden omgezet in een bindend wetgevingsinstrument. Het derde punt is dat er meer aandacht besteed moet worden aan de terugkeer van immigranten die illegaal op het grondgebied van de EU verblijven. Ten vierde moeten in alle overeenkomsten tussen de Europese Unie en derde landen ook afspraken gemaakt worden over immigratie. Als vijfde punt moet het Frontex-agentschap worden versterkt, niet alleen in financieel opzicht, maar vooral ook door meer middelen ter beschikking te stellen. Het laatste punt houdt in dat wij harder moeten optreden tegen de georganiseerde misdaad.

Tot slot wil ik opmerken dat wij erin geslaagd zijn om op verschillende punten in dit verslag compromissen te sluiten. Er is helaas nog één lopend punt dat werd ingebracht door een meerderheid binnen de Sociaal-democratische Fractie over het stemrecht van immigranten. Dit was voor mij niet acceptabel. Ik heb daarom een alternatieve resolutie voor het verslag opgesteld, ter vervanging van de tekst over het stemrecht door een anders geformuleerd compromis.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (MT) Ik wil de heer Busuttil namens de Europese Commissie feliciteren met het belangrijke verslag dat hij heeft opgesteld. Dit verslag beschrijft een essentieel punt in relatie tot de doorlopende ontwikkeling van de Europese Unie; namelijk een gemeenschappelijk immigratiebeleid. Zoals in het verslag wordt aangegeven, was het pact inzake immigratie dat vorig jaar door de Europese Raad werd aangenomen, een startpunt voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijk beleid op het gebied van asiel en immigratie.

We moeten er nu voor zorgen dat de toezeggingen die in dit pact zijn gedaan, ook worden uitgevoerd. De Commissie zal komende maand met voorstellen komen voor de wijze waarop de tenuitvoerlegging van het voornoemde pact kan worden gecontroleerd. Dat zal gebeuren in de vorm van een jaarverslag dat door de Commissie wordt uitgebracht. Deze verslagen zullen de basis vormen van het jaarlijkse debat met de Europese Raad over het immigratie- en asielbeleid vanaf 2010.

De definitie van de algemene doelstellingen voor het gemeenschappelijke beleid zoals vastgesteld in dit pact, wordt eveneens opgenomen in het meerjarige Stockholm-programma, dat naar verwachting later dit jaar zal worden aangenomen onder het Zweedse voorzitterschap. Het verslag-Busuttil biedt de Commissie bijzonder veel nuttige informatie waarmee zij haar geplande bijdrage kan leveren in de vorm van een mededeling, die deze zomer nog zou moeten worden aangenomen. Ik wil benadrukken dat onze ideeën in het algemeen op één lijn liggen.

In verschillende onderdelen van het verslag-Busuttil wordt de Commissie opgeroepen om actie te ondernemen. In antwoord hierop wil ik wijzen op de actieve inzet die de Commissie op dit gebied al getoond heeft. Hiervan kunnen verschillende voorbeelden genoemd worden, zoals de ontwikkeling van faciliteiten voor tijdelijke en cirkelmigratie. Denk ook aan de verbeteringen op het gebied van gegevensverzameling en -analyse, en de verspreiding van informatie over de reële kansen van immigranten en de risico's van illegale immigratie. Ik noem verder nog de samenwerking met derde landen.

Ik wil reageren op een specifiek punt in het verslag waarover de heer Busuttil zijn zorg uitte, namelijk de solidariteit tussen lidstaten op het gebied van immigratie. Zoals de rapporteur in zijn toespraak benadrukte, hebben de recente gebeurtenissen in het Middellandse Zeegebied opnieuw de problemen en de grote druk aan het licht gebracht waaronder sommige lidstaten te lijden hebben. Ik wil u, mijnheer Busuttil, verzekeren dat de Commissie zich volledig inzet om oplossingen te vinden voor deze lidstaten die gebukt gaan onder een zeer grote migratiedruk.

Ik wil in dit verband drie voorbeelden noemen van maatregelen die al genomen zijn of nog genomen zullen worden. De Dublin-verordening wordt gewijzigd zodat de overdracht aan lidstaten die onder grote druk staan, kan worden opgeschort. Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken wordt opgericht ter ondersteuning van deze lidstaten, en de lidstaten zullen financiële steun ontvangen voor interne en vrijwillige herverdeling van immigranten.

De Voorzitter. – Dit punt is afgehandeld.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Corina Crețu (PSE), schriftelijk. – (RO) Naar schatting van de Europese Commissie zal de EU tegen 2050 60 miljoen werknemers uit derde landen nodig hebben in een tijd waarin de beroepsbevolking in versneld tempo afneemt. Dat betekent dat de ambitieuze doelstellingen van de Lissabonstrategie afhankelijk zijn van de bijdrage van arbeid van buiten de EU.

Op dit moment stijgt de werkloosheid echter enorm als gevolg van de economische crisis, waarbij onder andere veel buitenlandse werknemers uit de nieuwe lidstaten hun baan verliezen. Het is daarom van essentieel belang om het immigratie- en werkgelegenheidsbeleid te bundelen om een redelijke en praktische oplossing te vinden, rekening houdend met het principe van communautaire preferentie. Het is mijns inziens onjuist om immigranten het recht te geven zich vrij te vestigen in de EU, terwijl Roemenen en Bulgaren niet het volledige recht op vrij verkeer hebben op de Europese arbeidsmarkt.

Het is immoreel en gevaarlijk om de uittocht van gekwalificeerd personeel ('brain drain') uit ontwikkelingslanden aan te moedigen zonder daarbij met het risico van een boemerangeffect rekening te houden. Een ander punt dat aandacht verdient, is de discriminatie van immigranten die vaak banen onder hun opleidingsniveau aangeboden krijgen, vooral vrouwen. Zij worden zo het slachtoffer van de negatieve stereotypen en praktijken in het land van herkomst en van die in de EU-lidstaten.

Jamila Madeira (PSE), schriftelijk. – (PT) Volgens Eurostat zal de vergrijzing van de bevolking van de EU op middellange termijn realiteit zijn. Immigratie kan een belangrijke stimulans zijn om goede economische resultaten in de EU te behalen. In die zin is het noodzakelijk de wezenlijke rol van het verschijnsel migratie in de EU te erkennen.

Het bestrijden van illegaal werk is cruciaal, daar het een grove schending vormt van de rechten van migrerende werknemers. We dienen een Europees beleid te bevorderen ten gunste van de regularisering van illegale migrerende werknemers en te verzekeren dat op illegale immigranten geen versnelde procedures worden toegepast die een schending vormen van hun rechten. Wanneer die werknemers Europa bereiken, bevinden ze zich al in een ondergeschikte positie en het is duidelijk dat een goed beheer van de migratiestromen zowel voor de EU als voor derde landen voordelen oplevert.

Het niet volledig benutten van de vaardigheden van de migrerende werknemers, zoals vaak is gebeurd, dienen we te bestrijden. Deze werknemers doen vaak werk dat veel minder scholing vereist dan zij hebben. Dit verschijnsel neemt onder vrouwen een opmerkelijke omvang aan.

Ik denk dat de Commissie aan de erkenning van vaardigheden speciale aandacht moet schenken, evenals aan prikkels voor het levenslang leren. Daarbij dienen de immigranten ook een gegarandeerd recht te hebben op het leren van de taal van het gastland als middel om op sociaal, cultureel en beroepsvlak in de Europese Unie te integreren.

Bogusław Rogalski (UEN), schriftelijk. – (PL) Migratie naar Europa is een verschijnsel dat al geruime tijd onafgebroken bestaat en dat wordt gevoed door factoren als de grote materiële verschillen in levensstandaard tussen Europa en andere delen van de wereld.

Europa heeft zonder twijfel behoefte aan een gemeenschappelijke aanpak van de immigratie in de Europese Unie. Het al dan niet handelen van een bepaalde lidstaat kan rechtstreeks van invloed zijn op andere lidstaten. Een slecht beheerde migratie kan ernstige gevolgen hebben, zowel voor de landen van herkomst als voor de migranten zelf.

We moeten ons ervan bewust zijn dat legale migratie een positief fenomeen is dat voor tal van groepen kansen biedt. Migrantten hebben de afgelopen decennia een bijzonder belangrijke rol gespeeld in de ontwikkeling van de Europese Unie. Ook vandaag heeft de Unie hun werk nog nodig. Met het oog hierop moet een gemeenschappelijke beleidsvisie worden opgesteld die niet alleen gebaseerd is op successen uit het verleden, maar die ook gericht is op de toekomst. Om deze doelstelling te verwezenlijken, is efficiëntere samenwerking onontbeerlijk. Heel wat mensen zetten hun leven en hun gezondheid op het spel om met name de nieuwe zuidelijke en oostelijke grenzen van de Unie over te steken. Duizenden van hen komen om het leven op zee tijdens hun zoektocht naar een beter leven.

Immigratie is een van de moeilijkste uitdagingen die Europa vandaag het hoofd moet bieden. Hoe we dit vraagstuk oplossen, bepalen we zelf. We kunnen deze uitdaging omvormen tot een kans of het probleem verkeerd aanpakken en daardoor veel mensen nadeel berokkenen.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), schriftelijk. – (RO) Aangezien Europa de belangrijkste bestemming is voor immigranten, moet het een van de prioriteiten van de EU zijn om het wetgevingskader voor immigratie te harmoniseren.

Als wij in Europa nu geen maatregelen nemen om te komen tot een gemeenschappelijk immigratiebeleid, zullen we later de consequenties ondervinden van onze afwachtendheid.

Ik voorzie een scenario waarbij duizenden illegale immigranten op zee om het leven zullen komen. Het is onze plicht om het verlies van mensenlevens te voorkomen. We moeten daartoe nauw samenwerken met de landen waar de immigranten vandaan komen.

Het Europese immigratiebeleid moet naar mijn idee solidair zijn met de lidstaten aan de grenzen van de EU, die te maken hebben met grote stromen immigranten.

Ik sta achter de opvatting dat de strijd tegen illegale immigratie alleen gevoerd kan worden door bevordering van gecontroleerde legale immigratie. Elke lidstaat moet individueel ernst maken met het creëren van gunstige voorwaarden voor legale immigratie.

Ik ben blij met dit verslag, dat al met al behoorlijk ambitieus is, en hoop dat het veel steun zal wegdragen in de stemming tijdens de plenaire vergadering.

25. Controle van de uitvoering van de begroting van het instrument voor pretoetredingssteun (korte presentatie)

De Voorzitter. – Aan de orde is een korte presentatie van het verslag (A6-0181/2009) van mevrouw Kratsa-Tsagaropoulou, namens de Commissie begrotingscontrole, over de controle van de uitvoering van de begroting van het instrument voor pretoetredingssteun (IPA) in 2007 (2008/2206(INI)).

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, rapporteur. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, geachte collega's, staat u mij toe om allereerst eraan te herinneren dat het instrument voor pretoetredingssteun een nieuw financieel instrument van de Unie is voor pretoetredingssteun in de periode 2007-2013 en de plaats inneemt van de vorige programma's voor kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten, namelijk Phare, Cards, Ispa, enzovoort.

Het nieuwe instrument bestaat uit vijf afdelingen, in overeenstemming met prioriteiten die al naargelang de behoeften van de ontvangende landen zijn vastgelegd, te weten steun tijdens de omschakeling en institutionele opbouw, grensoverschrijdende samenwerking, regionale ontwikkeling, ontwikkeling van het menselijk potentieel en plattelandsontwikkeling.

Met dit verslag onderzoekt het Parlement voor het eerst de toepassing van dit nieuwe instrument en streeft daarbij naar een tweevoudig doel:

- ten eerste een betere aanpassing van de gefinancierde projecten aan de pretoetredingsprioriteiten, met name op het gebied van milieu, gendergelijkheid, kernveiligheid, werkgelegenheid;

- ten tweede vermijding van de fouten uit het verleden, zoals de fouten die achteraf nog werden vastgesteld bij de toepassing van de programma's Phare, Sapard en Ispa in Bulgarije en Roemenië.

Wij zijn van mening dat dit doel gemakkelijker bereikt kan worden indien het Parlement van meet af aan zorgvuldig toeziet op de toepassing van het nieuwe instrument, en daarom hadden wij ook gevraagd om de opstelling van dit initiatiefverslag.

In zijn ontwerpresolutie zegt het Parlement tevreden te zijn over de hoge uitvoeringsgraad van de IPA-vastleggingen in 2007, maar betreurt het evenwel de enorme vertragingen die zijn opgetreden bij zowel de goedkeuring van de desbetreffende verordeningen als de daadwerkelijke uitvoering van de programma's, die pas in 2008 van start ging. Wij wijzen er tevens op dat parlementaire controle op de pretoetredingssteun tot doel heeft om niet alleen na te gaan of de beschikbare middelen in overeenstemming met de voorschriften zijn gebruikt, maar ook om te evalueren of deze effectief aan de toetredingsprioriteiten zijn toegewezen en of zij de beoogde resultaten hebben opgeleverd.

In het verslag dringen wij aan op een beter evenwicht tussen projecten gericht op het voldoen aan de politieke criteria en projecten gericht op de invoering van het acquis en vragen wij om steun voor horizontale en regionale programma's. Ook vragen wij bijzondere nadruk te leggen op de bestrijding van corruptie en

georganiseerde misdaad, alsmede op de bestrijding van werkloosheid en met name jeugdwerkloosheid. Verder dringen wij aan op meer middelen voor de versterking van de rechten van vrouwen en meer in het algemeen voor gendergelijkheid en vragen wij om versterking van de grensoverschrijdende samenwerking, zodat meer gedaan kan worden voor verzoening en goede nabuurbetrekkingen tussen ontvangende landen onderling, maar ook tussen ontvangende landen en lidstaten van de Unie.

Tot slot zijn wij van mening dat het instrument voor pretoetredingsteun een gestroomlijnd en flexibel instrument is waarmee de steunverlening met openbare middelen aan kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten geoptimaliseerd kan worden. Om er echter voor te zorgen dat dit instrument zoveel mogelijk vruchten afwerpt, moet het voortdurend worden afgestemd op de toetredingsprioriteiten maar ook op de sociale en politieke bijzonderheden van elk land. Daarom ambieert het Parlement een substantiële rol bij de toepassing en aanpassing van dit instrument.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil het Parlement namens de Commissie bedanken voor het feit dat het ons de mogelijkheid heeft gegeven om enkele opmerkingen te maken over het verslag inzake controle van de uitvoering van de begroting van het instrument voor pretoetredingssteun (IPA) in 2007, en om de rapporteur, mevrouw Kratsa-Tsagaropoulou, te bedanken voor het zeer waardevolle verslag dat zij op eigen initiatief heeft opgesteld.

We kunnen ons in grote lijnen vinden in de bevindingen en aanbevelingen van het verslag, die volledig in overeenstemming zijn met de opvattingen van de Commissie over de manier waarop de financiële bijstand aan de westelijke Balkan en Turkije het best kan worden gebruikt.

De Commissie erkent dat de IPA-programma's voor 2007 laat van start zijn gegaan vanwege de late aanneming van het wettelijk kader voor het IPA. Ik kan u echter verzekeren dat de Commissie er alles aan heeft gedaan om de vertraging bij de uitvoering in de praktijk te beperken en dat er gedurende heel 2008 hard is gewerkt aan de ontwikkeling van beheersstructuren en het maken van gedetailleerde projectontwerpen.

Binnen dit kader zal de Commissie ervoor zorgen dat de effecten van het IPA in de begunstigde landen zichtbaar zullen worden.

Ik wil nu ingaan op enkele van de kwesties die in het verslag aan de orde worden gesteld. Wat betreft het evenwicht tussen politieke criteria en de omzetting van het acquis communautaire: de Commissie heeft de middelen voor projecten op het gebied van de politieke criteria al verhoogd in het IPA voor 2008, voor alle landen, en zal die middelen ook geleidelijk blijven verhogen.

Gezien de huidige financiële crisis zullen we echter ook in de programma's voor 2009 en 2010 een goed evenwicht moeten vinden tussen aanhoudende steun voor politieke hervormingen en financiële bijstand om de landen te helpen bij het verzachten van de gevolgen van de economische neergang.

In dit verband wordt in het verslag terecht gewezen op de uitdagingen die voortvloeien uit de financiële crisis en de noodzaak dat de EU met een antwoord komt. De Commissie heeft daarom eind 2008 in het kader van het IPA een pakket crisismaatregelen van ongeveer 250 miljoen euro samengesteld om op die manier ongeveer 600 miljoen euro aan leningen van internationale financiële instellingen los te krijgen.

De maatregelen zullen gericht zijn op kleine en middelgrote particuliere ondernemingen, investeringen in energie-efficiëntie en steun voor investeringen en infrastructuur in het kader van de nationale IPA-programma's, in nauwe samenwerking met de internationale financiële instellingen.

De Commissie kan zich ook volledig vinden in de noodzaak om een gedecentraliseerd beheerssysteem op te zetten als stap naar het bevorderen van eigendom en verantwoordelijkheden van kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten. Deze landen krijgen richtsnoeren en bijstand om de nodige publieke beheersstructuren en publieke financiële controlesystemen op te bouwen.

Volgens de IPA-beginselen zijn milieubescherming, goed bestuur, ontwikkeling van een maatschappelijk middenveld, gendergelijkheid en non-discriminatie allemaal transversale kwesties en integrale onderdelen van de projecten.

De organisaties van het maatschappelijk middenveld worden nu actiever betrokken bij de ontwikkeling en initiëring van projecten. In 2008 heeft de Commissie de faciliteit voor het maatschappelijk middenveld in het leven roepen als instrument voor het bevorderen van de ontwikkeling van een maatschappelijk middenveld en het stimuleren van regionale samenwerking, waarvoor in de periode 2008-2010 een indicatieve begroting van 130 miljoen euro is gereserveerd.

De Commissie deelt ook de opvattingen van de rapporteur met betrekking tot het belang van onderwijs, regionale en grensoverschrijdende samenwerking en gendergelijkheid, om slechts enkele punten te noemen.

De diensten van de Commissie hebben de aanbevelingen van het Parlement volledig in aanmerking genomen en we zien uit naar het herzieningsproces met u tijdens onze regelmatige ontmoetingen, waarbij we de mogelijkheid zullen hebben om de strategieën voor het geven van financiële bijstand en de uitvoering van die strategieën te bespreken.

Hiermee zullen we de permanente dialoog tussen onze respectieve instellingen verder kunnen versterken.

De Voorzitter. – Dit punt is afgehandeld.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

26. Efficiënte tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in de EU: transparantie van het vermogen van schuldenaars (korte presentatie)

De Voorzitter. - Aan de orde is een korte presentatie van het verslag (A6-0252/2009) van mevrouw Gill, namens de Commissie juridische zaken, over efficiënte tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in de Europese Unie: transparantie van het vermogen van schuldenaars (2008/2233)(INI)).

Neela Gill, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ten grondslag aan het adviesdocument van de Commissie over het vermogen van schuldenaars ligt de bezorgdheid dat late betaling en niet-betaling de belangen van zowel ondernemingen als consumenten schaden. Dit is met name het geval wanneer de schuldeiser en de tenuitvoerleggingsautoriteiten geen gegevens hebben over de verblijfplaats of het vermogen van de schuldenaar. Het probleem kan worden opgelost als de schuldenaar activa heeft in de Unie en het mogelijk is deze op te sporen en een rechtszaak aan te spannen.

In haar groenboek heeft de Commissie voorgesteld om een handleiding met nationale tenuitvoerleggingsvoorschriften en -praktijken op te stellen en gewezen op de mogelijkheid om de toegang tot bevolkingsregisters te verbeteren. Ook werpt de Commissie de vraag op of de tenuitvoerleggingsautoriteiten betere toegang moeten krijgen tot socialezekerheids- en belastingregisters. In het voorstel wordt gesuggereerd dat de samenwerking tussen openbare tenuitvoerleggingsinstanties kan worden verbeterd, en tot slot wordt het idee geopperd van een Europese vermogensverklaring, waarbij schuldenaars zouden worden verplicht openheid over al hun activa in de Europese justitiële ruimte te geven, mogelijk met straffen in geval van niet-nakoming.

In mijn verslag, zoals aangenomen door de commissie, wordt gesuggereerd dat schuldeisers baat kunnen hebben bij de invoering van een eenvoudigere, flexibelere procedure die in de hele EU effectief kan zijn voor de verkrijging van informatie over activa waarop een gerechtelijke uitspraak kan worden gebaseerd. Zo'n uitspraak zou de vorm kunnen aannemen van een voorlopige betalingsopdracht, waarmee de schuldeiser, in afwachting van een oplossing voor het onderliggende dispuut, direct wordt betaald. Ook wordt in het verslag gevraagd om een studie naar de werking van de huidige nationale systemen. In deze studie zou een vergelijking moeten worden gemaakt tussen common-lawlanden, zoals Groot-Brittannië, en andere Europese rechtsstelsels, en zou moeten worden onderzocht hoe de bestaande regelingen kunnen worden verbeterd. Bovendien wordt er in het verslag gewezen op de noodzaak om te kijken naar terreinen waarop meer samenwerking tussen de lidstaten een voordeel kan opleveren en hoe de voorstellen verenigbaar zijn met de wetgeving inzake gegevensbescherming en de mensenrechten.

We hebben ernaar gestreefd om het verslag langs deze lijnen op te bouwen en de in de commissie bereikte compromissen hebben al enkele verschillen tussen de rechtsstelsels van de lidstaten gladgestreken. Veel van de aanvullingen die we voorstellen zijn bedoeld om het voorstel transparanter en gebruiksvriendelijker voor de schuldeiser te maken.

Daarom is het absoluut noodzakelijk dat ervoor wordt gezorgd dat de voorgestelde handleiding met nationale tenuitvoerleggingsvoorschriften en -praktijken voortdurend wordt geactualiseerd en dat de informatie wordt verstrekt in een gemakkelijk te gebruiken formaat en in toegankelijke taal. Ook zal het van cruciaal belang zijn dat er bij dit initiatief nauw wordt samengewerkt met de nationale rechters, in plaats van dat er in hun werk wordt getreden. Dit vereist dat de wetgeving wordt beperkt tot alleen grensoverschrijdende gevallen. Wanneer hiermee rekening wordt gehouden, zal de tenuitvoerlegging van deze wetgeving efficiënt en proactief kunnen verlopen.

In algemene zin zal het verslag er sterk aan bijdragen dat kleine ondernemingen en ondernemende personen een belangrijk obstakel voor het instellen van een succesvolle actie zullen kunnen overwinnen, namelijk het feit dat ze niet over de financiële middelen beschikken om schuldenaars op te sporen en een rechtszaak tegen ze aan te spannen. Kleine ondernemingen worden buitenproportioneel getroffen door wanbetalers. Als bedrijven op die manier worden ontmoedigd om grensoverschrijdende handel te drijven, ontstaat er een substantiële dreiging voor de werking van de interne markt. Het is in deze moeilijke tijden van levensbelang om de activiteiten van kleine bedrijven te beschermen, omdat kleine en middelgrote bedrijven een belangrijk deel van onze economie uitmaken.

Ik wil het secretariaat van de Commissie juridische zaken bedanken en prijzen voor de voortreffelijke ondersteuning die ik heb gekregen bij het opstellen van dit verslag. Ook moet ik mijn collega's uit andere fracties bedanken voor de zeer constructieve voorstellen die ze hebben gedaan.

Het is naar mijn mening van groot belang dat deze wetgeving er zo snel mogelijk komt. Ik roep de Commissie op om de aanbevelingen van het Parlement met spoed op te volgen. Veel van het goede werk dat de lidstaten hebben verricht in reactie op de economische achteruitgang is noodzakelijkerwijs gericht op grote ondernemingen.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij dat ik deze gelegenheid heb om met het Parlement van gedachten te wisselen over het innemen van schulden in het buitenland. Ook wil ik mevrouw Gill bedanken voor het verslag.

Waar gaat het om? Het Parlement en de Commissie zijn het erover eens dat de problemen met de grensoverschrijdende invordering van schulden een ernstig obstakel voor het vrije verkeer van betalingsopdrachten in de Europese Unie kunnen vormen en de toegang tot de rechter kunnen belemmeren. Bovendien is dit essentieel voor kleine bedrijven om in het huidige economische klimaat te kunnen overleven.

Wat moeten, tegen deze achtergrond en in overeenstemming met het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel, de doelstellingen van de Gemeenschap zijn? De Europese Unie heeft een indrukwekkende reeks wettelijke maatregelen tot haar beschikking om de toegang tot de rechter in grensoverschrijdende zaken te waarborgen en het vrije verkeer van civiele en handelsbesluiten binnen de Unie te vergemakkelijken.

Het lijkt echter geen twijfel dat – zoals wordt bepaald in het Haagse programma voor wederzijdse erkenning, dat is goedgekeurd door de Europese Raad – de tenuitvoerlegging van vonnissen binnen de Europese Unie veel gemakkelijker af te dwingen zou zijn als het mogelijk zou zijn om accurate informatie over de financiële situatie van schuldenaars te verkrijgen.

De Commissie heeft in maart 2008 een Groenboek over de transparantie van het vermogen van schuldenaars gepubliceerd, en alle reacties, met inbegrip van een samenvatting, kunnen nu worden geraadpleegd op de website voor het publiek.

De meeste respondenten waren het ermee eens dat er maatregelen op communautair moeten worden genomen om de transparantie van het vermogen van schuldenaars te vergroten, hoewel de opvattingen over wat er in de praktijk kan worden gedaan uiteenlopen.

Ik ben het Parlement dankbaar voor deze gedetailleerde reactie op het groenboek. Het verslag is nogal sceptisch over de ideeën die in het groenboek naar voren zijn gebracht, uitgaande van de gedachte dat onwillige schuldenaars zonder scrupules het belangrijkste probleem vormen.

In het verslag worden ook grote zorgen geuit over de problemen met betrekking tot de bescherming van gegevens en de privacy bij het verkrijgen van informatie over de financiële situatie van mensen. Ook de Commissie is volledig geëngageerd aan het beschermen van de privacy en de persoonlijke gegevens van burgers.

In het verslag wordt gevraagd om de publicatie van nationale registers van buitenlandse advocaten die in andere lidstaten werken als manier om schuldeisers te helpen, en wordt voorgesteld om een communautaire voorlopige maatregel in te voeren.

Ik wil het Parlement meedelen dat het verbeteren van de praktische tenuitvoerlegging van gerechtelijke uitspraken voor de Commissie een hoge prioriteit zal hebben in het toekomstige Stockholm-programma op het gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid voor de periode 2010-2014, dat de Commissie in 2009 zal presenteren.

De Commissie heeft echter nog geen specifieke wetgevingsmaatregel op stapel staan als follow-up van haar groenboek.

Tot slot is de Commissie van mening, gelet op de eerste resultaten van de raadpleging, dat dit voorstel – namelijk het opstellen van een handleiding met nationale tenuitvoerleggingsvoorschriften, het verbeteren van de toegang tot openbare en handelsregisters, het versterken van de samenwerking tussen tenuitvoerleggingsautoriteiten en het in het leven roepen van een verplichte vermogensverklaring voor schuldenaars – een goede stap in de richting van het verwezenlijken van onze doelstellingen is.

In dit verband zal de Commissie de resolutie van het Parlement over de verschillende punten die in dit verslag worden opgeworpen uiteraard zorgvuldig bestuderen.

De Voorzitter. – Dit punt is afgehandeld.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

27. Beraadslagingen van de Commissie verzoekschriften in 2008 (korte presentatie)

De Voorzitter. - Aan de orde is een korte presentatie van het verslag (A6-0232/2009) van mevrouw McGuinness, namens de Commissie verzoekschriften, over de beraadslagingen van de Commissie verzoekschriften in het parlementaire jaar 2008 (2008/2301(INI)).

Mairead McGuinness, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vanwege de aard van dit verslag bevat het veel statistieken. Die kunt u bekijken, lezen en analyseren; uiteraard betreft het hier het werk van de commissie in de afgelopen twaalf maanden.

Deze commissie waarin ik zitting heb is een bijzondere commissie van dit Parlement. De commissie onderhoudt zeer directe relaties met burgers en behandelt problemen van individuele personen en groepen. Ja, mensen komen naar deze commissie met problemen die we heel vaak niet kunnen oplossen, maar we zijn in elk geval wel een instantie waar ze terecht kunnen, en wanneer zaken ontoelaatbaar zijn, proberen we ze door te verwijzen.

We behandelen een groot, groot aantal zaken uit alle lidstaten, maar zoals naar voren komt uit de statistieken wordt er in bepaalde landen meer gebruik van de diensten van de commissie gemaakt dan in andere, misschien omdat er in de commissie leden zitten die uit die landen afkomstig zijn en om die reden de problemen van hun kiezers aantrekken. Ik ben altijd gefascineerd, vooral in een Ierse context, door het feit dat er soms geklaagd wordt dat Europa te veel macht heeft, maar dat wanneer mensen een probleem hebben en Europa om hulp vragen, ze soms klagen dat Europa te weinig macht heeft. Dat is veelzeggend, denk ik.

De Commissie verzoekschriften werkt in mijn visie op basis van 'zachte macht', en ik denk dat we in de afgelopen twaalf maanden hebben geprobeerd om invloed uit te oefenen op lidstaten die wetgeving niet naar behoren toepassen, met als doel om dat te veranderen. Maar we kunnen dat alleen doen omdat mensen met hun problemen naar ons toe komen en omdat wij die problemen en hun persoonlijke behoeften serieus nemen.

Ik wil een paar kwesties noemen die we hebben behandeld. Niet dat ik ze tot in detail zal beschrijven, maar om u een idee te geven. Het milieu is uiteraard het belangrijkste onderwerp waarover de burgers van de Europese Unie klachten bij ons indienen. Enkele van de belangrijkste daarvan hebben betrekking op de kwaliteit van het water. De kwestie van de Oostzee was nogal omstreven en is door de commissie in goede samenwerking met andere parlementaire commissies afgehandeld. Eigendomsrechten zijn ook een heikel punt voor de burgers, en ik ben bang dat dit in de toekomst alleen maar belangrijker zal worden, afgaande op de klachten die ik op mijn eigen bureau krijg van kiezers die eigendom hebben aangeschaft in andere lidstaten van de Europese Unie. Onze bevoegdheden zijn in dit opzicht beperkt, maar dat betekent niet we er niet over kunnen spreken en verbeteringen kunnen proberen aan te brengen.

Met betrekking tot de bedrijvengidsen – waarbij bedrijven, personen of scholen worden verleid om geld te betalen aan ondernemingen die hun namen publiceren en vervolgens geld eisen, terwijl de betrokkenen in eerste instantie niet het idee hadden dat ze hoefden te betalen of moesten betalen, of, erger nog, terwijl mensen die dienst helemaal niet wilden – worden we nog steeds overspoeld met klachten van personen die in deze val zijn getrapt en zich niet opgewassen voelen tegen de druk die de ondernemingen achter die bedrijvengidsen, die geen scrupules kennen, op hen uitoefenen. We hebben de Commissie gevraagd om hiertegen actie te ondernemen.

Ook benadrukken we in dit verslag dat we ons zorgen maken over het gebrek aan vooruitgang in de zaak Equitable Life, waar de Commissie verzoekschriften in 2007 enige aandacht heeft besteed. Ikzelf ben voorzitter van de onderzoekscommissie geweest. We dringen er bij de Britse autoriteiten op aan om al onze aanbevelingen over te nemen: excuses, ja, maar ook compensatie voor iedereen die zo zwaar is getroffen.

De laatste seconden van mijn spreektijd wil ik besteden aan de commissie zelf en de procedures die we hanteren. We zouden het liefst zien dat we alleen ontvankelijke verzoekschriften binnenkrijgen en we steken er veel energie in om burgers duidelijk te maken wat kan en wat niet kan. Ik zou graag willen dat we verdere vooruitgang boeken waar het gaat om de tijd die het kost om klachten af te handelen. Als lid van deze commissie tijdens deze zittingsperiode ben ik van mening dat voor deze commissie, omdat ze rechtstreeks met burgers te maken heeft, een grote rol is weggelegd bij iets waarover ik gisteren op een school in Ierland heb gediscussieerd, namelijk het wegwerken van het zogeheten democratische tekort. In elk geval kunnen mensen naar het Parlement komen om hun verhaal te doen en wordt er naar ze geluisterd. Ik denk dat dat heel belangrijk is.

Aan het eind van dit parlementaire jaar wil ik het secretariaat van de commissie, de medewerkers van de fractie en mijn eigen medewerkers bedanken voor hun hulp bij het opstellen van dit verslag.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik mijn waardering uitspreken voor het verslag van mevrouw McGuinness, dat ze, zo is mij bekend, in moeilijke omstandigheden heeft moeten opstellen. Ze is erin geslaagd om de grote verscheidenheid aan werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften te illustreren en ik wil nogmaals bevestigen, zoals zij ongetwijfeld verwacht, dat de Commissie bereid is om op alle mogelijke manieren samen te werken met de commissie.

Ik wil ingaan op twee punten die ze heeft gemaakt bij de presentatie van het verslag. Mevrouw McGuinness, in de eerste plaats onderstreept u het belang van het rechtstreekse contact tussen het Parlement en de burgers die een verzoekschrift bij u indienen over hun heel reële zorgen van alledag. Ik ben het met u eens, en ik kan het weten. U hebt sinds 2004 bijna honderd verzoekschriften uit Malta behandeld, wat een nogal hoog aantal is in verhouding tot de bevolkingsgrootte.

Sommige van deze verzoekschriften zijn vergelijkbaar met die uit veel andere lidstaten, maar een groot aantal was heel specifiek voor Malta. Daaruit blijkt duidelijk het nut van het rechtstreekse contact met de burger waarin de commissie voorziet. Daarnaast is het ook waar dat een goede samenwerking met de nationale autoriteiten en de organisatie van onderzoeksmismissies zonder meer nuttige ingrediënten van uw werk zijn.

Het tweede punt waar ik op wil ingaan, naast het belang van het rechtstreekse contact met burgers, is de algemene kwestie van de grondrechten. Die duiken op veel plaatsen in uw verslag op, wanneer het gaat over nationaliteit en aanverwante rechten, of individuele en familierechten, of het eigendomsrecht, en zoals u weet gebeurt het heel vaak dat mensen die een verzoekschrift over hun grondrechten bij het Parlement indienen, uiteindelijk teleurgesteld worden. Dat komt omdat deze rechten vaker wel dan niet buiten het toepassingsgebied van de communautaire wetgeving vallen, zoals u terecht heeft opgemerkt.

Om uw eigen woorden te gebruiken, er moet nog veel gebeuren om het kaf van het koren te scheiden, de zorgen waar we iets mee kunnen en de zorgen die we niet in behandeling kunnen nemen. Het is mijn wens, mijn oprechte wens, dat uw verslag eraan zal bijdragen dat de mensen dit duidelijk en op een realistische manier inzien.

Met deze twee opmerkingen, die – dat weet ik zeker – zullen worden opgevat op de wijze waarop ze zijn bedoeld, wil ik de rapporteur alle succes wensen en haar nogmaals bedanken voor dit verslag.

De Voorzitter. – Dit punt is afgehandeld.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

28. Geïntegreerde benadering van gendergelijkheid in het kader van de werkzaamheden van de commissies en delegaties (korte presentatie)

De Voorzitter. Aan de orde is een korte presentatie van het verslag (A6-0198/2009) van mevrouw Záborská, namens de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid, over de geïntegreerde benadering van gendergelijkheid in het kader van de werkzaamheden van de commissies en delegaties (2008/2245(INI)).

Anna Záborská, rapporteur. – (SK) In de afgelopen jaren hebben de rol en de waardigheid van de vrouw een andere dimensie gekregen. Dat is vooral merkbaar in het kader van het horizontale beleid van de Gemeenschap, dat is bepaald in de Lissabonstrategie, demografische uitdagingen, oplossingen voor de combinatie van werk en gezin en stappen in de strijd tegen mensenhandel en het geweld tegen vrouwen.

Het verslag over de geïntegreerde benadering van gendergelijkheid in het kader van de werkzaamheden van de commissies en delegaties is een van de regelmatige verslagen van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid, die ik tijdens deze zittingsperiode tot mijn grote eer twee keer aan het Parlement heb mogen presenteren. Hoewel sommigen verheugd zijn over de toename van het aantal vrouwelijke vertegenwoordigers in het Europees Parlement, betreurt de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid het dat vrouwen nog steeds niet voldoende vertegenwoordigd zijn in de hoge posities van de organen van het Parlement. Op het niveau van de directoraten-generaal zijn vrouwen nog steeds ondervertegenwoordigd. We zijn voorstanders van de vorming van netwerken van medewerkers van de secretariaten en commissies en leden van de delegaties, die speciaal worden geschoold in deze problematiek, zodat ze vervolgens regelmatig informatie kunnen uitwisselen over de beste praktijken.

In het verslag wordt het secretariaat-generaal ertoe aangespoord om door te gaan met de uitvoering van een geïntegreerde strategie voor de combinatie van werk en gezin en de carrièrevoortgang van vrouwelijke ambtenaren makkelijker te maken. In het verslag wordt benadrukt dat de geïntegreerde benadering van gendergelijkheid een positieve ontwikkeling is voor zowel vrouwen als mannen en dat het doel van gendergelijkheid tot uiting moet komen in een praktische benadering, waarbij mannen en vrouwen niet tegen elkaar worden opgezet.

De Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid onderstreept hoe belangrijk het is dat de commissies en delegaties beschikken over geschikte instrumenten voor de verwerving van optimale kennis met betrekking tot de geïntegreerde benadering van gendergelijkheid. We hebben naar geslacht gespecificeerde indicatoren, gegevens en statistieken nodig. Ook zouden de budgettaire middelen moeten worden verdeeld vanuit het perspectief van gendergelijkheid.

We verzoeken de politieke fracties om bij benoemingen van personen in hoge posities rekening te houden met een evenwichtige verdeling van mannen en vrouwen. Het verslag over de geïntegreerde benadering van gendergelijkheid is het resultaat van samenwerking tussen de parlementaire commissies en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid.

Als voorzitter van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid en rapporteur van het verslag wil ik mijn oprechte dank betuigen voor deze samenwerking. Mijn dank gaat vooral uit naar de collega's uit de verschillende commissies die aan dit verslag hebben meegewerkt. In mijn commissie werd het verslag unaniem goedgekeurd en dat waardeer ik zeer. Mijn commissie heeft een nieuw methodologisch model ontwikkeld, waarmee het werk van elk van de parlementaire commissies kan worden beoordeeld. Het model wordt gedetailleerd beschreven in de toelichting. De beoordeling zou ongetwijfeld meer gewicht in de schaal leggen als alle commissies en delegaties van het Europees Parlement de vragen hadden beantwoord.

Tijdens de discussie zijn er diverse wijzigingsvoorstellen ingediend, waardoor het verslag meer gewicht kreeg. Ik waardeer het dat dit verslag het resultaat is van een pluralistische parlementaire discussie, waarin het belang van dit verslag werd benadrukt. In verband met de Europese verkiezingen zou ik graag willen benadrukken hoe belangrijk het is dat de kiezers, en vooral de vrouwelijke kiezers, hun best doen om ervoor te zorgen dat vrouwen zo sterk mogelijk vertegenwoordigd zijn in het Europees Parlement.

De Voorzitter. – De vrouwen vormen deze avond de meerderheid in het Parlement, in de plenaire vergadering. Dat wilde ik even opmerken.

Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Gabriela Crețu (PSE), schriftelijk. – (RO) Wij zijn blij dat er enige vooruitgang is geboekt in het streven naar een evenwichtige vertegenwoordiging bij de administratieve- en assistentfuncties op het niveau van het commissiesecretariaat. We hopen dat soortgelijke maatregelen ook zullen volgen voor leidinggevende functies binnen de fracties en vooral op het niveau van politieke functies in het Parlement. Wij moeten echter opmerken dat deze veranderingen slechts een klein aspect vormen van wat er nodig is voor een geïntegreerde benadering van gendergelijkheid.

Deze geïntegreerde benadering zou betekenen dat elk wetgevingsdocument gepaard moet gaan met een voorbereidende genderspecifieke effectrapportage. Verder zou voor elke commissie moeten gelden dat men zich bewust is van genderkwesties en dat er een minimum aan expertise voorhanden is. De praktijk wijst uit dat er tijdens de zittingsperiode van 2004-2009 niet één wetgevingsdocument van de commissies is afgewezen omdat deze effectrapportage ontbrak, terwijl deze een verplicht onderdeel zou moeten zijn sinds het Verdrag van Amsterdam. We moeten helaas vaststellen dat er slechts geringe vooruitgang is geboekt en dat het doel van gendergelijkheid nog ver buiten bereik ligt.

Livia Járóka (PPE-DE), schriftelijk. – (HU) Graag feliciteer ik mevrouw Záborská met haar verslag, waarin zij laat zien dat ondanks het feit dat enkele commissies van het Europees Parlement over een strategie beschikken om de gelijkheid tussen de seksen te bevorderen, deze nog altijd hiaten vertoont als het gaat om de consequente uitvoering van dit beginsel. In het verslag staat tevens een aantal aanbevelingen voor de toekomst verwoord: bijvoorbeeld het initiatief dat ambtenaren in dienst van het Europees Parlement deel moeten kunnen nemen aan trainingen over gelijke kansen, aangezien de juiste kennis onontbeerlijk is bij het in praktijk brengen van het beginsel.

Gelijkheid tussen mannen en vrouwen is een van de basisbeginselen van het communautair recht, en het Europees Parlement kan alleen geloofwaardig blijven in de ogen van de burgers als er ook intern wordt aangedrongen op de invoering en de volledige uitvoering van maatregelen ter bevordering van gelijke kansen tussen de seksen, met name binnen de commissies en delegaties.

Met het oog daarop moeten we met een strategie komen waarin concrete doelstellingen worden geformuleerd om gelijke kansen actief te stimuleren en emancipatie te bewerkstelligen. Het is een betreurenswaardig feit dat sinds het verslag dat mevrouw Záborská in 2007 over hetzelfde onderwerp had opgesteld, nauwelijks vooruitgang is geboekt. We hopen dat het nieuwe standpunt meer resultaat zal hebben.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) 52 procent van de Europese bevolking bestaat uit vrouwen. Wij, politiek actieve vrouwen, hebben de taak om vooral de vrouwelijke kiezers ervan te overtuigen dat de participatie van vrouwen ook in de Europese politiek van groot belang is voor de komende generatie en het goede functioneren van democratische systemen.

Ik ben ervan overtuigd dat de vertegenwoordiging van vrouwen in de politiek niet gebaseerd zou moeten zijn op verplichte quota voor het minimum aantal gekozen vrouwen, maar op het vermogen van vrouwelijke politici om met voorstellen te komen die vrouwen helpen hun huidige problemen op te lossen, dergelijke voorstellen goed te keuren en te propageren.

Als lid van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid heb ik in het Europees Parlement vaak gesproken over voorstellen die mij aan de hand werden gedaan tijdens ontmoetingen met vrouwen. Ik vind vooral het voor het pensioen meerekenen van de tijd die gaat zitten in de opvoeding van kinderen en het voorzien in meer crèches en peuterspeelzalen heel belangrijk voor het oplossen van het probleem van de combinatie van werk en gezin. Ik ben ervan overtuigd dat een politica die kan putten uit haar eigen ervaringen met het moederschap en het gezinsleven, vrouwenproblemen het beste begrijpt.

Het verslag van mevrouw Záborská over de geïntegreerde benadering van gendergelijkheid in het kader van de werkzaamheden van de commissies en delegaties toont aan dat de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid buitengewoon actief is in het Parlement. De commissie heeft diverse adviezen en verslagen uitgebracht die meer aandacht verdienen van de andere commissies van het Parlement. Ook om die reden zou het aandeel vrouwelijke afgevaardigden in het Europees Parlement omhoog moeten van een derde naar de helft.

Rovana Plumb (PSE), schriftelijk. – (RO) Tegenwoordig worden vrouwen meer en meer actief in de politiek en nemen zij belangrijke beslissingen in het bedrijfsleven. In 2006 was 32,6 procent van de managers in de EU vrouw. Het aandeel vrouwen in het Europees Parlement is gestegen van 16,3 procent in 1979, toen de eerste Europese verkiezingen werden gehouden, tot 31 procent in 2009.

Het is echter nog steeds nodig om een strategie voor gendermainstreaming in te voeren met specifieke doelen op alle communautaire beleidsterreinen die relevant zijn voor de parlementaire commissies en delegaties.

Ik ben het ermee eens dat het noodzakelijk is om binnen de parlementaire commissies en delegaties over passende instrumenten te kunnen beschikken teneinde een goed inzicht te verkrijgen in de gendermainstreamingproblematiek, bijvoorbeeld in de vorm van naar geslacht uitgesplitste indicatoren,

gegevens en statistieken. Het is bovendien noodzakelijk om de begrotingsmiddelen te verdelen vanuit een oogpunt van gelijke behandeling van vrouwen en mannen.

Al deze opties moeten bijdragen aan de voortdurende uitwisseling van optimale praktijken, met als doel de toepassing van de geïntegreerde strategie om werk en gezin te kunnen combineren en de loopbaan van vrouwelijke ambtenaren te faciliteren.

Als sociaaldemocraat denk ik dat dit een uitstekend initiatief is om het positieve model van het Europees Parlement over gendergelijkheid over te dragen aan de nationale parlementen (11 procent van de parlementsleden in Roemenië is vrouw).

29. Groenboek over de toekomst van het TEN-T beleid (korte presentatie)

De Voorzitter. – Aan de orde is een korte presentatie van het verslag (A6-0224/2009) van mevrouw Lichtenberger, namens de Commissie vervoer en toerisme, over het Groenboek over de toekomst van het TEN-T-beleid (2008/2218(INI)).

Eva Lichtenberger, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank aan de waarde collega's die voor dit onderwerp hier gebleven zijn; het onderwerp is eigenlijk nog veel belangrijker dan uit de aanwezigheid van collega's blijkt. Het gaat om de herziening van het vervoersbeleid met betrekking tot de trans-Europese netwerken. Allereerst mijn dank aan die collega's die een bijdrage hebben geleverd, en vooral aan de Commissie en het secretariaat, die veel ondersteuning hebben verleend.

De trans-Europese netwerken hebben een lange geschiedenis. Vijftien jaar lang zijn projecten voorgesteld, lijsten besproken en beslissingen uitgesteld. Dat was en is een reden om deze hele geschiedenis eens nauwkeuriger te bekijken, te herzien en te kijken in hoeverre doelen zijn bereikt en kunnen worden bereikt. De trans-Europese netwerken hebben niet altijd vruchten afgeworpen. Dat ligt – zoals zo vaak in de Europese Unie – mede aan het geld, in dit geval vooral aan het ontbreken van geld uit de lidstaten, die bovendien ook nog de slechte gewoonte hebben veel middelen van de Europese Unie te eisen. Als het erop aankomt middelen uit de begroting van de Unie te verdelen, dan blijft de geldkraan dicht en wordt slechts mondjesmaat geld verstrekt.

Omdat in deze wereld niets gratis is, komen er weinig projecten van de grond. We moeten hier nog eens beter naar kijken, met name omdat het vervoersbeleid in de Unie als geheel voor nieuwe uitdagingen is komen te staan. Enerzijds hebben we te maken met nieuwe uitdagingen die het gevolg zijn van de klimaatverandering. We moeten daar een antwoord op zien te vinden. We moeten ons blijven afvragen hoe we ons vervoer duurzamer kunnen maken en hoe schadelijk bepaalde vervoermiddelen zijn voor het klimaat, en dit moet ook tot uitdrukking komen in het handelen van de lidstaten en de Europese Unie.

Het tweede punt waar we ons uiteraard intensief mee bezig moeten houden, is de huidige financiële crisis, die de mogelijkheden van sommige lidstaten om infrastructurele projecten uit te voeren en de daaraan verbonden investeringen te doen nog verder zal beperken. Door de uitbreiding heeft Europa er echter ook een geheel nieuw takenpakket bijgekregen, dat nog niet bestond toen we een besluit namen over de lijst met trans-Europese netwerken. Daarom werd na lang overleg in de commissie besloten deze kwesties aan te pakken.

Enerzijds moeten de verschillende vervoermiddelen aanzienlijk beter op elkaar gaan aansluiten. In het verleden ontbrak het daar nog wel eens aan. Vooral havens waren onvoldoende met het achterland verbonden, iets waar de afgelopen jaren veel te weinig aandacht voor was maar dat nu een van de zwaartepunten in dit verslag vormde. Hiervoor moet echter ook een kernnetwerk worden ontwikkeld, evenals netwerkverbindingen waarop het gehele systeem berust en waarmee het gehele systeem in verbinding staat, zodat het vervoer zich goed kan ontwikkelen en steeds beter kan worden beheerd. Vervoermiddelen moeten dus niet alleen maar geografisch met elkaar worden verbonden, maar ook conceptioneel; verder moeten intermodale verbindingen en betere aansluitingen op technisch vlak worden gerealiseerd. Het gaat hierbij ook om software, niet alleen om hardware. Dit is de kern van ons verslag, en ik hoop dat we het eens kunnen worden over deze resolutie, die breed werd gesteund, en dat we geen stap achteruit doen, zoals momenteel in een alternatieve resolutie wordt aangeduid.

Joe Borg, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, sinds het beleid inzake trans-Europese transportnetwerken vijftien jaar geleden werd ingesteld, heeft het in hoge mate bijgedragen aan de werking

van de interne markt en aan economische, sociale en territoriale cohesie. Nu moet het worden aangepast aan nieuwe uitdagingen.

In het Groenboek over het TEN-T-beleid wordt ingegaan op deze nieuwe uitdagingen en worden maatregelen voorgesteld om daar op in te spelen, zowel in de fase van de planning van netwerken als in de fase van de projectuitvoering.

De Commissie waardeert het zeer dat het Europees Parlement dit herzieningsproces vanaf het begin volgt, zoals in deze resolutie tot uiting komt. Hiermee wordt het vaste voornemen van beide instellingen om een op de toekomst gericht TEN-T-beleid te ontwikkelen nog eens bevestigd.

Er bestaat een hoge mate van overeenstemming tussen onze voorstellen en de doelstellingen en verzoeken in het verslag van mevrouw Lichtenberger, zoals het door de Commissie vervoer en toerisme is aangenomen, namelijk dat er een meer geïntegreerde en consistentere netwerkbenadering nodig is, waarin intermodale verbindingen zoals spoorwegverbindingen met havens en luchthavens en intermodale terminals, de koppeling tussen langeafstands- en stedelijke vervoerssystemen en de interoperabiliteit moeten worden versterkt om de basis voor efficiënte, veilige en kwalitatief hoogwaardige diensten voor zowel passagiers als het vrachtvervoer te verbeteren.

De Commissie deelt ook de opvatting die in het verslag wordt geuit dat het – met name in de vrachtsector – van levensbelang is om comodale ketens, waarin het vervoer over water en het spoorwegvervoer een belangrijke rol spelen en intelligente vervoerssystemen bijdragen aan de optimalisering van het gebruik van infrastructuur, te versterken.

De Commissie vervoer heeft in het ontwerpverslag gekozen voor optie drie, een dubbele structuur die bestaat uit een kernnetwerk en een uitgebreid netwerk. Door deze optie te steunen bevestigt het Parlement de noodzaak om een traditioneel vervoersinfrastructuurbeleid te combineren met het op de juiste waarde schatten van nieuwe voorwaarden en omstandigheden, met de noodzaak van meer flexibiliteit en ontvankelijkheid voor veranderende situaties en een meer open houding met betrekking tot de vaststelling en ondersteuning van infrastructurele maatregelen die voortvloeien uit de eisen die tegenwoordig aan vervoersdiensten worden gesteld, en met de economische en milieu-uitdaging om een gecoördineerde verbetering van vervoerscorridors te bevorderen door middel van een reeks kleine projecten op het gebied van infrastructuur en intelligente vervoerssystemen.

We merken op dat er na de stemming over het verslag in de Commissie vervoer een alternatieve ontwerpresolutie is ingediend, waarin optie twee wordt gesteund: één laag, met prioritaire projecten of alleen een prioritair netwerk, en dus geen uitgebreid netwerk. Dit is, in onze visie, in tegenspraak met enkele andere punten van de ontwerpresolutie.

Ik wil hier ook herinneren aan de voor- en nadelen van het uitgebreide netwerk. Hoewel het te groot is om een duidelijke prioriteitstelling mogelijk te maken en de communautaire instrumenten te concentreren op de uitvoering, draagt het bij aan het zeker stellen van de toegangsfunctie van TEN-T en het bevorderen van cohesie. Ook is het van vitaal belang gebleken als referentiekader voor diverse beleidsmaatregelen en wetgeving in het kader van het vervoersbeleid, en met name voor de interoperabiliteit in de spoorwegsector en de verkeersveiligheid. Het schrappen van het uitgebreide netwerk zou daarom enkele perverse effecten hebben.

Wat betreft de tenuitvoerlegging zijn we het volledig eens met de opvatting die in het verslag wordt geventileerd dat de lidstaten een cruciale rol hebben bij het nemen van besluiten over en de planning en financiering van vervoersinfrastructuur. Er moeten voldoende middelen beschikbaar worden gesteld uit de begroting van TEN-T, en de doelstellingen op het gebied van territoriale ontwikkeling en het TEN-T-beleid moeten op gecoördineerde wijze worden verwezenlijkt, terwijl publiek-private partnerschappen verder moeten worden bevorderd.

De Commissie onderstreept ook dat investeringen in het kader van TEN-T van fundamenteel belang zijn voor een duurzame economische ontwikkeling en daarom een essentieel instrument vormen om uit de huidige economische crisis te geraken.

Concluderend zijn we zeer dankbaar voor de ontwerpresolutie over de toekomst van het TEN-T-beleid. We willen de Commissie vervoer bedanken voor het constructieve debat, en in het bijzonder mevrouw Lichtenberger voor haar uitputtende verslag, dat een waardevolle bijdrage zal leveren aan de volgende stappen in de debatten met de andere instellingen.

De Voorzitter. – Dit punt is afgehandeld.

De stemming vindt woensdag 22 april 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Nu de huidige zittingsperiode van het Europees Parlement ten einde loopt, hebben we de gelegenheid om ons uit te spreken over de veranderingen die de Europese Commissie voor de nabije toekomst heeft gepland met het oog op de aanpak van het grootste infrastructuurproject in de geschiedenis van de Gemeenschap, namelijk het trans-Europees vervoersnetwerk.

Momenteel worden in de lidstaten onderdelen van het netwerk gebouwd. Het logische vervolg hierop – en tevens de laatste fase van het project – bestaat in de integratie van de afzonderlijke elementen in de verschillende landen tot een samenhangend geheel dat aan de basis zal liggen van het trans-Europese systeem.

De geografische situatie van de Europese Unie verandert voortdurend. De noodzaak om wijzigingen aan te brengen in de plannen betreffende het verloop van het netwerk lijkt bijgevolg gerechtvaardigd. Met het oog hierop zijn ook de financiële behoeften van deze investering onderhevig aan veranderingen. Bij de laatste fase van de integratie van het netwerk zou sterker de nadruk moeten worden gelegd op de financiering van de grensoverschrijdende elementen ervan.

Het verhogen van de kwaliteit van de bestaande vervoersverbindingen in Europa en de aanleg van nieuwe verbindingen zullen bijdragen tot een daling van het aantal verkeersongevallen. Dit blijft een van onze prioriteiten in de strijd voor een betere mobiliteit voor de EU-burgers. Bovendien worden de invoering van diverse vormen van technologische innovatie en de recente verspreiding van intelligente vervoerssystemen gerechtvaardigd door de Europese infrastructuurprioriteiten voor de eenentwintigste eeuw.

30. Agenda van de volgende vergadering: zie notulen

31. Sluiting van de vergadering

De Voorzitter. – Tot slot wil ik het weliswaar kleine, maar zeer aandachtige publiek bedanken voor zijn aanwezigheid. Ik ga nu over tot sluiting van deze vergadering, die ongetwijfeld de laatste avondzitting is waarin ik als voorzitter heb opgetreden.

(De vergadering wordt om 23.45 uur gesloten)